

TEJA ČERNE & TINA MRAK CHARLIE SHEEN LANA P. KAJA DRAKSLER

PLAYBOY

PLAYBOY

VSE, KAR MOŠKE ZABAVA

SEPTEMBER 2012 ■ 5,99 € ■ 56 HRK

[INTERVJU]

CHARLIE SHEEN

RAZVITI HOLLYWOODČAN
O ŽIVČNIH ZLOMIH, DROGAH,
PROSTITUTKAH IN DUHOVIH

LANA P.

NEUKROČENA
V AFRIKI

HUGH HEFNER

NOVA SEKSUALNA
REVOLUCIJA

TEJA ČERNE & TINA MRAK

MIČNI OLIMPIJKI

[OBJEKTIV]

SLOVENKA NOMINIRANA ZA
EVROPSKO LOVORIKO!

TOP 10: DALMACIJA À LA CARTE

NOVI MERCEDES A: ZVEZDA JE ROJENA

ANTARKTIKA: ZADNJE NEOKRNJENO PROSTRANSTVO

ORLANDA DUQUEJA IN 'NORIH' SLOVENCEV

DRZNI SKOK S SLAPA KOZAK

[20V]

KAJA DRAKSLER

VRHUNSKA
DŽEZISTKA

[FORUM]

MEDGENERACIJSKI
DLAKAVI PREPAD

BRITI
ALI NE
BRITI?

SLOVENIA
Superbrands
2012

9 771580 629004

NAROČITE SE NA PLAYBOY

LETNA NAROČNINA - 12 ŠTEVILK

12 % POPUST

SAMO 63 €

+ DARILLO

Prvim 30 naročnikom, ki se naročijo ali podaljšajo naročnino (po pogojih v oglasu), poleg popusta podarjamo tudi komplet podjetja AMERICAN CREW, ki vsebuje: **PRECISION SHAVE GEL** (prozoren gel za natančno britje), **CITRUS MINT CREAM** (krema za oblikovanje las), **CITRUS MINT GEL** (srednje močen gel za oblikovanje frizure) in **SPRAY GEL** (gel v razpršilu) v skupni vrednosti 39 €.

- Ugodna cena s popustom.
- Številko prejmete na dan izida.
- Dostava revije je brezplačna.

narocnine@adriamedia.si

05/66 44 840

www.adriamedia.si/narocnine

AM Ljubljana, d. o. o. Vočnjakova 3, 1000 Ljubljana

Glavni in odgovorni urednik: Borut Omerzel
 Art direktor: **Gojko Žitmšek**
 Izvršni urednik: **Tomaž Kohnik**
 Urednica fotografije: **Ivana Krešič**
 Likovna in tehnična urednica:
Renata Grabner Čapelinik
 Računalniški prelom: **Nina Šturm**,
Matej Memedović
 Digitalna obdelava fotografij: **Aleš Makovec**
 Lektor: **Marko Janša**

Skeniranje: **AM LJUBLJANA, d. o. o.**

Sodelavec: Mišo Alkalaj, Esad Babačić,
 Andrej Brčar, Blaž Bolcar, Jasmina Dvoršek,
 Igor Fabjan, Tadej Golob, Urban Golob,
 Darjo Hrib, Matevž Hribar, Špela Jambrek,
 Jakica Jesih, Brane Kastelic, Vinko Kermi,
 Gaber Keršnik, Filip Kokljancič, Hermina
 Kovačič, Špela Kožar, Goran Krstić, Dijana
 Matković, Max Modic, Bojan Levčič, Jaka Luncu,
 Stjepan Pervan, Lujla Poljšak-Uphrenour,
 Lora Power, Matko Ramešniković, Nina Rupeš,
 Tomica Sulič, Natasa Zajc, Vesna Šemšić,
 Zvonie Šeruga, Erik Štrler, Robert Štarčar,
 Šala Vale, Urška Košir

Fotograf:
 Aleš Bravničar, Bor Dobrin, Urban Golob,
 Matej Grošelj, Šaša Kapelanović, Ivana Krešič,
 Alex Stokel, Urška Košir, Julian Višnjevec

Izdača: ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo
 in trženje, d. o. o., Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana,
 tel.: 3000 731, faks: 3000 715;

trženje revije: **Peter Kavčič**, 01/300 06 35;
 peter.kavcic@adriamedia.si
 trženje spletnih strani: **Gregor Oblak**,
 01/300 06 35; gregor.oblak@adriamedia.si

Oglasno trženje:
 ADRIA MEDIA LJUBLJANA, založništvo in
 trženje, d. o. o., Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana,
 tel.: 3000 731, faks: 3000 715;
 trženje revije: **Peter Kavčič**, 01/300 06 35;
 peter.kavcic@adriamedia.si
 trženje spletnih strani: **Gregor Oblak**,
 01/300 06 35; gregor.oblak@adriamedia.si

Naročniška služba:
 Informacije o naročninah: 01/3000 789,
 01/3000 762
 Telefonsko naročanje: 04/511 64 44
 Spletno naročanje: <http://www.adriamedia.si/>;
 narochnice@adriamedia.si

Naročanje starejših izvodov:
 Barbara Carl, 01 3000 700;
 barbara.carl@adriamedia.si
 Pri naročaju starejših izvodov revij poština
 ni vključena v ceno.

Uredništvo:
 Playboy, Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana
 tel.: 01 3000 700, faks: 01 3000 713,
 e-pošta: playboy@adriamedia.si

Tisk: Radin print, d. o. o., Ščavnica, Hrvaška

Distribucija: Delo prodaja, d. d.

U. S. PLAYBOY
 Hugh M. Hefner - Editor-In-Chief
 Jimmy Jellinek - Editorial Director
 Rob Wilson - Art Director
 Patty Beaudouin-Francis - Deputy Photo Director
 Matt Nordby - Chief Revenue Officer

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING
 Mary Nastos - Publishing Services Manager
 Gabriela Cifuentes - Digital Asset Manager
 Adam Podoliski - Editorial Services Coordinator

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE OF THE
 MONTH, PLAYMATE OF THE YEAR, RABBIT
 HEAD DESIGN and FEMININ DESIGN are
 trademarks of and used under license from
 Playboy Enterprises International, Inc.

© 2012 AM LJUBLJANA, d. o. o.

© 2012 PLAYBOY, as to material published
 in the June, 2012; July/August, 2012; U.S.
 Editions of PLAYBOY.

Na podlagi drugega odstavka 41. člena Zakona
 o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št.
 117/06) in privtega odstavka 52. člena Pravilnika
 o izvajaju zakona o dodano vrednosti
 (Uradni list RS, št. 141/06 in 52/07), sodi revija
 med izdelke, za katere se obračuna in plačuje
 davek na dodano vrednost po stopnji 8,5 %.

Naklada: 5.600 izvodov

ISSN: 1590-6294

Fotografija na naslovnicu: **Aleš Bravničar**

Pod jadri

Letošnji julij je bil čudovit tudi zato, ker se mi je zgodila krasna izkušnja portoroške gosailing.si šole jadranja z damama Leno in Katarino, ki ju lahko občudujete na fotografiji takoj poleg. Prekaljeni jadralki in izvrstni predavateljici ter inštruktorici sta vame zili toliko pozitivne energije, entuziazma in dobre volje, da vse to dodobra čutim še danes po mesecu dni. Dobro, nekaj sta me gotovo tudi naučili, pa čeprav pregovor pravi, da se starega konja ne splača učiti novih stvari. Toda sam še nisem vrgel puške v koruzo, kajti novejše nefroviziološke raziskave so ovrgle spoznanja, ki so držala še pred kakšnimi 15 leti, in sicer da se odrasli človeški možgani več ne spreminjajo, da nevronske povezave v njih več ne nastajajo. Nastajajo, še zlasti v nepredvidljivih, nepričakovanih okoliščinah.

Odrasle nose sicer prepogosto držijo v uzancih vse do rojstva pa do tega trenutka prvzeti koncepti, identifikacije z vlogami, ki jih igramo, pa strahovi pred spremembami, čeprav nam te nerедko prinešejte svežino in nove možnosti. Tega pa, da bi me bilo pri kakšnem zametu divjem manevru kaj strah, seveda ne priznam. Sploh ne v družbi lepotic, polnih ne samo znanja in veščin, ampak tudi top-lega sonca. Je pa takšna šola priporočljiva, če ne že nujna za vse rekreativne jadralce, čeprav tega zakon (še) ne predpisuje. Pa bi moral. Kajti tudi če menite, da na barki že vse znate, se lahko naučite kakšnega manevra, s katerim se na morju izogne-

FOTO Julian Višnjevec

te plimi tistih, ki tega ne znajo oziroma ne znajo nič, imajo pa v žepu potrdilo, da so voditelji čolna. Priznam pa, da sem šel jadrat tudi že oziroma predvsem z mislimi na spomladanski Playboat 2013, toda pustimo prihodnost vsaj do jeseni pri miru in vsaj poleti plujmo tukaj in zdaj.

Matej Grošelj & Grega Engelman

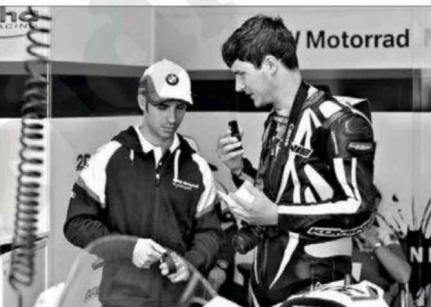
Dijana Matković

Lana Petrič & Aleš Bravničar

Tadej Golob & Kaja Drakster

Marco Melandri & Matevž Hribar

Uživajte poletje!

S kartico **MasterCard** brezskrbno doživite nepozabne počitnice in si uresničite želje.

Kako doživeti več od počitnic?

Ne izgubljajte časa z menjavo denarja doma, raje s seboj na počitnice vzemite svoji kartici MasterCard® in Maestro®. Z njima lahko hitro in enostavno plačate cestnine na hrvaških cestah, nastanitve v hotelih ali kampih ter odlične morske pojedine v restavracijah. Omogočata tudi preprost in varen dvig gotovine na bankomatih po vsej Hrvaški.

KOZMETIKA AFRODITA® Sun Care

Odlična »naravna zaščita kože« pred sončnimi opeklinami in foto-staranjem z zaščitnimi faktorji **od SPF 6 do SPF 30** ter UVA in UVB filteri. Z omamnim vonjem kokosa in melone, z dobro zaščiteno, privlačno porjavljelo kožo ter izdelki SUN CARE sončnim dogodivščinam naproti!

Izdelki **NE vsebujejo parabenov in vazelina** ter so brez dodanih barvil.

ELLE ELLE

Največja modna revija vam čez poletje ponuja še več mode po ugodnih cenah, čudovite poletne zgodbe in zabavo za kratkočasje. Proste trenutke preživite v njeni družbi in z Elle dekleti delite navdušenje nad trendnimi oblačili, modnimi dodatki in najbolj vročo kozmetiko.

MATRIX M680SP

INTENZIVNO TERAPEVTSKO OLJE ZA
SUHE IN POŠKODOVANE LASE

Macadamia

zdržuje dragoceni olji makadamije in argana. Olje se takoj vpije, ne masti in ne obteži las. Ultimativni rezultati - ekstremen lesk, gladki in svileni lasje. Možno ga je kupiti v bolje založenih frizerskih salonih in lekarnah! Več izdelkov Macadamia na www.klevi.si

Blistex

PROTECTPLUS

bo vse poletje zaščilil vaše ustnice pred soncem in vetrom.

Univerzalna formula nudi popolno zaščito ustnicam, zadržuje vlažnost, pomirja razpokane ustnice, navlaži in povrne vlogo izsušenim ustnicam, SPF 30 pa omogoča UVA in UVB zaščito.

Adria Mobil

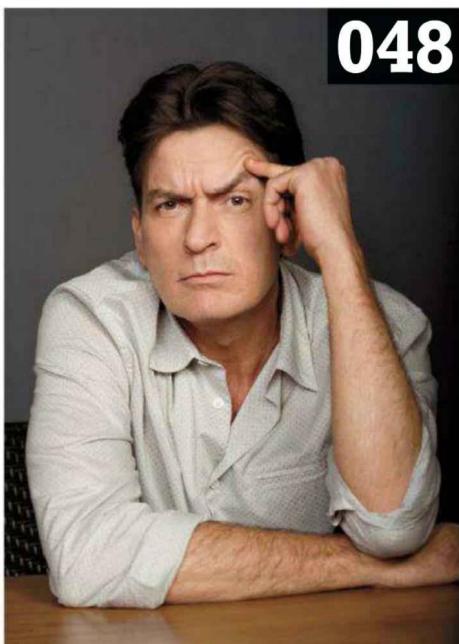
MATRIX

Potujte v slogu in udobju hotela s tisoč zvezdami, ki bodo sjajale na vas med uživanjem v poletni melodiji škržatov in šumenuju valov. Le domišljija je meja na potovanju z Adria Matrix. Naj potovanje postane užitek!

www.adria-mobil.com

- 008** Teja Černe & Tina Mrak
- 012** Světník
- 014** Magnet
- 027** Objektiv: Slovenka nominirana za evropsko litorikó
- 034** Kolumna Hugh Hefnerja
- 036** Lana Petanić: Neukročena
- 048** Intervju: Charlie Sheen
- 060** Mercedes-benz A 250 AMG: Rojstvo zvezde
- 066** Forum: Briti ali ne briti?
- 070** Danielle Giehl: Seksiz izbranka
- 088** 20V: Kaja Draksler
- 094** Skok čez Kozjak: Tri, dve, ena ...

Intervju: Charlie Sheen

Playboyev prijazni pogovor s slavljim slabim fantom Hollywooda. O odvisnosti od seksa, propadanju v javnosti, okrevanju in postranske škodi, ki jo je propadanje povzročilo. O igranju samega sebe v televizijski seriji Dva moža in pot ter odhodu iz nje, o egih velikih televizijskih hiš, pa o prostitutkah, zadevanju z drogo, imenovanem charlie sheen, in o življenju na jebeni skali, ki frči skozi vesolje s hitrostjo okoli 108 tisoč kilometrov na uru.

048 Vse radosti

Teja, Tina, Lana, Jana ... pravzaprav do pisanja tehle vrstic nismo opazili, da ima večina deklev v tej številki kratka imena. A zato dolge noge, zapejive poglede in seksi postavice. Eno izmed njih, zlatolasko Lano, je Aleš Bravničar ovekovečil kar na jugu Afrike. Vročemu soncu pa so se v sotekso potoka Kozjak umaknili znani Orlando Duque in še dva Slovence, splezali na vrh slapu Kozjak in skočili v njegov tolmun. Bill smo kajpak priča njegovemu podvigu, po domovini smo se namreč pregnali z novim mercedes-benzom A250 AMG, novorojeno zvezdu na avtomobilističnem nebnu.

036

- 102** BMW S1000RR WSBK
- 104** Jana Časová: Čutna alpska idila
- 114** Dalmacija a la carte: 10 poletnih biserov
- 120** Duh v steklenički: Poletne dišave
- 124** Antarktika: Zadnja nedotaknjena divjina
- 132** Playboy potuje
- 134** Planet Playboy

060

Katero smo danes
ujeli brez hlačk?

AMI, Vesniškova 3, Ljubljana, F. Shutterstock

Naložite **govori.se** na svoj mobilnik!

govori.se
vsi trači na enem mestu

Skeniraj QR kodo
in naloži mobilno aplikacijo

NOKIA

iPhone

Playboyčki,

vsi sveži in namazani z Niveo SPORT.

Super ste :-)

Poletni pozdrav v uredništvo!

Lan, po e-pošti

V tej poletni vročini res ni, da bi človek pisal romane, sploh še, ko mu je povsem jasno, kaj si želi. Jasna misel, okleščena vsega balasta, pač da jasne rezultate. Upamo, Lan, da ste tako uspešni tudi na vseh drugih področjih, zlasti pri ženskah.

Razočaranje

Bil je drugi petek velikega travna, dan, ko sem že nestрпно pričakoval junijsko številko. Na moje razočaranje je ta dan nabiralnik ostal prazen. Nejevoljno sem pomisil na mrebitno poštarsko pogreško in se odpravil na daljši dopust. Ob včerajšnjem povratku me je doma pričakala le avgustovska številka. Nerad pomislim na to, da bi si prejšnji dve izdaji Hefnerjevega mesečnika lahko privoščil kak poštar, a mi ideja ne da miru. Bi ju lahko zvestemu četrtoletnemu naročniku še enkrat poslali, poštnino častim jaz.

Lep pozdrav!

Jan, po e-pošti

To, da Hefovega mesečnika, ki ga brižno in svobodno kot ptice pod nebom skup spravljamo pod svodom slovenskim, prav pred dopustom ni bilo v vašem nabiralniku, je v nebo vpijoča napaka nekoga. A žal nam ob vsej najsodobnejši tehniki za odkrivanje misteriozno izginulih izvodov, za katere v oddajnici lepo piše, da so šli na svojo razveseljujočo pot, še ni uspelo ugotoviti, kdo je vas opetnajstil, da enega od dopustniških užitkov, nam pa s tem pridelal siv las. No, primer izginulih številk smo rešili tako, da smo vam poslali nadomestni, častimo pa seveda vse mi.

POZOR! Pograbite svinčnike in tipkovnice!

Pisca najzanimivejšega pisma bo Mladinska knjiga Založba d. d. nagradila s slikovitim branjem epskega fantazijskega romana *Ples z zmaji*.

Več desno v okvirčku na tej strani.

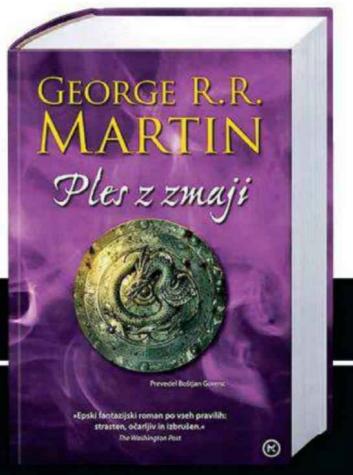
FOTO Ivana Kresic

Zdravo, Playboy!

Če se izrazim v žargonu Facebooka, tretje največje države na svetu po številu prebivalcev, potem zelo všečkam prejšnjo revijo! Še posebej seveda Špelo in Nives, pa tudi intervju z najboljšim hokejistom sveta Anžetom Kopitarjem všečkam!

Filip, po e-pošti

O, Filip, hvala za vse všečke, tudi mi seveda všečkamo vaše pismo, obenem pa ga šeramo vesoljnemu Playboyevemu občestvu, da bodo vsi videli, kako navdušene bralce imamo.

PLAYBOY PODARJA!

V septembrski številki, ki je izšla 10. avgusta, v rubriki *Pismo meseca* bralcem znova podajamo privlačno nagrado. In kako jo lahko osvojite? Zelo preprosto! Na elektronski naslov playboy@adriamedia.si pošljite elektronsko sporočilo z opisom svojih takšnih in drugačnih prizgod z revijo *Playboy*, lahko pa nam zaupate le pohvalo ali grajo. Enako veseli bomo tudi vaših pisem – naslovite jih lahko na naslov *Playboy, Vošnjakova 3, 1000 Ljubljana*. Vsekakor bodite pozorni na to, da vaša sporočila prejmemmo do 25. avgusta, vsebinu pa ne pozabite pripisati svojih kontaktnih podatkov (ime in priimek, naslov, telefonska številka).

Pred sodelovanjem v nagradnem izboru za *Pismo meseca* se najprej seznanite s celotnimi pogoji in načinom sodelovanja. Povzetek si lahko preberete spodaj, sicer pa splošni pogoji sodelovanja v celoti objavljeni na spletni strani www.playboy.si.

Sodelovanje v nagradni igri ni pogojeno z nakupom revije in ga ne zaračunavamo.

V nadgradni igri ne smejo sodelovati zaposleni in zunanji pogodbni sodelavci AM Ljubljana, d. o. o. (oziroma sponzorje) ali njihovi oziroma družinski član.

S posameznim sporočilom, namenjenim nagradni rubriki *Pismo meseca*, pošljatej razume in se strinja s tem, da sodeluješ v mesečni nagradni igri. S sodelovanjem v posamezni nagradni igri *Pismo meseca* pošljitej soglasja, da se lahko njegovo sporočilo v celoti ali v skrajšani obliki po presoji uredništva objavi v reviji, in sicer z navedenim imenom pošiljalatelja ter krajem bivanja.

V primeru navedbe nepopolnih, nepravilnih ali nenesničnih podatkov iz 3. odstavka 8. člena splošnih pogojev sodelovanja si organizator pridržuje pravico, da udeležence sodelovanja v nagradni igri zavrne.

Organizator nagradne igre nagrajenca telefonsko obvesti o prejemu nagrade, in sicer na telefonsko številko, ki jo v svojem sporočilu posudeže udeleženc.

Za prevzem nagrade mora nagrajenec ob telefonem pozivu organizatorja potrditi oziroma predložiti naslednje osebne podatke: ime in priimek, točen naslov stalnega bivališča, kraj bivanja, davčno številko in davčni urad.

Osobe, mlajše od 18 let, morajo za prevzem nagrade organizatorju predložiti pisno soglasje staršev.

Nagrade so obdavčene po zakonu o dohodnosti. Akontacijo dohodnine obračuna in odvede sponzor nagradne rubrike *Pismo meseca*.

Nagrado lahko organizator na lastne stroške pošije na naslov, ki ga je sporočil nagrajenec, prevzem nagrade pa je možen tudi osebno v službenih prostorih organizatorja na Vošnjakovih 3, 1000 Ljubljana.

Nagrada niso zamenljive za drugo vrsto nagrade, izplačljive v gotovini ali prenosljive na tretje osebe.

Rezultati nagradnega izbora so dokončni. Pritožba nanje ni mogoča.

WEEKEND MEDIA FESTIVAL 2012

ADRIS
grupa
GENERALNI POKROVITELJ

Rovinj, 20. - 23. 09. 2012.

www.weekendmediafestival.com

TEJA ČERNE & TINA MRAK

FOTO ALEŠ BRAVNIČAR TEKST DARJO HRIB

■ Teja in Tina sta naši najboljši jadralki in zato za slovenske nacionalne barve režeta valove tudi na letosnjih olimpijskih igrah, in sicer sta se na olimpijsko regatno polje podali ravno ob oddaji te revije v tisk, ob izidu pa boste vi že vedeli, kako sta se odrezali. Dekleti sta skoraj rojeni na palubi in tudi tega zadnjega podviga sta se lotili s strastjo in predanostjo. Teja je na OI že bila, v Atenah je bila kot 19-letna najmlajša v redu evropa. Pozneje je prestopila v razred 470, kjer je s Tina, sicer državno prvakinjo od leta 2000 do 2003, začela pisati novo zgodovino. »In ni je še konec,« pravi Teja. Ujeli smo ju pred zadnjimi pripravami, ko sta že izkušali, kako mokra je britanska voda.

PB: Tik pred olimpijskimi igrami že kaj trpijo živci?

TEJA: Ne, nobene napetosti ne občutim pred igrami. Predvsem mi pomenijo še en izliv, motivacijo za naporne treninge in upam, da bo vse potekalo tako, kot si želim.

TINA: Misli so zaposlene s pripravami, ki zdaj večinoma potekajo na morju, na jadrnici, in to kar na olimpijskem prizorišču v Angliji. Moram pa ob tem skrbeti tudi za fizično kondicijo in pravilno prehrano, ker je treba telo kar najbolje pripraviti na močan veter, ki piha po Weymouthu.

PB: Kaj vama pomeni morje?

TEJA: V manj kot leto dni trajajoči jadralni pavzi, takrat leta 2009, ko sem se celo preizkusila v triatlonu, sem spoznala, da je morje v vseh teh letih postalo del mene in da brez njega pač ne gre. Je moj najboljši prijatelj, ki je vedno tam, ko ga potrebujem. Je vir miru, veselja in sprostive. Veliko lepih trenutkov mojega življenja je vezanih nanj. Lahko kar rečem, da brez morja mi živeti ni. [smeh]

TINA: Predvsem mi pomeni sprostitev in mir, ki ju včasih še kako potrebujem.

PB: Kakšen odnos se splete med športnicama, ki skupaj trenirata za najboljše rezultate?

TEJA: Odkar sva s Tina začeli jadrali skupaj, preživljava večino dni najinega življenja skupaj. Če že ne na jadrnici ali in fitnessu, se pa dnevno slišiva po telefonu, saj je treba skupaj urejati vse objadralne stvari. Na regatah in pripravah sva skupaj 24 ur na dan. Zato se zelo dobro razumeva, se ena od druge učiava in ena ob drugi napravujeva. Veže naju ljubezen do jadranja in želja po uspehu. To je pogoj, da lahko jadralna posadka dobro deluje. Predvsem je po-

menben dober odnos na jadrnici, ko nimaš kam zbežati, če ti družba ne paše.

TINA: Absolutno se zelo dobro razumeva in sva zelo prilagodljivi, saj veliko časa preziviva skupaj na jadrnici in potovanjih. Drugače preprosto ne gre. Teja je vsestranska športnica z jasnimi cilji, kaj hoče doseči, in je zelo zanesljiva oseba. Temu nimam kaj oprekati. [smeh]

PB: Nov avto se bojda krsti s seksom na zadnji klopi – je podobno tudi z jadrnicami?

TEJA: Aja? A da se tako krsti avtomobile? [smeh] No, jadrnice se običajno krsti tako, da se razbije buteljko šampanja na njenem trupu. Najino jadrnico smo krstili po jadralsko, in sicer je botra Veronika buteljko malo bolj previdno odprla, polovico za srčo polila po jadrnici, polovico smo pa spili. Za zdaj je to kar preverjena metoda, ki – kot kaže res – prinaša srečo.

TINA: [smeh] Ja, zagotovo se jadrnico krsti tako, da jo poškropimo s šampanjem, preden jo prvič splavljamo v vodo. Druge oblike krstov vsekakor niso ... tradicionalne.

PB: Kaj bi počeli, če ne bi jadrali?

TEJA: Hm ... če ne bi jadrala? Verjetno bi že končala faks, imela službo od osmih do petih, otroke, moža in psa. Tako pa večino dni preživim na morju. Malo sem doma in malo po svetu. Sploh mi ni slabo.

TINA: Zagotovo bi se ukvarjala s katerim drugim športom, ker se v mnogih počutim kot doma. Kot majhna sem hodila na rokomet, badminton, gimnastiko, tudi košarka mi je zelo všeč.

PB: Kaj bi najraje imeli zasidранo v marinì?

TEJA: Zagotovo jadrnico. Ne kakšno preveč fensi, raje tako bolj športno, da bi lahko še še na kakšno regato z njo. Pa za prespat na njej bi morallo biti, da bi lahko šla na jadralne počitnice z njo.

TINA: Kakšno večjo tekmovalno jadrnico od moje 470. [smeh] Oh, ali pa gliser!

PB: Kaj vaju čaka po OI 2012?

TEJA: Najprej bi rada diplomirala. To je v prvem planu. Upam, da bo vmes tudi kaj prostega časa, saj bi si zelo rada privoščila kakšne jadralne ali srsferske počitnice, o katerih sanjam že kar nekaj let. Resnično upam, da mi bo letos to končno uspelo.

TINA: Dopust na kakšnem otoku. Že dolgo se želim udeležiti tečaja kajtanja ali pa se ga nažurati na Ibizi. Potem pa se bo moral najti čas še za končanje študija.

LUKA KOPER

LICENJE: Špela Kink Bravničar
FRIZURA: Frizerstvo GK/www.gorankrštic.si
STILIRANJE: Inja Savski
ASISTENT FOTOGRAFA: Andraz Blaznik
Bodij American Apparel, mikro bikini
kopalke Nancy Beachwear (po meri).

■ Poročena sem deset let in doslej sem živelna v prepričanju, da imam dober zakon. Pred kratkim sem moža ujela pri laži in ugotovila, da me varja. Seveda sem bila zelo prizadeta in sem ga vprašala, ali ljubi to žensko, ki je njegova sodelavka in je prav tako poročena. Rekel je, da ne, in ko sem potem vprašala, zakaj, in sem mislila, da bom deležna kakšnega opravičila in obljube, da bo poskušal popraviti, kar se da, da se je ne bo nikoli več dotaknil in podobno, me je mrtvo hladno vprašal, ali se spomnim, kdaj sva imela midva nazadnje spolni odnos. Res se nisem in res je, da me je nekaj časa poskušala nagovoriti k njemu, ampak sem bila vedno utrjenja. Sem namreč direktorica manjšega podjetja, ki je v težavah, in mi po vsem stresu v službi pač ni bilo do onegavljene. Moj mož je učitelj na srednji šoli in teh težave ne pozna. Najraje bi ga pustila in nagnala, pa kaj ko ga imam še vedno rada. Kaj naj storim?

Helena, Ljubljana

Ne da bi ga zagovarjali, ker je to, kar je napravil grdo, ampak kaže pa že, da je nekaj z vami narobe. Mogoče bodo težave v podjetju prešle in z njimi stres pa se bo v vaše življenje vrnil optimizem tudi v obliki spolnega poželenja, lahko pa (sploh glede na to, kaj nas čaka) ne – in kaj potem? Boste do smrti utrjeni padali v posteljo z mislio na še en zapravljen dan? Mož povejte, da je svinja in da lahko pakira, če se to še kdaj ponovi, potem pa predebaltirata, kako vam lahko pomaga, da ne boste zvečer res samo še za v posteljo.

■ Pred kratkim sem šla na kosilo s prijateljico in njenim tipom. Najprej me je poхvalili, da dobro zgledam glede na to, da imam dva otroka. No, potem je prišla mimo neka zelo mlada punca, ki jo je poхvalili z besedami: »No, ta je pa res fukabilna.« Ko sva se s prijateljico spogledali in vprašali, kaj naj bi to pomenilo, sva dobili odgovor, da lahko s fukabilno označimo mlado in lepo punco, ki še nima otrok – ker kdo je pa še videl, da bi kakšen lev naskočil doječo levinjo –, in da je moja prijateljica (se pravi njegova punca, ki še nima otrok) še fukabilna, jaz pa žal ne več. Sklenila sem, da nikoli

FOTO Shutterstock

več ne bom spregovorila z njim, malo me pa le žre, ali ni v njegovih besedah kakšno zrno resnice.

Stanka, Maribor

A da lev ne bi naskočil doječe levinje? Ne vemo, poznamo pa kar nekaj človeških 'doječih levij', pri katerih člani redakcije Svetnika ne bi imeli nobenih tovrstnih pomislekov. Pa ne zamerite mu prehudo. Človek se je zafrknil s pripono o fukabilni mimočoči, pa se je poskušal nekako izvleči. Kdaj pa kdaj vsi bleknemo kakšno preveč.

tivnega upravljanja države nasploh pa boste do fuka prišli že s kokto.

■ Rad prebiram Svetnika, čeprav se mi zdi, da kakšnih prav praktičnih nasvetov ne ponujate. Vseeno vam bom zaupal svoje težave, vi pa, prosim, ne duhovčite, ampak pomagajte. Pred kratkim sem na neki zabavi spoznal punco, s katero sva preživel večer. Oba sva kar nekaj spila in sem ji predlagal, da nadaljujeva še pri meni. Pristala je in šla sva torej k meni, kjer sva še pila in potem seksala. Zjutraj se je združila in se ni nič spomnila. Povedal sem ji,

[Še kakšno leto divjih privatizacij, tajkunizacij in inovativnega upravljanja države nasploh pa boste do fuka prišli že s kokto.]

■ Slišal sem, da so bile pred časom Čehinje tiste, ki so na oddihu na naši morski rivieri dajale za kokakolo in čips, ampak Čehi so si zdaj že kar opomogli in po mojem ni več tako. Zanima me, kam bi lahko šel mlad in potenten moški in se poceni dal dol? A je to zdaj Romunija ali mogoče kakšna Moldavija?

Peter, Ljubljana

Všeč nam je vaše praktično razmišljanje in poznvanje zemljepisa. Mogoče bi lahko poskusili v Južnem Sudanu, kjer bi se našla kakšna, ki bi šla za požirek vode, ampak ker domnevamo, da se vam ne da tako daleč, vam svetujemo, da počakate kar doma. Še kakšno leto divjih privatizacij, tajkunizacij in inova-

kaj se je zgodilo, in bila je zgrožena. Pograbiла je svoje stvari in dobesedno zbežala iz stanovanja. Ko sem jo kasneje kontaktiral prek mejla, ker telefona ni dvigovala, in ji skušal dopovedati, da mi je všeč, sem dobil v odgovor tolje (navajam dobesedno): »Če me ne boš pustil pri miru, te bom prijavila na policiji zaradi posilvstva.« Posilvstva?! Okej, res sva bila oba pijana, ampak ne pa mrtvo pijana in čisto nič mi je ni bilo treba posiljevati. Kaj naj storim?

Matej, Koper

Nič, pustite jo pri miru. Upamo, da je res, kar pravite, in da ji samo niste všeč. Pa še to: tudi če vam je ni bilo treba posiljevati, še ne pomeni, da je vedela, kaj se pravzaprav dogaja.

šport / fitness / prehrana / joga in pilates / zdravje /
psihologija / odnosi in seks / dobro počutje / za nosečke

Vaš najnevarnejši
nasprotnik je drobceni
notranji glasek, ki želi, da
odnehate ...

www.aktivni.si
spletni portal odličnega počutja

Krojaška ekshibicija

Naše nenehno brskanje po svetu za najboljšimi moškimi trgovinami nas je tokrat pripeljalo do krojaške ekshibicije **City of Brotherly Love**. Ustanovila sta jo fanta iz Phillyja **Craig Arthur von Schroeder** in **Aaron Pierce** leta 2008, kot se spominjata, pa sta takrat pred seboj imela zgolj dva cilja: krojiti obleke, ki se bodo ustreznno prilagajale telesom, in to početi v ZDA. Za moške pač, ki se radi resno oblačijo, zato bodite opozorjeni, da njun talent ni poceni. A če si boste kdaj zaželeti oblačiti v oblačila, ki nikoli ne bodo iz mode, morajo biti njune obleke, srajce in dodatki vaša prva izbira. (T. K.)

Na kitu

■ Dekadentni španski oblikovalec **Maximo Riera** v svojem londonskem studiu ustvarja zanimive izdelke, v katerih se prepletata narava in notranja oprema. Pred časom smo vam predstavili njegov stol s silhueto bika, najnovejši podvig pa je **whale chair**, stol s plavutjo kita. Natančneje, modrega kita, največje živali na svetu, ki je tudi na seznamu ogroženih vrst. Stol je mišljen kot središčna točka prostora, primeren za večje odprte prostore, kjer se lahko ta mogočni kit, pardon, stol razbohoti v vsej svoji veličini. Maximo s stolom oddaja večplastno sporočilo: ljubezen do globin oceanov in opomin za vse, ki pozabljamo na živalsko kraljestvo pod gladino morja. (D. H.)

Po švedsko

www.polestar.se

■ Tam gori hitrim avtomobilom in voznikom zakoni niso prav prijazni, a so pri **Volvu** kljub temu pripravili še en koncept zmogljivega avtomobila. To je **volvo S60 polestar performance concept**, ki na zunaj le z velikimi kolesi ter agresivnejšimi odbijači kaže, da si je za temece izbral kak M3 ali kaj podobnega. Njegov T6 zmore 373 turbokilovatov, kar zadostuje za 300 kilometrov na uro, pri čemer se prvih sto, tudi po zaslugu štirikolesnega pogona, lahko zgodi že po 3,9 sekunde. Tega koncepta ne bo mogoče kupiti, ker je to še storil nekdo pred vami, lahko pa počakate na (skoraj zanesljivo) maloserijsko proizvodnjo. (V. K.)

Rdeči vragi

Sestavine

- 1 pivo
- 1 kozarec navadnega kisa
- 3 jušne žlice soli
- 3 jušne žlice črnega popra v zrnu
- 2 jušni žlisci gorčice
- 1 jušna žlica mlete paprike
- 12 rakov

www.barbecuebible.com

www.primalgrill.org

■ »Uživanje dušenih rakov je hkrati hedonistično in mazohistično,« pravi newyorški kuharski mojster Steven Raichlen. »Za to potrebujete leseno kladivo v eni roki in zelo oster nož v drugi – kar precej časa vzame, da se dokopljedeš do mesa, ko pa prideš do njega, blaženo stokaš.« Toda še prej moraš zlititi pivo in kis v velik lonec z rešetko in pustiti, da vreta pri visoki temperaturi. V plastični skodelici s prsti zmešaj sol, gorčico, poper in paprik. Rake razvrsti po rešetki in daj na vsakega 1/3 pripravljenega premaza. Dobro pokrij lonec in jih duši do kravato rdeče barve (približno 20 minut). Potem postrezi in čakaj na pohvale. (E. Š.)

www.swarovski.com

Nakit z glavo

■ Moški lahko svojo osebnost na zunaj kaže tudi z nošnjo karakterju primerenega nakita. Saj veste, čefurji nosijo ketne, raperčki velike obeske, Murko dolg nos, številni Slovensci in njih družice 'naj sedu krava crkne' pregovorno zavist ... A z verižico, ki sliši na ime **N the skull** (169 evrov) boste izkazali tudi nekaj moderne ozaveščenosti. Obesek ali glava, pač duhu časa primereno, je zato izdelana iz kristalov Swarovski in neke kovine, prilegalpa pa se bo vsakršni opravi. (T. K.)

MAGNET

www.playboy.si

Sončna plovba

■ Čolnike **Gardie Solar** ne samo poganja sončna energija, ampak so tudi v celoti izdelani iz recikliranih materialov. Barvno in zmogljivostno različne izvedbe ponujajo sedišča za štiri osebe, aluminijast nosilec, razpet nad plovilo, je držalo sončnih celic. Z energijo popolnoma napoljen čolniček lahko štiri ure reže valove s hitrostjo štirih vozov. Z njim se res ne boste odpravili na potovanje okoli sveta, lahko pa se v najbolj izbrani družbi zapeljete okoli otoka ali le pozirate ob obali. Solarni čolniček tehta 450 kilogramov in vas oskubi za nekaj manj kot 11 tisoč evrov. (D. H.)

Pripomoček za na plažo

■ Zaradi robustnega ohišja bo **Sonyjev** novi fotoaparat **bloggie sport** (okoli 150 evrov) zdržal tudi padec v pet metrov globok pristan, ko vam ga bodo tja zalučali nevoščljivi (ali pa le razposajeni) mulci. Zato z njim in njegovimi številnimi pripravljenimi načini zajemanja podvodnih posnetkov v HD raje ob živce spravljajte morsko golazen na plaži pred hotelom. (T. K.)

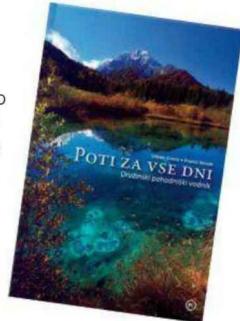

FOTO Neil Krug & Joni Harbeck, Shutterstock, Playboy ZDA, promocijske fotografije

www.mladinska.com

Navdih za kreiranje družine

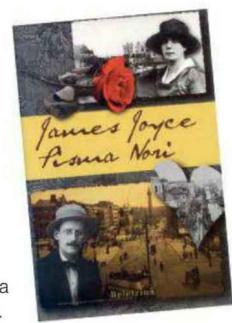
■ **Pot za vse dni** (Mladinska knjiga, 29,95 evra) je odličen družinski pohodniški vodnik, ki vas popelje po 70 luhkah do srednje zahtevnih poteh po Sloveniji, po kulturnih in tematskih poteh, tako da lahko spoznate slovensko najpomembnejšo naravo in kulturno dediščino. Ker pa je eden od avtorjev, **Urban Golob**, tudi že v Playboyu objavil veliko svojih vrhunskih reportaž, ne dvomimo, da so izbrane poti primerne tudi za tiste, ki si družino še kanite ustvariti. Nemara kar na katerem od pohodov, priporočenih v tej knjigi. (B. O.)

www.studentskazaloza.com

Popolni predanost in pohota

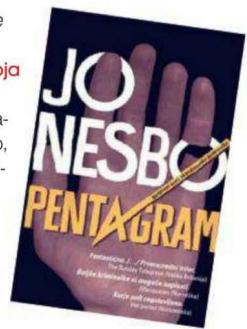
■ Končno! Pa imamo Joyceova **Pisma Nori** (Studentska založba, Beletrina, 24 evrov) tudi v slovenščini. Tisti Nori, ki ni postala zgolj središče pisateljevega življenja, temveč tudi navdih za njegov največji roman *Ulikses*, ki se dogaja na dan njunega prvega zmenjanja 16. junija 1904, pravi v spremni besedi **Mitja Čander**. »Pisma so zgodba o strasti, ki je poganjala njuno viharno 37-letno skupno življenje, o barvitih paleti čustvovanja, od plahe začetne očaranosti, zaljubljenosti in osnovanja družine v Trstu, poročilo o gmotnih skrbeh, ustvarjalnih zastojih in poletih, pa vse do nebrzane erotike in poltenje seksualnosti.« Ultimativno branje tega poletja! (B. O.)

www.didakta.si

Prvorazredni triler

■ Trditev iz naslova so zapisali v *The Sunday Telegraphu* in dodali, da je **Pentagram** (Didakta, 29,99 evra) **Joja Nesboja** fantastičen. Na Nizozemskem zagotavljajo, da je kurja polt zagotovljena, na Norveškem pa menijo, da boljše kriminalke ni mogoče napisati. Razen če bi opisali dogajanje v slovenski stvarnosti, pravimo mi. Knjiga govorji o serijskem morilcu v Oslo, kjer se število žrtev vsakih pet dni povečuje. Med branjem ne pozabite dihati. (B. O.)

Nesmrtniši od Bonda?

www.astonmartin.com

■ To bo seveda pokazal čas, za zdaj pa se obo dobro držita. Tudi **Aston Martin**, ki je za Pebble Beach pripravil novega *vanquisha*. Na prvi pogled ni nič posebnega: motor zanj je V12 s 421 kilovati in 620 njutonmetri, karoserija pa še ena interpretacija za zdaj ne-

smrtne oblike astonov zadnjih let. Videti je elegantno, a tudi agresivno športen, prepičljiv ter poželjiv, in kdor ga bo hotel imeti, bo moral zbrati okoli 240 tisoč evrov. Kupci bodo lahko izbirali med dvema sedežema ali kot 2 + 2. (V. K.)

Kraljevski nakit

www.kingbabystudios.com

■ **Mitchell Binder** je lastnik in glavni kreativec blagovne znamke **King Baby**, ki jo poznamo po manufakturi gotskih srebrnih kosov nakita. Smrti, fuku in nasilju posvečenim verižicam, prstanom, obeskom, uhanom in zapestnicam so se pridružila tudi očala relic, coinstar in druga po okoli 330 evrov za kos. O tem, da so kul, ni dvoma, in da ne pozabimo, ščitijo pred UV-žarki. (T. K.)

ADMIRAL MARKETS FIGHT NIGHT

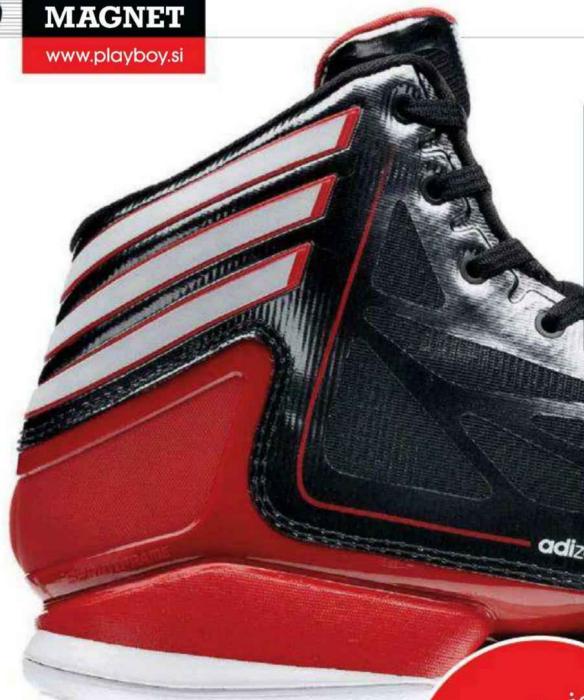

SOBOTA 18. AVGUST 2012 OB 21⁰⁰ - AVDITORIJ PORTOROŽ

MAGNET

www.playboy.si

Lahki kot peresce

Adidasovi košarkarski čevlji **adizero crazy light 2** (okoli 110 evrov), ki so na voljo v petih barvah, so težki vsega 270 gramov in so trenutno najlažji na svetu. Njihov oblikovalec Robbie Fullerni je imel poleg tega v mislih tudi njihovo vzdržljivost tako na notranjih kot zunanjih igriščih, s tehnologijama sprintweb in sprintframe pa so udejanjili popolno podporo stopalu in stabilnost gležnja. (S. P.)

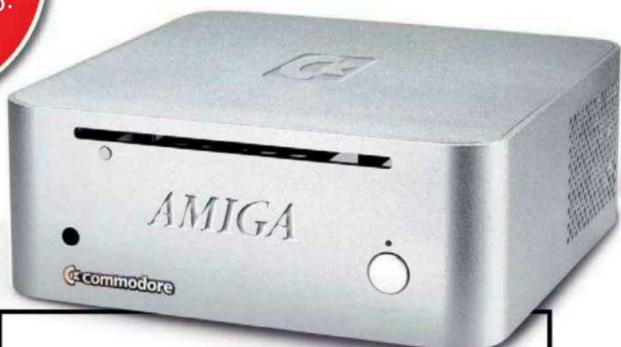
www.adidas.com

Seveda je
kampiranje
moška stvar!
Bodite retro.

Poštena zamenjava

■ Seveda je **kampiranje** moška stvar! Lahko pa je tudi precej ekstravagantno, če denimo dopustujete v naturističnem kampu. Če niste iz hipievskeh časov, ko se je prisegalo na Volkswagene transporterje s spalnikom pod streho, si boste mogoče omislili vsaj šotor takšne oblike. Šotor **VW-bus-camping** (375 evrov) je psevdoekstravagantna rešitev, v kateri je dovolj prostora, da z gospo ali dvema uganjate tudi kakšne vragolije. (T. K.)

www.commodoreusa.com

Vrnitev odpisane

■ Legendarna priateljica se vrača v popolnoma novi preobleki. Po novem sliši na ime **amiga mini**, v njeno kompaktno ohišje pa so pri **Commodorju** zadegali kup hardverskih priboljškov, zaradi česar gre za pravo majhno delovno (ali igralno) postajo. Tu so 3,5-gigaherčni Intelov procesor core i7, 16 gigabajtov pomnilnika DDR3, grafična kartica z gigabajtom pomnilnika, brezžični radio, terabajt hrabnega prostora na disku in optična enota blu-ray. Nostalgija ima tudi svojo ceno: okoli 1630 evrov. (T. K.)

Vsaka slika pripoveduje zgodbo

www.pulpartbook.com

■ Leta 2009 sta se fotograf **Neil Krug** in njegova žena, model **Joni Harbeck**, namenila svojemu staremu dobremu polaroid-nemu fotoaparatu privoščiti še poslednji pogled na erotično žensko telo. Rezultat je bila knjiga **Pulp Art Book**, ki jo za 50 ameriških zelencev ponujajo pri založniku **Nazraeli Press**. Gre za zbirko fotografij, ki priklicujejo v spomin zlato dobo B-filmov, špageti westernov in šundovske ikonografije. Zaradi dobrega odziva se je par namenil izdati še drugo knjigo, ki je izšla to poletje. Bo krasila vašo knjižno polico? (T. K.)

MAGNET

www.playboy.si

www.sony.com

3D-kino doma

Sony napada vaše denarnice. Na trg je poslal prvi 3D-projektor za domači kino **VPL-VW1000ES** (21 tisoč evrov), ki oddaja sliko v ločljivosti 4K, kar štirikrat boljši od 1080 pik. Zdaj je torej govor o tako imenovani tehnologiji quad full HD, ki jo je v največjo plazmo na svetu z diagonalo 152 palcev (nekaj manj kot 390 centimetrov diagonale) pred nedavnim vključil tudi Panasonic. Ločljivost 4K je za projektor najboljša rešitev, ker oddaja sliko z več metrov na ogromno površino – kako bi sicer več kot osem milijonov slikovnih pik zgnetli na 20-palčni monitor? (D. H.)

Italostil

■ Feni **Ducatija**, radujte se, kajti podjetje je najelo znano manufakturo kavbojk, majic, jaken in prilegajočega se modnega okrasja **Diesel**, da je izdelala kolekcijo **Ducati Monster Capsule** posebej za njih. Navdih so potegnili iz sveta motošporta, od kod pa drugje, in v ta namen v kul temno zeleno prebarvali in z Dieslovim logotipom okrasili tudi motocikel ducati monster 1100 EVO. Evo. (T. K.)

www.ducati.de

Hitri dirkač

■ Pri **Moosachu** pravijo, da so ga potegnili iz zaprašene staje, saj se je kariera belega vranca z rdečimi kolesi začela žeavnega leta 1931 v Italiji, ko so ga vzredili pri Benottu. Bil je hiter, neutrudljiv. In leta se je na njem nabiral prah, dokler ga niso odkrili Nizozemci, ga prenovili in postavili nazaj na cesto, kjer spet lahko dirja kot zmešan. Model cestnega kolesa **strike** je na voljo za 1558 evrov, naročite pa ga lahko kar na spletni strani podjetja. (T. K.)

www.moosach-bikes.com

Karin Škufca na ipadu

shootthecenterfold.com

■ Ste si od nekdaj želeli fotografirati vroče modne zgodbe, kjer bi po manjkljivo oblečena deklečka skakala in zigibala z vsemi bujnimi čari materje narave? Ne bi bilo čudovito imeti **interaktivnega vodnika za poziranje na ipadu**, da bi ga pokazali dekletu pred objektivom in upravičili pravci pravcati fotošut? **Aleš Bravničar**, ki je takšne prošnje dobival skoraj vsak dan, je staknil glave s Playbojemimi fotografi pri Shoot The Centerfold, kjer tudi sam predava, in na trž je prišel prvi v celoti interaktivni vodnik za poziranje, ki bo polnil procesorjeipadov po vsem svetu. Da bi bila mera polna, je Aleš pred objektiv povabil vročo in zapeljivo **Karin Škufca**, ki smo jo imeli priložnost videti brez krpic tudi na naših straneh v njegovem balijskem piktorialu. Njun čudoviti profesionalni vodnik za modno poziranje je že na voljo v vseh svetovnih iTunesovih trgovinah. Snehmite se brezplačni vzorec in se prepravičajte sami. (B. O.)

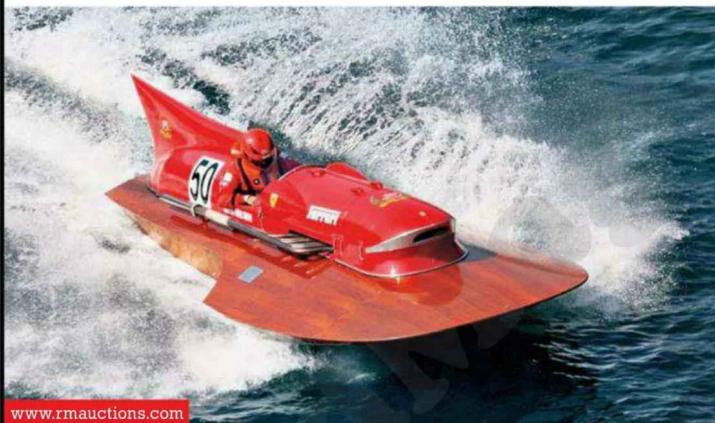
Profesionalni
vodnik za
modno poziranje je že na
voljo!

www.omegawatches.com

Prva v vesolju

■ Leta 1965 je Nasa izbrala **Omegin** kronograf **speedmaster** za uradno uro svojih vesoljskih odprav, štiri leta pozneje pa je speedmaster osvojil naslov prve in do danes edine ure, ki so jo astronauti nosili na Mesecu. Manj je znano, da je bila prva omega v vesolju že zasebni speedmaster astronauta Wallyja Schirre, s katerim je v svoji ladji Sigma 7 šestkrat obkrožil Zemljo. To se je zgodilo 3. oktobra 1962, na dan, ki ga obuja tudi gravura na pokrovčku najnovnejšega speedmasterja: **»First Omega in Space.«** Novinec dokaj zvesto posnema detajle Schirrovega kronografa, predvsem simetrično ohišje brez značilne zaščite kronografskih gumbov, kakršno so speedmasterjem dodali sredi šestdesetih let, za pogon ure pa skribi legendarni kaliber omega 1861. Eden najatraktivnejših speedma-

sterjev novega časa bo naprodaj v oštrevljeni ediciji in skupaj s posebno škatlo. (B. L.)

www.rmauctions.com

Hidroferrari

Na dražbi se je znašel superčoln **Orno XI**. Gre za leta 1953 izdelani tričetrt tone težki hidroplan s 600 'konji', ki se skrivajo v motorju ferrari tipo 375 F1 V12. Z dvojnim turbopuhalom in dvojnim štiricevnim uplinjalcem. Leti 242 km/h, res, sliši se strašno, pogled na ceno pa razkrije, da povsem upravičeno. Šel je za 868 tisoč evrov. (T. K.)

MAGNET

www.playboy.si

Red dot tudi v Izolo!

www.targetbag.com

■ Nahrbnik **xt-01.2 viper backpack** blagovne znamke **Target** je nedavno prepričal 30-člansko mednarodno strokovno žirijo ter v kategoriji prosti čas, šport in aktivnosti na prostem prejel eno najbolj cenjenih nagrad na področju oblikovalskih dosežkov, **red dot award**. Najnovejši izdelek podjetja **LIVE** je navdušil z izjemnim dizajnom, s sožitjem med obliko in uporabnostjo. Je namreč eleganten, modern in vsestransko uporaben. Izdelan je iz vodoodpornih in robustnih materialov, s hrbitu prilagojče se oblazinjenim, zračnim hrbitiščem, nastavljivimi naramnicami, oblikovanimi tako, da ne padajo z ramen. Nanj lahko pripnete roliko, smučarsko desko ali smuči (poglejte na spletno stran), v posebne zunanje predalčke spravite sončna ali smučarska očala, litrsko plastenko, denarnico in telefon, vanj pa poleg glavnega predelka na varno vtaknete v poseben delilnik 13-palčni prenosnik. (B. O.)

Superzvočniki

www.houseofmarley.com

S takšnim
ruzakom in
predvajalni-
kom boste
povsod kul.

■ **House of Marley** izdeluje naprave, ki naj bi posebljale duha velikega botra reggaeja Boba Marleyja. Ker je rad objemal drevesa, so pač narejene iz ekoloških materialov. Kot na primer tale vreča ritma, **the bag of rythm** (285 evrov). V ta predvajalnik je mogoče zadegati ipod in potem nasneto opravičevanje tega, kdo je ustreil šerifa, ni pa kresnil še njegovega namestnika, privoščiti še okolici. (T. K.)

Bik brez kape

Predstavljajte si, da drvite blizu 300 kilometrov na uro, pri tem pa vam veter žvižga mimo ušes. **Lamorghinijev aventador J roadster** brez pokrivala je, tako pravijo tisti, ki so ga imeli priložnost užreti v živo in preživeti, da bi o tem obvestili širno javnost, vreden slehernega fičnika. Stane pa 2,3 milijona evrov, da ne bo pomote. Sedemsto vražjih bikov prebiva pod njegovim pokrovom, a finta je tem, da so iz proizvodnih obratov v divjino izpustili le enega. Upate, da bodo še kakšnega? (T. K.)

www.lamborghini.com

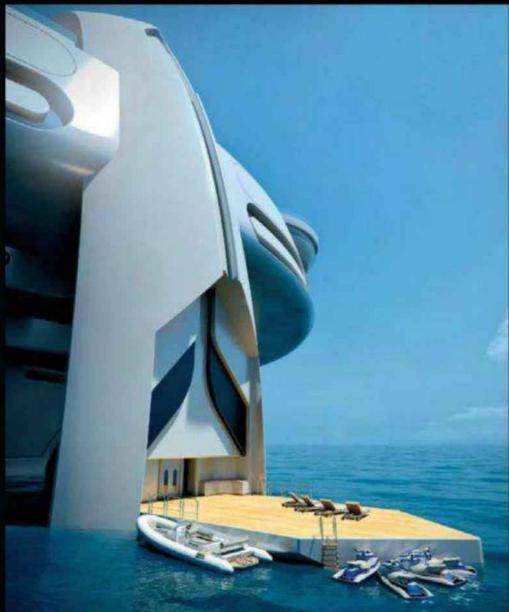

www.yachtislanddesign.com

Utopija

Letos so pri Yacht Island Designu v sodelovanju z otoškim studiem BMT Nigel Gee predstavili konceptualni projekt Utopia.

■ Ne gre za plovilo, temveč za otoški kolos, ki meri 100 krat 100 metrov. Njegova infrastruktura je impresivna: imel naj bi štiri helikopterske ploščadi, na 11 palubah bazene, trgovine, nočne klube, gledališče, igralnice, restavracije, opazovalnico 65 metrov visoko s 360-stopinjskim razgledom in vse drugo, brez česar si sodobni potrošniški svet ne more zamisliti preživetja. Si predstavljate tako **Utopio** v Piranskem zalivu? (B. O.)

Na pravi frekvenci

Kdo: FM4 FREQUENCY 2012 **Kdaj:** 15.–18. AVGUSTA

Kje: GREEN PARK ST. POLTEN, ST. POLTEN, AVSTRIJA

več, kot je koncertov v Sloveniji v vsem letu, a naštejmo le največje: The Killers, Placebo, The Cure, Korn, The Black Keys, Noel Gallagher in njegov novi bend, Hot Chip, Bush in ljubka Lykke Li. In še in še in še ...

■ Daleč bodo vozili avtobusi iz slovenskih mest, ki bodo rokerskih doživetij željno domače občinstvo prevažali v severno Avstrijo na bombastičen festival FM4 Frequency. Nastopajočih bo

Prekmurska gibanica

Kdo: VLADO KRESLIN Z GOSTI

Kdaj: 28. AVGUSTA

Kje: KRIŽanke, LJUBLJANA

■ Vedno se najde še kakšen termin za našega Vladeka, ki bo s tisto črno kitaro in tistim črnim klobukom tokrat zibal občinstvo pod poletnim nebom ljubljanskih Križank. Ob njem se bodo zvrstili številni slovenski glasbeniki, gostje, ki bo izpopolnili klasično doživetje, ki bo – kot se za Kreslinove godbe spodobi – zabavale staro, mlado in tisto vmes. Komade pa tako ali tako znamo že vsi na pamet.

Vroče rokerske paprike

Kdo: RED HOT CHILI PEPPERS **Kdaj:** 29. AVGUSTA

Kje: HIPODROM, ZAGREB, HRVAŠKA

■ Najbolj odštekanji rokerji iz vroče Kalifornije prihajajo v prav tako razgredo hrvaško prestolnico, da izvedejo enega najodmevnnejših letošnjih koncertov v nam dostopni regiji.

Lastniki neštetnih tatujev, izjemnih hitov in sedmih gremijev z več kot 65 milijoni prodanih albumov. Čeprav ropotajo že skoraj 30 let, še vedno skačajo zelo visoko in pojejo zelo glasno. Kdo bo ujal palico za bobnanje?

Kdo: SIGUR ROS **Kdaj:** 5. SEPTEMBRA

Kje: TRG LEONA ŠTUKLJA, MARIBOR

Mistika v notah

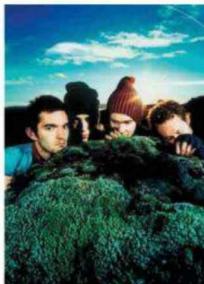
Prenovljeni Trg Leona Štuklja v Mariboru je ravno pravščina lokacija za koncert, ki bo brez dvoma nabit s čustvi, doživetji in preštevilnimi interpretacijami. Sigur Ros, islandski kvartet iz polarnega Reykjavika, ki se je zadnja štiri leta skrival pred glasbenimi odrji, pripravlja enkratno koncertno izkušnjo, saj je že njihova glasba, znana po miksu ambientalnih melodij in 'besedil', ki so zoglj niz primernih zvokov, sicer pa ne pomenijo ničesar, nekaj, kar ni mogoče slišati nikjer drugje. Ta glasbeni minimalizem je prava zvčna poslastica, pomirjujoča, eterična, romantična, kot edinstvena hrana za dušo. Sigur Ros sicer ustvarajo že od leta 1994, za seboj imajo šest studijskih albumov, zadnjega, *Valtari*,

pa so izdali konec maja letos in z njim popolnoma navdušili

predvsem Irce, saj je album kojci

pristal na prvem mestu nacionalnih lestvic. Niso jih spreghledali niti v Ameriki, saj so Sigur Ros sodelovali celo pri glasbi za film *127 ur*, vodja zasedbe pa je prevzel še celotno glasbeno produkcijo

melodij za komično dramo *We Bought A Zoo*, ki jo je režiral Cameron Crowe, v njej pa igrala Matt Damon in Scarlett Johansson.

Gоворите vonlensko?

■ Vonlenska žal ni še en fiktiven jezik, ki ga govorijo le zvesti oboževalci (na pamet nam tu pada Klingonščina), ampak termin, s katerim se opisuje nerazločna besedila, kakršna v večini svojih komadov pojejo Sigur Ros. Vonlenska nima slovničnih pravil, nima skladnje in posledično tudi nima smisla. Njen edini pomen je optimizacija inštrumentalno prevladujočega zvoka, ki ga ustvarajo Sigur Ros. Ritmičen element za dokončanje melodije. »Oblika nesmiselnega blebetanja, ki ustreza glasbi,« to opisujejo Sigur Ros. Tako nam postane jasno, da je pri njih res čisto vse podrejeno končni kakovosti slišanega.

Neža Hafner, atletinja

tek

15. 9. 2012
Brdo pri Kranju

Vsi na Triglav tek
za športni izviv
in dobro delo!

Prijavite se prek spletne
strani www.triglavtek.si

Vse bo v redu.

triglav

www.triglavtek.si

OBJEKTIV

NOMINIRANA ZA EVROPSKO BARKO LETA 2013!

Testiranje **seascape 27**, nove lepotice dvojca **Hajnšek-Mihelin**, za laskavi naziv bo potekalo konec septembra v Southamptonu. Medtem pa so fantje na čelu s Tomislavom Bašičem jadrnico dodobra preizkušili v domačem zalivu in z rezultati so zelo zadovoljni. Trenutno pilijo zadnje podrobnosti v notranjosti.

Prvih pet lastnikov je **seascape 27** hrabro vplačalo do letošnjega 1. marca, preden so videli karkoli oprjemljivega. No, za pogum so dobili lep popust. Vsi ziheraši boste morali za 27-ico odštetiti med 40 in 45 tisoč evri brez davka in jader. Jamstvo za kakovost ni samo že skoraj 200 prodanih jadrnic seascape 18 (www.seascape18.com), kar je izjemen uspeh (največ jih je šlo v Nemčijo in Francijo,

nekaj pa jih pluje tudi že na Japonskem in v Avstraliji), ampak tudi sodelovanje glavnih pri projektu, **Andraža Mihelina** in **Kristiana Hajnška**; z najboljšimi, med katerimi so Sam Manuard (mimogrede, med pisanjem tega prispevka s posadko mare.de vodi na regati čez Atlantik Quebec-St Malo, www.transatquebecstmalo.com), Tomislav Bašić in Gigodesign. »27-ica je tako kot 18-ica namenjena rekreativcem, ki iščejo naj-

boljši vmesnik za stik z morjem in vetrom. Je pa 27-ica sposobna tudi odpromorskega jadranja. Primer uporabe: zapneš jo za prikolico, odpelješ v Barcelono in greš križarit po Balearih. Ali pa jo daš v zabojnič in pošlješ na Tajsko, kar tudi načrtujemo za konec tega leta,« je za *Playboy* povedal Andraž Mihelin. Celoten razvojni proces je predstavljen na www.gigodesign.com/seascape. Bravo, fantje! ☑

Odpinkaj!

Pet razlogov, zakaj smo se že (skoraj) naveličali Pink. In dva, zakaj se je pravzaprav nikoli ne bomo.

Pink, barvita R&B-jevska pospevkačica s fantovskimi kretnjami in še bolj fantovskimi interesimi – zaljubljena je v visokokubične motorje v pestre vulgarizme –, je zadnji album izdala leta 2008. Petega po vrsti in četrtega od 2001. predstavljenega *Missundaztood*, s katerim se je jezna raperka čez noč prelevila v odmevno pop zvezdo. Je podcenjena ustvarjalka, ki ji ne bodo nikoli priznali velikega vpliva na oblikovanje modernega R&B-ja in popa. Da je tako tudi pri nas, se lahko zahvalimo (določenim) radijskim postajam, ki že od leta 2008 gonijo peščico njenih komadov in jo ponikujejo na format pop tampona, mašila med eno in drugo modernejšo senzacijo.

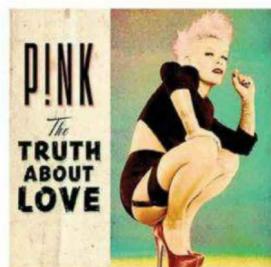
Prvič. Zdaj imamo Katy Perry. Kar je naravnost strašljivo: Katy Perry je temnolasta Pink z nekoliko več estrogena. Še ena seksualna svobodnjakinja, ki želi dopedovati ljudem, da je zdaj čas za žensko prevlado. Ker je seksala z drugim najbolj oporečnim Britancem na svetu, je za medije opaznejša kot Pink.

Drugič. Tolikokrat si premislil, da moram imeti dva fanta in eno punco,« pravi Pink. A biseksualnost je lanski sneg, ker se zvezdrice vse do tistega trojnega liziranja med Madonna, Britney in Aguilero istospolno ližejo prav, kjerkoli jim paše. Še MTV ne odreagira več. Nov trend je panseksualnost.

Seks. Dennis Wilson je varal vse svoje žene, med njimi je bila tudi Gina Martin, hčerka igralca in pevca Deana Martina. Dennis so preveč dišale grupice, mlade in voljne anonimke, ki so fanatično sledile postavnim The Beach

Boys in si njihovo toleranco kuvalove z lastnimi telesi. Dennis je seksualne avanture popestril še z rekreativnim alkoholizmom, ki ga je na koncu tudi pokopal. Nažgan se je namreč utopil, ko se je neke noči odločil potapljati za stvarni, ki naj bi jih z barke zmetal tri leta pred tem. Takšnih norosti si preprosto ne moreš izmisli.

Tretjič. Slovenske radijske postaje, ki v eter že pet let spuščajo samo *Sober*. To je drugi singel z njenega petega albuma, izdanega 2008. Medtem ko je dejuba pobrala tri gremije za tri različne komade in dve MTV-jevi nagradi, med katerima je bila ena za 'najbolj adiktivno pesem', smo bili zelo zadovoljni, da so vsaj na radiju Salomon zvez-

Vsemogočna

Pri Forbesu pravijo, da je Pink 27. najvplivnejša zvezdnica na vsem svetu, da je bila leta 2009 na prvem mestu top glasbenic zadnjega desetletja in da je do danes prodala več kot 40 milijonov albomov. Impresivno.

Pink torej zamerimo, da ni še bolj Pink.

sti časovni premici in raje sučejo njen najnovješti singel *Blow Me (One Last Kiss)*.

Cetrtič. Komad *Get the Party Started* je vedno pognal ves klub na plesišče. V poskok, v norenje. Zakaj si od izida te žurerske himne 2001. Pink ni vzel vsaj pet minut premora od kritiziranja kapitalizma in sebičnih moških, da bi nam postregla s še kakšno takšno klubsko sladico? Nakar Lady Gaga prevzame dežurno službo za opominjanje ljudi, da smo vsi lepi prav takšni, kakršni smo se rodili.

In petič. »V filmu bi igrala Janis Joplin, ker je igrala bluz v času, ko se to za bele ženske ni spodbilo, in se venomer borila s sindromom grde račke.« Pink, enkrat za vselej, nisi grda. Nihče s toliko denarja ne more biti grd. Razumemo pa, da je zgodba verjetno drugačna, če odrašča kot dekle s kratkimi lasmi, tatuji in pestjo, s katero konča večino pogovorov.

Pink torej zamerimo, da ni še bolj Pink. Da si po vsakem albumu, ko se za trenutek žaromet ponov-

no obrne na njen glas in njen talent, dovoli, da že po nekaj singlilih spet zdrsne pod radar. Tako markantna in nesebična ustvarjalka, degradirana na raven glasbenega mašila radijskih postaj z že tako zdesetkanlo plejisto. Zatorej:

1. Pink ima vedno dovolj časa, da se bori za 15 humanitarnih razlogov naenkrat. Bejba meče denar v nešteto organizacij, ki menita pomagajo tistim, ki so pomoči najbolj potrebeni, a njen prvi bo vedno za pravice živali. Britanska kraljevska družina je že kar vajena njenih pisem – pisala je mlademu prinцу Williamu in se zgražala nad lovom na lisice, potem pa še njegovi superbabici kraljici Elizabeth II. in oporekala uporabi medvedjega krzna pri izdelavi uniform za seniorje britanske pehotе.

2. Po skoraj petih letih nov album. Naslovila ga je *The Truth About Love* in takoj začela z dvoumimi šaljivkami. Kot že omenjeno, prvi singl: *Blow Me (One Last Kiss)*. Spet bo utripnila na radarju, spet bo opozorila nase, pa čeprav le za hit ali dva. Ker kot nekdaj vojaški generali tudi Pink ve, da se lahko zgodovino najlažje ustvarja z zadnjih bojnih linij.

NEIL YOUNG
Americana
Reprise, 2012

Esenja moderne Amerike je bila zgrajena na upornih in morilnih, na urbanih mitih in visokokaloričnih zajtrkih, na distinkcionalnih družinah in izkorisčanju. Tren tempo najbolj klasične ameriške pop pevke, kot sta *This Land Is Your Land* in *Oh, Susannah*. Te zdaj prepeva Neil Young. Še ena ameriška legenda, ki po devetih letih nov studijski album, poln reinterpretacij živilca prave amerikane, provokativno sklene z rok različico *God Save The Queen*.

¥ ¥ ¥ ¥

JENNIFER LOPEZ
Dance Again: The Hits
Epic, 2012

Ponovno se izpostavlja najdenjam pop uspešnicam, kot sta *Jenny From The Block* ali *If You Had My Love*, se delajo poznejše niti ne zdi smiselno, saj je tem komadom rok trajanja že davno potekel. Nova Jennifer je namreč preveč sočna, poskočna, še bolj seksu, dodelana in glasbeno izpoljena, da bi hrepneli po preteljem. *Dance Again* je njen aktualni hit, ki nas ziba že vse poletje, in to je format, v katerem bi želeli slišati njen celotni album.

¥ ¥ ¥

FLO RIDA
Wild Ones
Atlantic, 2012

Če niste živilzali ob komadu *Whistle*, pa ste štatali kakšno razgretjo nemško turistiko, ko ste se zvijala na enega letosnjih največjih hitov elektr-R&B-ja *Wild Ones*, ki ga je raper "zleta jama" Flo Rida posnel skupaj z uveljavljeno vokalistko Slo. Potem pa še *Good Feeling*, ki se je po radijskih valovih motil že spomladi, in obvezni *Sweet Spot* z Jennifer Lopez. Album je narejen za najširši občinstvo, kar pa je pomeni, da je kot izbor za vroče poletje okej.

¥ ¥ ¥ ¥

RUSH
Clockwork Angels
Roadrunner, 2012

Leta 1968 so zlagoma začeli v Kanadi. Prodali so velikanško gomilno plošč, pobrali kopije na nagrad, se abonirali v kanadski Hall of Fame in si prigrali ključno vlogo v glasbeni zgodovini. Ampak danes pol ljubiteljev roka nima pojma, kdo hudiča so Rush. Morda bodo nase malec bolje opozorili s tem albumom, že 19. po vrsti. Stari dedci so ga skovali tako, da v njem zelo odmeva zvok sedemdesetih. Klasični kar na rahlim predhodnem časa, v katerem živimo.

¥ ¥ ¥ ¥

BOB DYLAN
Bob Dylan's Greatest Hits
Audio Fidelity, 2012

Dylan se nam je zdel kot glasbenik, ki je večji od svoje glasbe. Razen kakšnega resnega obuzevalca ali pretencioznega glasbenega enciklopedika bi vpletel težko našli koga, ki zna našteti tri Dylanove hite (poleg *Like A Rolling Stone*). Ko se je Dylan raztrešil z motorjem, je menda imel prav kreativni izliv in posledica so tule zbrane singli, ki pa niso vredni še 15. albuma hitov. Če že, pozornost raje preusmerite v njegov prihajajoči 35. studijski album *Tempest*.

¥ ¥

FRANK OCEAN
Channel Orange
Mercury, 2012

R&B je bil zaradi neposredne navezave na hip hop venomer v senči presežka testosterona v obliki gangsterjev, ki po ritih šeškajo plesalke, zvodnikov z diamantnimi sončnimi očali in podobnih mačizmov. Frank Ocean, za zdaj še 'no name' med ustvarjalci, se je privč v zemljepis v spisatelj s televizijskim nastopom na Jimmyja Fallonu in z številne analitike R&B prenesel v 21. stoletje, ko je prinal svojo biseksualnost in prinesel izjemno všečno in lahkonito komplikacijo R&B-ja.

¥ ¥ ¥ ¥

PLAN B
III Manors
Atlantic, 2012

Benjamin Drew je še vedno zelo jezen raper. Britanski hiphoperski fenomen z londonski ulic je bil zato nadve primača izbičja za avtorja filmske glasbe, ki so jo podčihi krimiču *III Manors*. Plan B, kot se Benjaminova potlike na oder, je sestavil kar celoten album, obenem pa še posodil glas za razprave zgodbe v samem filmu. Glasba, kot tudi film, je surava, a sprena. Uđama, a melodija. Nezprosna, a ritmična. Soul, basovska linija in hiphop v enem ostrem rezu.

¥ ¥ ¥ ¥ ¥

¥ ¥ ¥ ¥ To res morate slišati!

¥ ¥ ¥ ¥ Ut, odlična stvar!

¥ ¥ ¥ Zadeva si zaslubi vašo pozornost.

¥ ¥ No ja, recimo ...

¥ ¥ Pozabite, ni vas vredno!

Balkanska kri, svetovni hiti

■ Medtem ko je za slovenske izvajalce, ki se potegujejo za nastop na Eurosongu, sam Eurosong potem tudi vrhunc nihovega glasbenega parnasa, se v Britaniji ravno kar posvečajo vzponu **RITE ORE**. Mlada 21-letna Rita je po svoje zanimala tudi zato, ker je rojena v Prištini, po žalah ji teče kosovska oziora albanska kri in leta 2009 se je trudila na otoški različici naša Eme postati britanska predstavnica za nastop na Eurosongu. To ji sicer ni uspelo, ji je pa uspelo marsikaj drugega. Te dni Rita Ora drvi po turneji (kot uvodni nastop na koncertih skupine Coldplay), na kateri predstavlja svoj debutantski album *Ora*, pop izdelek s kolažem džeza, R&B-ja in elementov reggaeja. Ja, Rita Oro ste verjetno že slišali. Njen impresivni glas odmeva v elektronskem šusu *Hot Right Now*, ki ga je zamiksalo DJ Fresh (nastopila je tudi v videoospotu), najodmejnješi pa je njen poletni singel *R.I.P.*, prvi zvok z novega albuma, kjer ji je za ščepec raperskih ritmov priskočil na pomoč britanski vunderkind Tinie Tempah. Kosovo tokrat dobi vseh 12 točk!

Nove faktorice že v studiu

■ Zdaj, ko vsi čakamo, da bo rosno mlada Demetra Malalan izdala objubljeni debitantski album, ki ga, priserežemo, glede na slišano prav težko pričakujemo – bejba ima res izjemen talent, ob njej pa pri snemanju stoji Neisha –, bomo morali biti pozorni še na eno jabolko, ki ni padlodaleč od drevesa Faktorja X. Svoj prvi singel je namreč ravnokar izdala tudi Alma Merklin, temnolaska iz Murske Sobote, v katero očitno zelo močno verjame Dejan Radičević, ki ji je spisal ta uvodni komad. Jo že kličemo!

Kdor ne skače, ni roker

■ Tik pred začetkom poletnih olimpijskih iger v Londonu so oznanili, da bo (oziroma ob branju te novice že je) uradni komad letosnje športne ceremonije skladba *Survival* britanske rok zasedbe **MUSE**. Da je ta čast doletela prav rokerje, za Britance nikar ko nevsakdanja odločitev. Če se kje vztrajno goji rok viže, je to zagotovo v Veliki Britaniji, kjer moderni bendi ustvarjajo na temeljih The Beatles, The Rolling Stones, Pink Floydov, Queenov in Led Zeppelinov. Za Muse je tako jasno, da drugače kot z rok odmevi ni mogoče živeti in ustvarjati. Survival je del nihovega že šestega studijskega albuma *The 2nd Law*, v katerem so že zelo predstaviti nekoliko prenovljen zvok, četudi sam *Survival* dokazuje, da Muse vendarle ostajajo Muse. Kot novodobna mešanica pompoznosti Queenov, trški kitari Led Zeppelinov in tipičnega modernega ritma bolj elektronskega vala britanskega roka v slogu Depeche Mode in The Hurts. Genialci nastopov v živo, mojstri konvanja tako imenovanega vesoljskega roka, ustvarjalci v fuziji preštrelnih rok zvrsti in barv. Gremi za najboljši rok album, ki so ga prejeli za prejšnji izdelek *The Resistance*, je le dodaten dokaz, da ti fantje dela nekaj zelo zelo prav.

Bournova zapuščina

Za Bourna včasih niti ne potrebuješ Bourna.
Le kakšnega sodržavljana.

■ V začetku junija je izšla peta knjiga o Jasonu Bournu, posebnem agentu, ki je vzgojen v tajnih programih za vzrejo supervojakov in ki bi ga uveljavljene vladne agencije že od začetka sage neznanco rade videle s strelno luknjo med očmi. Peti roman, naslovjen *Bournova zapuščina*,

formatu prerasel igralca, ki ga igra. Samo zaključek izvirne trilogije v filmski izvedbi je prinesel rekordnih 700 milijonov dolarjev zasluga, pogača, v katero je močno zagrizel tudi Matt Damon. A mu je naslovna vloga nekoliko skisala presojo. Za četrti in s tem prvi film, ki ne bo posnet po Lud-

lumovi literarni predlogi, je Damon zagnal vik in krik, da bo zavrnil sodelovanje, če tudi nadaljnjih filmskih inštalacij ne bo režiserko nadzoroval Paul Greengrass, sicer poglavar izvirne filmske trilogije. In jih, kot kaže, ne bo, ker je vajeti za tokratni film prevezel Tony Gilroy, ki je z bratom Danom tudi spisal celoten scenarij. Zato je to tudi prvi Bourne, v katerem Bourna pravzaprav ni. Matt Damon se v filmu pojavi le na fotografiji, saj se zgodba osredotoči na novega agenta, Aarona Crossa, ki mu je mišice in natanko namerjene krožne udarce posodil Jeremy Renner, sovezdrnik v akcijskih vrtljahih *Thor*, *Mesto in Misija Nemogoče: Protokol duh*. Če močno pripremo oči in ga pogledamo od strani, medtem ko lomi vravote agresivnim agentom Cie, bi skorajda lahko verjeli, da še vedno gledamo Matta Damona. Na kar so verjetno računali tudi filmaři, ki se

je literarni izliv Erica van Lustbaderja, pisatelja, ki je življenje fiktivnega lika Jasona Bourna v besedi prevzel po smrti Roberta Ludluma, avtorja originalne trilogije. Ko se je začelo Bourna potiskati tudi v filmski format, je lik postajal nekakšen novodobni James Bond, junak, ki je v imenu in

Filmske interpretacije

Ludlumovih romanov o Jasonu Bournu so bile ena najuspešnejših hollywoodskih franšiz zadnjih let. Zaključek trilogije je med drugim pobral tudi tri oscarde.

Navdušeno
ploskamo
Željku
Ivaneku.

vsekakor bojijo upada gledanosti novega Bourna brez Bourna. Nas, v Sloveniji, novi protagonist niti ne gane tako zelo, kot nas gane preostala igralska zasedba. Predvsem smo navdušeno zaploškali, ko smo med nastopajočimi zagledali Željka Ivaneka. Željka verjetno ne pozna veliko Slovencev, zato naj vas z njim na hitro spoznamo: v Ljubljani rojeni možkar, ki danes šteje 55 let, je sicer našo grudo tlacił le paščico let, preden so se z družino preseili v Ameriko, a se možkar rade volje vrača v omrežno 386. Željko je sicer doma na televiziji, zapisan v vrhunskih serijah, kot so *Prava kri, Big Love, Heroji, Zdravnička vest, Zakon in red in*

24. Recimo takole: če ste kdaj gledali komercialko po deveti zvečer, ga verjetno poznate. V žepu ima celo emija, ne boji pa se niti filmskega platna. Bil je v četrtem *Umri pokončno*, v gangsterskem *Donnie Brasco* in v krvolčnem *Hannibalu* ob Anthonyju Hopkinsu.

Tokrat je na strani zlobnih, kot doktor, ki pod belo haljo skriva temne načrte za čim hitrejšo ukinitve življenjskih znakov novega protagonista. V sklopu 90-milijonskega budžeta mu družbo delajo še Rachel Weisz kot novo Bondovo, pardon, Bournovu dekle in fenomenalni in podcenjeni Edward Norton kot tokratni glavni antagonist. V fini družbi se giblje naš Željko.

Bournova prihodnost je negotovna. Sago naj bi zaključil že ta film, a so že nastavljene pogodbe za snemanje še petega dela.

Kajti edini način, da se Bourne poslovi, je, da v njem vsaj še enkrat kolovrati Matt Damon. Do takrat nam je na voljo njegova *Zapuščina*, v kateri se bomo ob morda že kar nekoliko neposrednem citatu »Nikoli ni bil le eden« na koncu celo stririnali, da je tako kot Bondov lahko tudi Bournov več kot le eden. ♦

STARI JE NOR

R: Sean Anders I: Adam Sandler, Andy Samberg, Vanilla Ice

Ž: še en žebelj v Sandlerjevi krsti humorja

Malokomu je znano, zakaj je Adamu Sandlerju še vedno dovoljeno nastopati v filmih. Tudi tokratno komedijo je seveda uspel degenerirati v še eno tretjerazedno pačenje. Zgodba sprva predstavi najstniškega pobalina, starega nekih 13 let, ki uspe zapolditi svojo razredničarko. Do tu se še smejimo. Trideset let pozneje je ta pobič Adam Sandler, vespološni lužer, ki nenadoma potrebuje pomoč zdaj odraslega sina, da ga reši pred dolgo. Sledi ura in pol podpovprečnih štosov, v katerih celotna igralska zasedba pričakovanega nadigra vodilnega igralca.

Ocena: ¥ Izviri naslov: **That's My Boy**

2 DNI V NEW YORKU

R: Julie Delpy I: Julie Delpy,

Chris Rock, Albert Delpy

Ž: atipična romantična komedija

Komedija, kot si jo je zamislila Julie Delpy, v kateri je potem zaigrala in vanjo povabila še fotra Alberta, je nekajliko drugačna romantična komedija. Julie namreč živi s Chrisom Rockom, oba sta tipična Newyorčana, oba precej povprečna. Ona ima francoski naglas in njemu je to blazno kul, dokler ne pride na obisk njenega družina. S tem pa na dan buntnejo pozbavljeni družinski spori in Chris nenadoma skomiga, češ: »To ni bejba, ki jo sicer poznam!« Izredno všečna šaljivka o družinskih nekompatibilnostih s ščepcem lahkotne perverzije.

Ocena: ¥ ¥ ¥

Izviri naslov: **2 Days In New York**

Abraham Lincoln, 16. predsednik ZDA, poleg državovtovnih besed vihti tudi zelo ostro sekiro.

Recept za popolnoma bizarno komedijo: enkrat Ben Stiller. Sprejmemmo. Enkrat Jonah Hill, večni komični bajsek, odlično. Enkrat Vince Vaughn, kralj improvizacijske komedije, fenomenalno. Enkrat Richard Ayoade, sicer aboniran v dokač neimpresivni TV-komediji The IT Crowd, a je tu le toliko, da posodi surov britanski naglas, zato potprimmo. Te štiri norčke sestavimo v stražo, ki patruljira po soseščini in lovji vesoljčke. Ja, Nezemljane. Ko se nekako uspejte oboroziti še z laserji, dobimo esenco razbojniške norosti, v kateri je vsak nadaljnji korak le neobrzdana zabava.

Ocena: ¥ ¥ ¥ Izviri naslov: **The Watch**

ABRAHAM LINCOLN: LOVEC NA VAMPIRJE

R: Timur Bekmambetov I: Benjamin Walker, Elizabeth Winstead, Rufus Sewell Ž: zgodbovinsko oporečna akcija

Vampirji so prepricani, da si v krvavem času državljkanske vojne lahko v novem svetu tudi sami izborijo svoj kotiček za dominacijo. Tu vstopi Abraham Lincoln. Zgodovina ga sicer pozna kot 16. predsednika ZDA, sam pa primarno meni, da je lovec. Na vampirje namreč. Zato poleg državovtovnih besed vihti tudi zelo ostro sekiro. Pravljica režisera filma Iksan, ki se žal ne sestavi v koherentno zgodbo, zato jo sprejmite le kot zabavni kolaz impresivnih pretepaških sekvenc med džentelmanom v cilindru in divjimi krvosesi.

Ocena: ¥ ¥ ¥ Izviri naslov: **Abraham Lincoln: Vampire Hunter**

PARANORMAN

R: Chris Butler G: Kodi Smit-McPhee, John Goodman, Anna

Kendrick Ž: sproščajoči animirani tretma

Fantje, ki so zrisali animirano 3D-čudo Coraline in za svoje delo prejeli celo oskarja, zdaj predstavljajo svoj drugi animirani projekt. Paranorman je zgodba o Normanu, dečku, ki ga nihče ne razume in malokod mara. A Norman ima eno zelo zanimivo sposobnost – vidi duhove in se z njimi pogovarja. Ko iz sveta premiluh smrtnikom grozi huda nevarnost, se Norman izkaže kot edina možna rešitev. Zdaj so ob njem vsi, od tečne sestre do šolskega težaka, da nas zabačajo prek niza simpatičnih zapečet, začinjenih z ljubkimi šalamami.

Ocena: ¥ ¥ ¥ ¥ Izviri naslov: **ParaNorman**

www.stephanwurth.com

GHOST TOWN

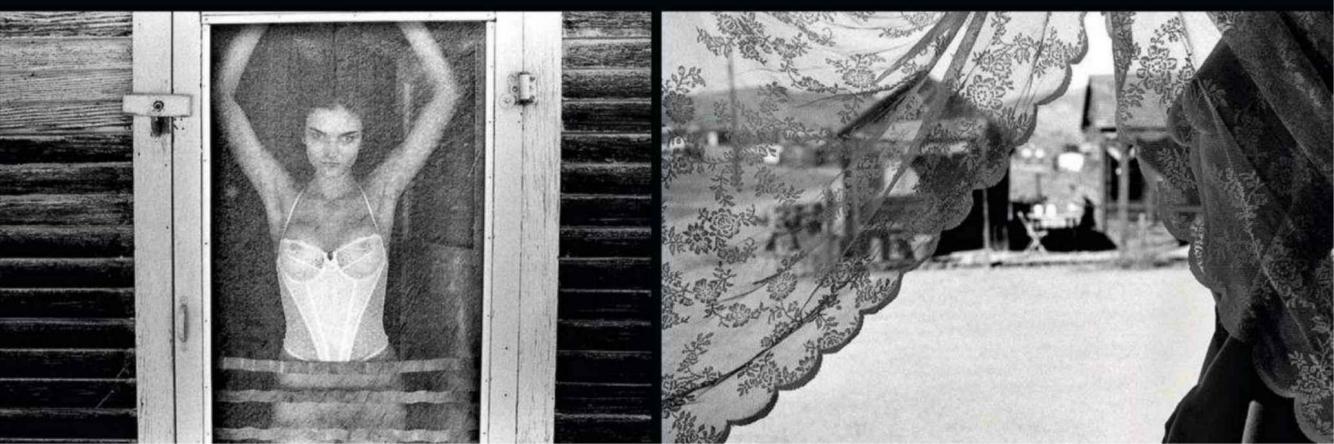

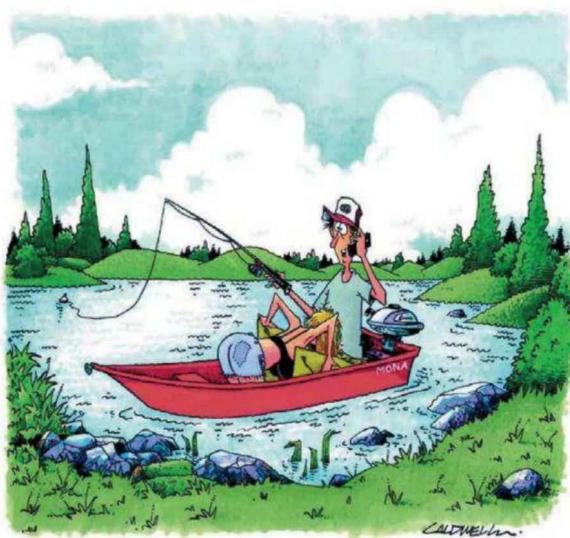
STEPHAN WÜRTH

SAMSUNG

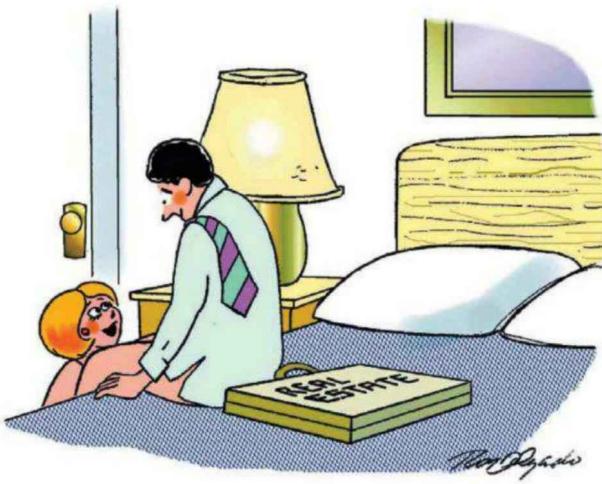
Mesto duhov

■ Nemca **Stephana Würtha** so, vse odkar je zapustil nemško očetnjavo in se prese�il v Kalifornijo, naravnost fascinirali mistični razgledi ameriškega zahoda in izoliranost ter svoboda puščavskih planjav, ki segajo, do koder nese pogled. Svojo geografsko romanco s to pokrajino je poimenoval **Ghost Town** (*trade edition 40 in limited edition 550 evrov*). Tri lepotice, ki se v fotozgodbi pojavljajo, se znajdejo na zapuščeni cesti. Pokvaril se jim je avto. Kako prikladno, da se je ravno takrat mimo prismukal Würth s svojim fotoaparatom in razgaljenkom sledil s svojim fotoaparatom, v katerega je vstavil Kodakov klasični črno-beli film. Fotografije je potem razvil v velikosti 40 krat 50 centimetrov in jih poskenirane ter nikoli retuširane objavil v svoji knigi. V posebni izdaji jo dobite z usnjenim ovitkom in še nekaj priboljški.

»Franc, moram iti, zagrabila je.«

»Takšna je torej spalnica, gospod Ravnikar.
Dovolite, da vam zdaj pokažem še druge prostore v hiši.«

Spoznahta se na
zmenki.playboy.si

Promo koda:

PLYAVG

Dogovori se za zmenek!

Veljavnost do 10. 9. 2012

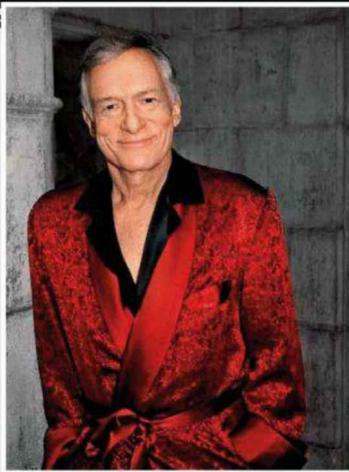
Velja za novoregistrirane uporabnike.

Obisči tudi

www.tiny.cc/spoznavnidogodki

Za ogled
najnovejših
dogodkov
V ŽIVO!

TEKST Hugh Hefner FOTO Playboy ZDA PREVOD Aleksandra Rekar

Nova seksualna revolucija

Pred 50 leti je Playboy skupaj z razsvetljenimi Američani vsepovsod stal v prvih vrstah seksualne revolucije. Na ulicah, v sodnih dvoranah in na straneh te revije smo vračali udarce zakonodajalcem, ki so bili odločeni, da bodo nadzirali, kaj počnete v spalnici – in s kom. Zdaj, desetletja pozneje, po vratih ameriške spalnice tolče nova generacija zatrtilih konservativcev, to razbijanje pa je oglašanje vojaških bobnov, ki naznanjajo njihovo namero, da bi znova regulirali naše spolno življenje.

Ze mesece spremljam, kako gradi svojo retoriko. Rick Satorum, republikanski kandidat za mesto predsednika ZDA, je v intervjuju, ki ga je dal evangeličanskemu blogerju, obljubil, da bo odpravil sredstva, namenjena kontracepciji, češ da je kontracepcija »pooblastilo za početje na področju seksualnosti, ki je živo nasprotje tega, kar bi moralo biti«. V svoji argumentaciji trdi, da je kontracepcija pripeljala do tega, da se vse več otrok rodijo zunaj zakona.

Ron Paul, še en republikanski kandidat za predsednika ZDA, ni tozadenvno nič boljši; prepričan je namreč, da ni kontracepcionska tabletka tista, ki je pripeljala do nemoralnosti, ampak je nemoralnost tista, ki ustvarja problematično željo po uporabi kontracepcionske tabletke. Mitt Romney, tretji republikanski kandidat za predsednika ZDA, je obljubil, da bo poskrbel za pre-poved istospolnih porok in izničil Roe proti Wade (ključni primer, povezan s splavom). Pozneje je obljubil še to, da bo odpravil načrtovanje družine. Pri potegovanju za konservativne volivce so ti trije kandidati razkrili, kako želi vlada 'velike stare stranke' odločati o tem, kdo lahko seksa in s kakšnim namenom sme to početi – naj je samski ali poročen, homoseksualec ali ne.

To so bitke, ki smo jih že bojevali in v njih tudi upravičeno zmagali. Leta 1961 je policija arretirala Estelle Griswold, izvršno direktorico Lige za načrtovanje družine iz Connecticuta, in dr. C. Lee Buxton, profesorico z Univerze Yale, ki je bila njena strokovna direktorica. Obtoženi sta bili kršenja državnega zakona, ki je prepovedoval širjenje informacij o kontracepcionskih sredstvih – tudi med poročenimi pari.

Ameriško vrhovno sodišče je s sedmimi glasovi proti dvema zavrnili obtožbe. Sodišče je brez težav spregledalo žalitev: »Mar bomo dovolili policiji, da bo po svetih pristorih zakonskih spalnic brskala za izdajalskimi znanimenji uporabe kontracepcionskih

sredstev? Ta ideja je v nasprotju s pojmom zasebnosti, ki obdaja zasebnost zakonskega odnosa ... Tu imamo opraviti s pravico do zasebnosti, ki je celo starejša od Listine o pravicah (Bill of Rights).«

Zmage, kakršna je bila ta, so nam pomagale zrušiti puritanske strukture, ki sem jih s Playboevego filozofijo postavljal pod vprašaj, strukture, ki dovoljujejo, da »naši zakonodajalci, sodniki in uslužbenici organov pregona vstopajo v naša najbolj zasebna svetišča – naše spalnice – ter narekajo, kakšne dejavnosti naj bi potekale v njih«. Leta 1965 sem ustanovil Playboyovo fundacijo, deloma zato, da bi se pritožil nad primeri, ki se zdijo z današnjega gledišča neverjetni – odrasle ljudi so pošljali v zapor zaradi konsenzualnih dejanj, ki so takrat veljala za »gnusne in odvratne zločinne proti naravi«, denimo zaradi oralnega seksa. Leta 1967 je policija v Massachusettsu arretirala Billa Bairda zaradi kriminalnega dejanja, ki je obsegalo poučevanje študentov o kontracepciji in to, da je vzorec pene s spermicidom izročil ženski iz občinstva, ki bi utegnila biti samska. Zvezna država Massachusetts je trdila, da ima pravico do varovanja morale in oblikri regulacije zasebnega spolnega življenja samskih oseb«.

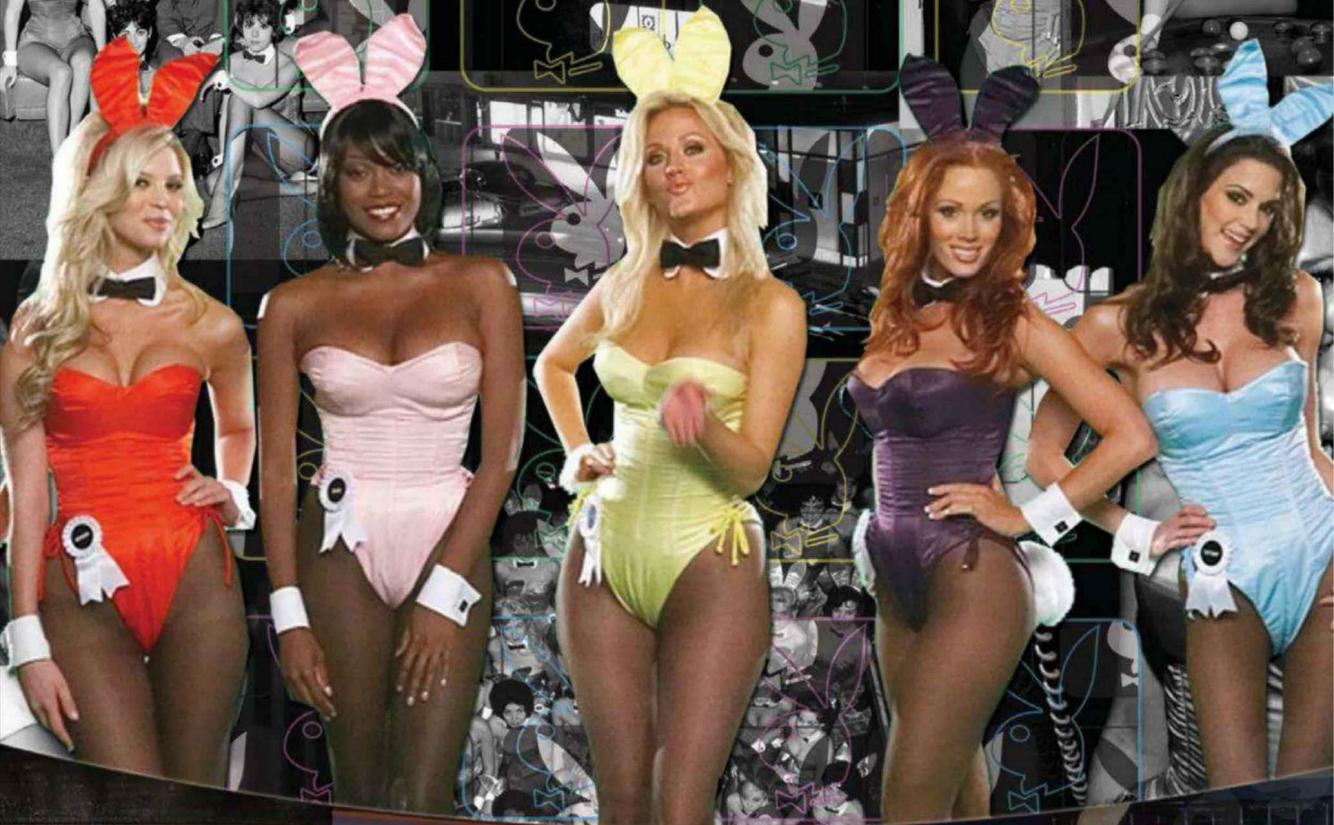
Država je imela pravico, da z grožnjo nosečnosti in rojevanja nezaželenih otrok drži roko nad državljanji. Fundacija Playboy je Bairdu priskočila na pomoč pri njegovem pritožbi. Leta 1972 je sodišče pritrdilo, da »če pravica do zasebnosti sploh kaj pomeni, potem pomeni svobodo posameznika, naj je poročen ali samski, da je prost neopravičljivega državnega vrnešavanja v zadeve, ki so zanj tako temeljne, kot je odločitev, ali bo zaplodil oziroma rodil otroka«. Pozneje smo osvobodili mlado žensko, ki so jo na očetovno zahtevo arretirali zaradi preuštvovanja. Še vedno se spominjam očetovega utemeljevanja: »Raje jo vidiš v ječi, kot da živi razuzданo življenje.«

Po vseh letih, ki so minila odtej, slišim odmeve te iste omejenosti, zagovarja pa jo nov rod samooklicanih arbitrov, ki so se odločili nadzirati našo moralno. Slišal sem jih, ko je Foster Friess, sicer podpornik Ricka Santorum, izjavil: »V mojih časih so ženske kot kontracepcijo uporabljale Bayerjev aspirin.« S tem je želel povedati, da držanje aspirina med nogami prepreči, da bi ženska razširila noge. Slišal sem jih, ko sem izvedel za predlog, uperen proti splavu, ki naj bi zdravnikom v Kansasu omogočil, da bi nosečim ženskam prikrili ključne medicinske informacije.

In slišal sem jih, ko je Rush Limbaugh študentko Univerze v Georgetownu imenoval za »cipco« in »prostitutko«, ko je na Kapitolskem griču pričala proti temu, da bi lahko delodajalci iz religioznih razlogov zavrnili plačevanje prispevkov za kontracepcijska sredstva. »Če bomo že plačevali za vašo kontracepcijo in vam s tem plačevali za seks, od tega hočemo tudi nekaj imeti,« je dejal Limbaugh. »Hočemo, da na splet postavite video v živo, da bomo lahko vsi gledali.« Z eno samo jedko izjavo je izpuhtelo 50 let seksualne svobode.

Želim si verjeti, da je to, kar poslušamo, oglašanje navčka obupane manjšine, ki se oklepa usihajoče ideologije, vendar me skrbi, da utegne iti za začetek nečesa drugega: za napad na našo najbolj temeljnjo človeško svoboščino. Če bodo ti prenapeteži dosegli svoje, bo naša težko pridobljena seksualna osvoboditev – pravice žensk, reproducтивne pravice in pravica do zasebnosti – ogrožena. Ne smemo dopustiti, da bi se to zgodilo. Pred desetletji smo se borili proti tem moralnim šarlatahom, kajti vaše spolno življenje, vaše fantazije, vaše želje, vaši načrti v zvezi s tem, ali boste imeli družino ali ne – vse to se ne tiče nikogar drugega kot vas, še posebno pa ne oblasti. Dobrodošli v novi seksualni revoluciji. ☑

PLAYBOY CLUBS

Vrnitev zajčic!

Playboyevi klubi so se vrnili v velikem slogu. Svoja vrata so že odprli v Las Vegasu, Macau, Cancunu in Londonu – to pa je šele začetek! Ste že njihov član?

LANA PETANIĆ

NEUKROČENA

»Te ponudbe nikakor nisem mogla zavrniti!« Da, vrhunska hrvaška manekenka je rada sprejela Alešovo povabilo, da odpotuje z njim na sam južni del afriške celine, in tam razkrila, kako imenitna dekleta imajo tudi na drugi strani Kolpe. Zlatolasko smo pri nas sicer že videli, saj je nedavno tega posnela reklamo za znano slovensko modno hišo.

FOTO ALEŠ BRAVNIČAR/WWW.BRAVNICAR.COM

O potovanju v Afriko je Lana sanjala vse od 14. leta: »Presrečna sem, da sem lahko doživelata svet. Vsake malenkosti s potovanja se bom spominjala do konca življenja!« Ker je Afrika le Afrika, nas je zanimalo, ali jo je morda sonce opeklo tam, kamor morda ne posije prav pogosto. »Da bi me vsaj!« Kajti tam daleč na jugu Afrike je zdaj zimsko obdobje. »Ponoči

se je shladilo tudi do minus pet stopinj Celzija, čez dan pa jih je bilo največ okoli 20.« In kako so se na goloto odzvali domačini? »Nobenih težav ni bilo,« pravi Lana. »Izjemna dežela, izjemni ljudje in izjemna ekipa!«

Čez poletje bo Lana na Hrvaškem, ki ji vsem potovanjem navkljub še vedno pomeni prvi dom. Šest let je živila tudi na

Japonskem, še zdaj veliko potuje, a pravi, da nikoli več kot za en teden. »Potem se vrnem domov, ker imam tu preveč dragih ljudi, da bi lahko bila predolgo stran od njih.«

Navezost na dom pa je tudi v prihodnjne bo odvrnila od manekenskega posla.

Svojega življenja si drugače zdaj niti ne zna več predstavljati. Posel, ki si ga vse do 18. leta nikakor ni želela opravljati, je zdaj njen hob in njena kariera. In če se kdaj naveliča modnih brvi? »Nikoli se ne bom naveličala. Zdaj vem, da je manekenski posel predvsem to – posel. Ni le zabava in glamur, kot vsako drugo delo je tudi tu veliko slabih trenutkov, ki se jih ne želiš spomniti, in še več dobrih, ki jih nikoli ne bom pozabila.«

Kjer sem v življenju sedaj, sem preveč zadovoljna, da bi razmišljala o čem drugem. Ponosna sem nase in na svoje dosežke, kar pa je na koncu tudi najpomembnejše. Ko bo prišel čas za penzijo, bom odprla trgovino z naravnim kozmetiko.«

Srečno, Lana! ☺

Potovanje daleč na črno celino je omogočilo tudi podjetje Foto Beseničar, specializirani trgovci s fotoopremo (www.besenicar.si).

Tekst **Dorjo Hrib**, licenčno in pričeska **Mary Alejo**, stiliranje **Inja Suvški**. Pomoč pri izvedbi **Jamno Pohlandemi**, **Tina Bratty**. Nakit in oblačila sta za snemanje prizpevata New Yorker in Zara. Za organizacijo lokalnih dovoljenj se zahvaljujemo grofu Paulu van der Vijverju. Naslovnikico je omogocil Louw Nel z ekipo. Za predvidjanje v načrtu in delo s Hribom hvala Mattheru. Snemanje je potekalo v sodelovanju s podjetjem Foto Besenčar (www.besenca.si), specjaliziranim fotografem s fotopremetu. Producija **Shoot The Centerfold** 2012. Posneto v Afriki.

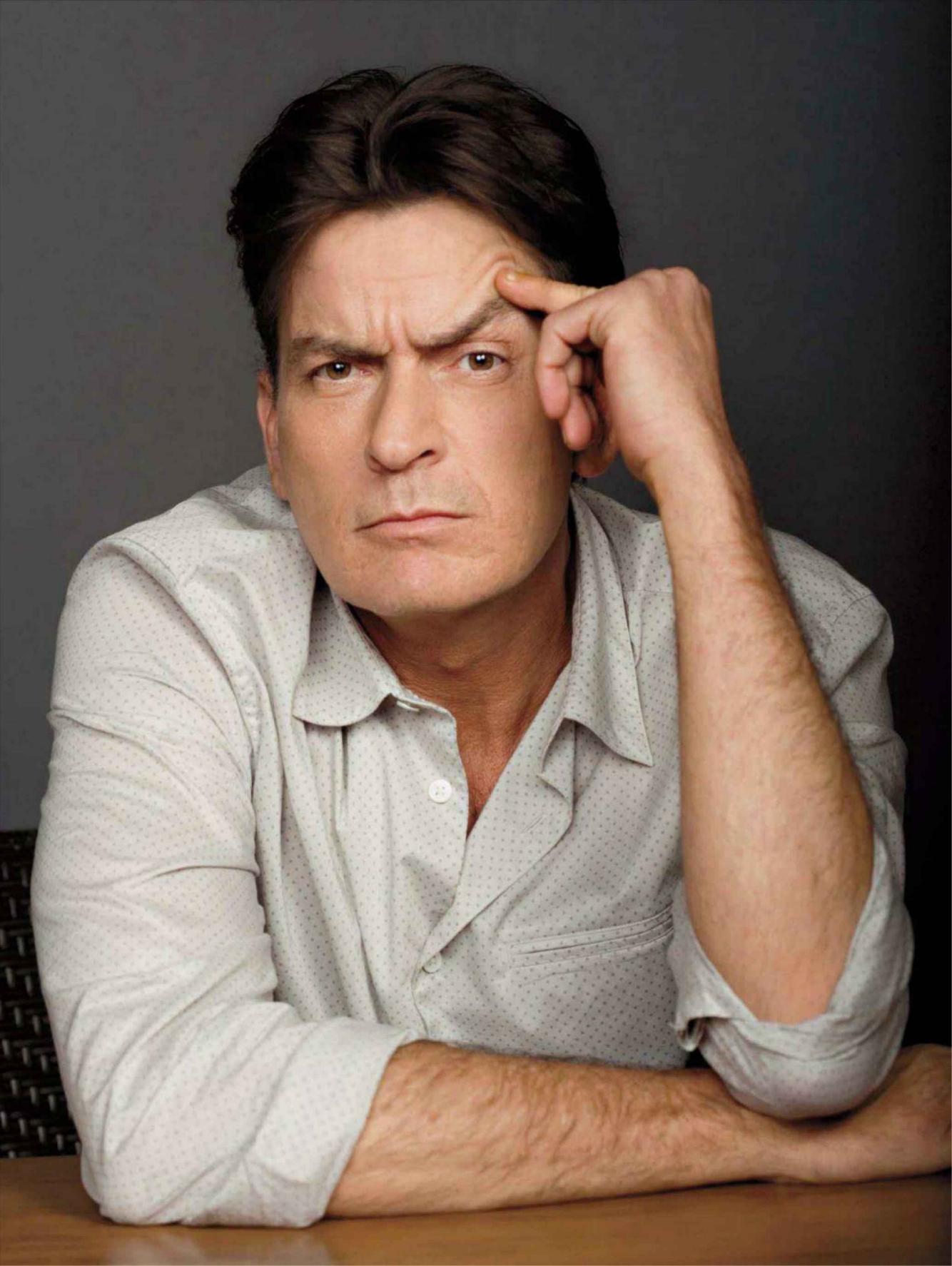

44

TEKST ERIC SPITZNAGEL FOTO DAVID ROSE

Charlie Sheen

Prijazen pogovor s slovitim slabim fantom Hollywooda. O njegovem propadanju v javnosti, o okrevanju in postranski škodi, ki jo je propadanje povzročilo.

»Nisem več nor,« je oznanil Charlie Sheen januarja letos na Foxovem srečanju televizijskih kritikov v kalifornijski Pasadeni. Stavku je sicer dodal hehet, toda zvenel je nezgrešljivo resnicoljubno. Ko kakemu slavnemu igralcu zdrsne v javnosti, običajno sledijo opravičila in prošnje za odpuščanje, zelo redko pa neposredna priznanja, da je šlo za popolno norost. Ampak ali bi Charlie Sheen sploh lahko trdil, da je bil v svojih najbolj norih časih pri pravi? Komaj kakšen med slavnimi si je doslej privoščil tako nepozabno javno pogrezanje v pogubo, kot si ga je prav on. Na začetku lanskega leta je bil z letnim zaslukom 40 milijonov dolarjev, ki jih je dobil zaigranje v nadaljevanki *Dva moža in pol*, med najboljje plačanimi televizijskimi igralci, nato pa je na video čez noč pobežljal. Šov je dosegel vrhunc konec januarja, ko se je moral Sheen soočiti z javnimi obtožbami o zlorabi drog, druženju s porno zvezdami, uničevanju hotelskih sob ipd. Da si ne bi olajšal stvari, je v naslednjih nekaj mesecih vrgel v medije serijo intervjujev, v katerih je govoril o zmaganju, tigrovi krvi in Adonisovi DNK. Trdil je, da je čarovnik in vatkanski morilec, ki se je naveličal tega, da se »pretvarja, da ni popolna jebena rok zvezda z Marso«. Trdil je, da na eni sami zabavi posnifa sedem gramov kokaina, in takoj naslednji trenutek, da se edina droga, ki jo uporablja, imenuje Charlie Sheen in je normalni ljudje ne bi mogli vzeti,

ne da bi se jim pri tem stopili obrazi in bi njihovi otroci jokali nad njihovimi eksplodiranimi trupli. Svetu je predstavil svoji 'boginji', prijateljici (ena, Bree

Naslednji dan me je povabil na svoj dom v Los Angelesu. Tudi tam je bilo okolje prej domačno kot razuzданo. Na štedilniku se je celo hladila jabol-

Končno sem povedal stvari, ki sem jih vedno nosil v glavi. Težava je bila ta, da sem jih povedal sredi psihičnega zloma.

Olson, je nekdanja porno zvezda), s katerima je živel in fukal v apartmaju Trezna dolina, kakor mu pravi sam. Marca so Charlieja Sheena odpustili pri Warner Brosu, in sicer zaradi »večkratnih razčalitev«, ki so vključevala tudi »moralno sprevernost«. Potreboval je več kot leto dni, da se je vrnil na televizijo, na FX network, s komediojem *Obvladovanje jeze* (*Anger Management*). Igra igralca bejzbola v nižji ligi, ki postane terapevt. Se bo s to vlogo zmagovalo vrnili ali si bo z njo zabil še zadnji žebel v krst igralske kariere?

Poslali smo novinarja in pisatelja Erica Spitznagla na srečanje z njim, da bi ugotovil, ali je nekdanji čarovnik s tigrovo krvjo res na poti okrevanja. Njegovo poročilo: Po končanih vajah za snemanje nadaljevanke sva se s Sheenom dobita v njegovem bivalniku. Nekoč slovito žurersko vozilo, ki ga je spremiljalo vse do snemanja *Vsi županovi može*, je zdaj okrašeno z risbami njegovih otrok in opremljeno s hladilnikom, v katerem presenetljivo ni alkoholnih pijač.

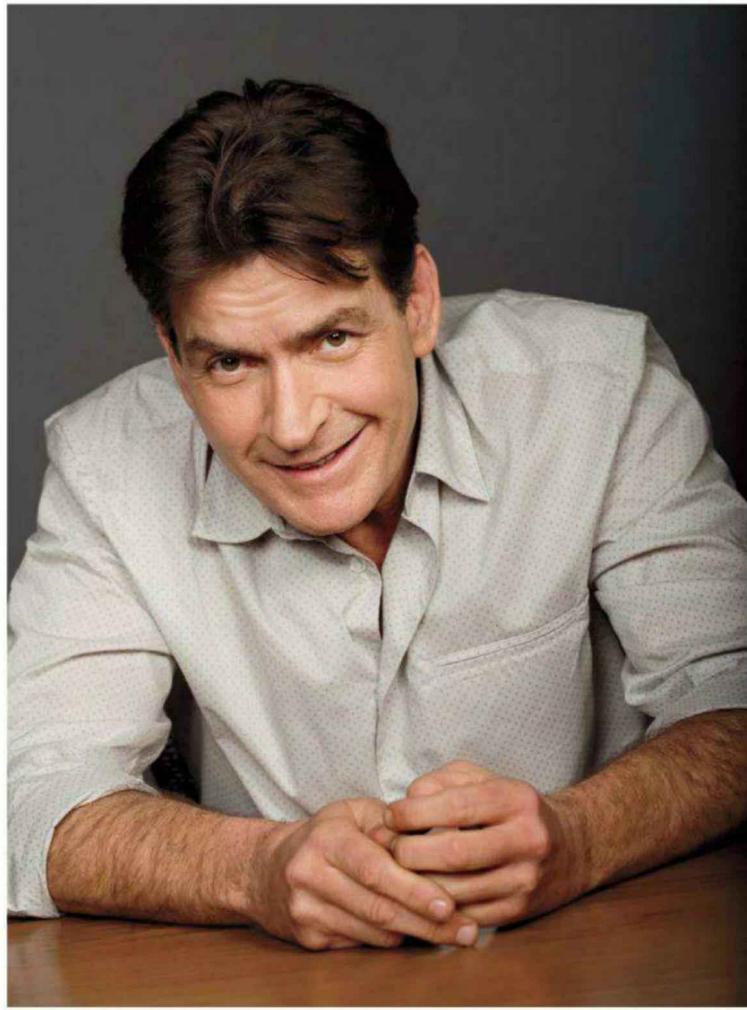
čna pita. »Scena je pripravljena,« se je pošalil Sheen. »Tako, ko boš odšel, bodo vse droge in porno zvezde prilezle iz kleti.« Pripravil mi je napitek iz jagod (in samo jagod) in mi potem pokazal čelado, ki jo je njegov oče nosil v filmu *Apokalipsa zdaj*. Kar nekaj časa sva govorila o bejzbolu in o tem, zakaj Chicago Cubs najverjetneje nikoli več ne bodo osvojili prvostenstvo. Potem sva sedla za kuhijsko mizo in se lotila dela. Med pogovorom je Sheen pokazal toliko marlboro rdečih, da so trpela še moja pljuča.

PB: V *Obvladovanju jeze* že drugič po *Dveh možeh in pol* igrate lik, ki se imenuje Charlie. Imam prav?

CS: Že tretjič. Tudi v *Vseh županovih možeh* sem bil Charlie.

PB: Se je to zgodilo po naključju? Si tako laže zapomnite ime?

CS: Mislim, da se to v TV-serijah pogosto dogaja. Jerry Seinfeld, Ray Romano in Bob Newhart pa vsi uporabljali svoja prava imena. Tudi za gledalce je tako laže, da jih nov lik ne zmede. Takoj sem jim domač.

Obstajajo načini, da se ne vpleteš. Kot je moj oče vedno govoril: »Ženske vedo, katere gumbe morajo pritisniti, ker so pomagale zgraditi stroj. In vsakič, ko nisi pozoren na to, padeš točno v njihove roke.« To je dobra misel. Moj oče je pameten mož.

PB: Charlie, ki ste ga igrali v *Dveh možeh in pol*, ima veliko skupnega z vami. Kako je s Charliejem v *Obvladovanju jeze*?

CS: Ta mi ni podoben. O tem sranju poslušam ves čas. Bi si res želeli ogledati moje življenje na televiziji? Predvajajte ga na jebeni kabelski na Marsu. »Ampak ko je pa tako podobnol!« Res? Ste se kdaj družili z menoj? Kreteni.

PB: Potem takem se niste pri oblikovanju vlog nikoli naslonili na svoje zasebno življenje?

CS: Kdaj pa kdaj se pojavijo teme, ki so podobne tistim v mojem zasebnem življenju. Mislim, da je to v redu. Če je narejeno z občutkom, ni s tem prav nič narobe. Vsake toliko pa gredo pri oblikovanju kakšne vloge s tem predaleč in takrat jim to povem. Nehal sem igrati pijance, ženskarje, nezrele like. Tokrat igram odraslo osebo. Moški v *Obvladovanju jeze* je človek, ki je nekaj dosegel, nekdanji igralec bejzbola, ki se je naučil premagovati svoje težave z izbruhi besa.

PB: Tudi sami imate za seboj terapije za obvladovanje jeze, drži?

CS: Obiskoval sem jih leto dni. Tam sem predelal nekaj koristnega sranja. Zvenelo bo neumno, ampak na koncu gre za to, da beseda ni konj.

PB: Da vas besede ne morejo prizadeti?

CS: Točno. V tem reku je veliko resnice. Zapusti sobo, ko si jezen. Samo zapusti jo! In če ti kdo sledi, pojdi v drugo sobo. Če ti še sledi, sedi v avto, in če sledijo avtu, se zapelji z njim na policijsko postajo. Obstajajo načini, da se ne vpleteš. Kot je moj oče [Martin Sheen, prav tako igralec] vedno govoril: »Ženske vedo, katere gumbe morajo pritisniti, ker so pomagale zgraditi stroj. In vsakič, ko nisi pozoren na to, padeš točno v njihove roke.« To je dobra misel. Moj oče je pameten mož.

PB: Vaš oče je pravkar praznoval veliko obletnico.

CS: Zlato poroko.

PB: Kako lahko človek zdrži 50 let v zakonu?

CS: Pojma nimam. [smeh]

PB: Vam je oče dal tudi kak nasvet, kar se zvez z ženskami tiči?

CS: Vedno je poudarjal pomen resnice. Rekel je, da ti nikoli ni treba pogledati čez rame, če si povedal resnico. Nikoli se ti ni treba zapomniti detajlov, ker so, kakršni pač so, in ni se ti treba truditi, da bi se tvoja zgodba ujemala z zgodbami drugih. Samo resnico povej in si prost.

PB: Ko govorimo o tem, da je treba povedati po resnici, bi se moral po-govoriti o lanskem letu in vašem tako imenovanem propadanju.

CS: Kje bi radi, da začneva?

PB: Z osnovami. Kaj, hudiča, se je zgodilo?

CS: [smeh] Ne vem, kaj se je zgodilo. Mislim, da sem pregorel.

PB: Ali je snemanje nadaljevanke Dva moža in pol uničilo vaše možgane?

CS: Mislim, da za to ni bil krv šov. Že dlje časa se je nabiralo. Delo, ločitve in vse. Začelo se je odmotavati. Bil sem besen, ker sem moral igrati igro – ne da bi jo igral tako dobro, pač pa tako dolgo časa. Končno sem povedal stvari, ki sem jih vedno nosil v glavi. [smeh] Težava je bila ta, da sem jih povedal sredi psihičnegga zloma.

PB: Sean Penn vas je imenoval umetnik igre. Ali je mogoče, da je šlo za prevaro?

CS: Lepo, da je tako reklo. Sprejmem kot kompliment, ampak ni šlo za to. Nobenega načrta ni bilo v ozadju. Nisem vedel, da bo moje vedenje povzročilo tako velik požar. Ko se je dogajalo, se mi je zdelo, da na vse gledam zviška. Veste, kaj mislim?

PB: Zunajtelesno?

CS: Ja. Vse je bilo neresnično. In nikoli nisem pomislil na to, kako se bo vsa reč končala ali kako bo razumljena. Nič me ni brišalo razen trenutka, v katerem sem bil. Potem sem bil kar malo šokiran nad tem, kakšne razsežnosti je vsa reč dobila. Rasla je kot organizem, ki ga ne moreš zaustaviti.

PB: Nekatere besede, ki ste jih izrekli, vas bodo preganjale še dolgo. 'Zmagovanje' je postal del slovarja popularne kulture.

CS: Mogoče res. Veste, kaj je pri tem najbolj zanimivo? Izrečeno je v sedanjiku. Smo sredi zmagovanja. Zdaj se dogaja. Ni bilo: Mi smo zmagali ali zmagali bomo.

PB: Šlo je za aktivni glagol?

CS: Točno.

PB: So vas zato ljudje tako povezovali z njim?

CS: Deloma tudi. Gospodarstvo je bilo v kurcu in ljudje so imeli opravka z grozni mi šefi. Zato se jim je zdelo, da sem fant, ki se je uprl šefu in ki je imel jajca reči: »Jebi se, nimaš prav, jaz imam!«

PB: Vztrajali ste pri tem, da zmagujete, čeprav se je zdelo prav nasprotno?

CS: Točno. Živel sem v popolnem zanikanju tega.

PB: Je šlo za pozitivno razmišljanje? Ste to govorili zato, da bi se besede udejanjile?

CS: Ne, ni šlo za to. Čutil sem, da zmagujem, ker sem končno lahko povedal, kar sem hotel. To se mi je zdelo kot nekakšna zmagá, ki jo je še poganjala nora podpora javnosti.

PB: Seznam je še daljši. Tigrova kri, Adonisova DNK, zadevati se z drogo, imenovano charlie sheen ...

CS: [smeh] Večina teh stavkov je prišla od nikoder. Nisem jih načrtoval, zgodili so se. Tigrova kri? Ne vem. Tiger je pač zelo nevarna žival. Poleg tega nastopa tiger v Apokalipsi zdaj, mimogrede, tako da lahko tukaj potegnemo povezavo. Adonisova DNK? Nisam najmanjše jebenega pojma, od kod pa to. Neumnost pač.

PB: V tem obdobju ste pogosto omenjali vojno, še posebno ko ste govorili o nadaljevanju Dva moža in pol in njenem ustvarjalcu Chucku Lorru in CBS. Ste tako govorili, ker ste se počutili, kot bi dejansko bili bitki z njima?

CS: Počutil sem se že, kot bi bil v vojni. Sicer ne vem, kako se človek počuti v resnični bitki, se mi je pa zdelo, da sem se znašel v čustveni, duhovni bitki. Če česa ne prenesem, je to neupoštevanje. Odjebil Govorom o dobesednih, pristnih primerih neupoštevanja, pri katerih sem se počutil nezaželen. Fanteji potrebujemo spoštovanje in priznanje. Potrebujemo občutek,

da naš prispevek nekaj šteje. Čutil sem, da veliko prispevam, ampak kar naenkrat to ni bilo pomembno.

PB: Zakaj so si Lorre in na CBS premisili glede vas?

CS: Ker so brali o meni v revijah in tistem verjeli. Pisali so v slogu: 'nor je' ali 'pijan je' ali 'izjeban je' ali 'on je jebeni čudak' ali karkoli pač. Če si poseben, te mučijo. Vem, da zveni arogantno, toda ne moreš biti nič drugega kot poseben, da zdržiš 30-letno kariero. Ne moreš biti tak kot vsi drugi in biti uspešen tri desetletja. Tvoje misli morajo šibati malo drugače, kot delujejo povprečni možgani. Toda obstaja tudi dobra novica. Ni me več tam. Ne delam več za CBS ali za Warner Bros. Niti za Chucka. Dobra novica zanje in dobra zame.

PB: Ste sploh kdaj uživali pri snemanju nadaljevanke Dva moža in pol?

Gospodarstvo je bilo v kurcu in ljudje so imeli opravka z grozni mi šefi. Zato se jim je zdelo, da sem fant, ki se je uprl šefu in ki je imel jajca reči: »Jebi se, nimaš prav, jaz imam!«

CS: Sprva je bilo zabavno. Bilo je svež in še vedno smo nekako iskali pot. Ko sva z Jonom Cryerjem [soigralcem v nadaljevanki] prvič skupaj brala scenarij, je bilo čarobno, nobenega dvoma ni o tem.

PB: Kakšen je zdaj vaš odnos z Jonom?

CS: Nimam ga.

PB: Lani ste ga imenovali pritlikavec in izdajalec. Ste to izrekli v afektu ali res tako mislite?

CS: Napravil sem napako. Toda, ja, res sem mislil, da bi mi moral ponuditi nekakšno podporo. Ampak kdo pravi to? Katera knjiga pravil? Ni je. Poskušal je vse sranje obdržati skupaj, mi kriti rit, zategniti vijke, pa se je znašel v navzkrižnem ognju. Čudovit človek je in jebeno dober kolega, ki ga pogrešam. Moram popraviti to razmerje in ga tudi bom. Za to bom storil vse, kar je treba.

PB: Ko z razdalje leta dni gledate nazaj, ali bolje razumete, kaj je šlo narobe in zakaj ste izgubili delo v nadaljevanki Dva moža in pol?

CS: Točno vem, kaj je šlo narobe. CBS in Warner Bros sta se razhajala. To je bilo. Zato me pa tudi nista nikoli spravila pred sodiščem. Vedeli so, da bodo morali priznati, da so ga posrali. Preveč so se zapletli s svojimi egi in čustvi. Zato sem se jih tudi lotil na sodišču, ker sem vedel, da nimajo nobenih argumentov za tožbo proti meni. Moje delo je bilo, da se prikažem na snermanjih in igram, njihovo, da pišejo scenarij. Ali pa bi moral to početi kdo drug, in se je Chuck Lorre odločil, da se ne gre več.

PB: Oni bodo najbrž rekli, da so vas odpustili zaradi težav z drogam?

CS: Šlo je za jebeno hernijo, mimogrede.

PB: Kako?

CS: Januarja, preden so me odpustili, sem odšel v bolnišnico. Hernija je bila prava. Vsi so mislili, da je šlo za predoziranje ali kaj takega. Ne, jebena hernija je pritisnila iz mojega želodca. Poklical sem reševalce, ker to storijo ljudje, ki jih doleti kaj podobnega, prav?

PB: Tabloidci so poročali, da so vam morali in vašo hišo dostaviti kovček, pol kokainat?

CS: To je takšno sranje in zaradi tega so me odpustili. Niso me odpustili zaradi tiste ga v hotelu Plaza [kjer so ga obtožili napada na porno zvezdo]. Niso me odpustili zaradi pijančevanja v Las Vegasu. Odpustili so me zaradi hernije. Pa je šlo za pravo

hernijo. Preverite. [potegne si srajco] Vidite to? [napne trebuh in pokaže na brazgotino] Tukaj je. Nisem si je dal napraviti zato, ker bi mislil, da mi bo pomagala na sodišču.

PB: Govorice pravijo, da se je hernija pojavila po nekajdnevnom nepretregrinem žuriraju in uživanju drog?

CS: Ne, to ne drži. Pojavila se je zaradi skeča Dava Chappella.

PB: Ah, dajte no?

CS: Se spomnите prizora, v katerem igra slepega belega rasista, ki ne ve, da je črn? Ste ga videli? Gre za najbolj smešno reč na svetu. Nakar postane član Kukluksklana in zboruje proti črnem. Noro briljantno.

PB: Poznamo. »Če bo že kdo seksal z mojo sestro, bom to jaz.«

CS: Točno. Neverjetno zabavno. Nikoli prej tega nisem videl in sem se tako smejal, da sem staknil hernijo. To je čista resnica.

PB: Se pravi, pozabimo na Chucka Lorra, Warner Bros in CBS. Dave Chappelle je bil tisti, ki je kriv za to, da so vas odpustili?

CS: Ja, on je kriv. Dave Chappelle me je stal službe.

PB: Trdili ste, da ste s svojimi možgani premagali odvisnost od alkohola in drog. Nam lahko razložite, kako gre to?

CS: Tudi ta metoda ima meje. Z njo si ne morete pomagati pri raku, očitno, zlasti če je ta v zadnjem stadiju. Že od malih nog nas učijo, da si ne smemo zaupati. Mislim, da je moč misli neverjetna in da smo se komaj dotaknili površine tistega, kar lahko z njimi napravimo. Pri meni je šlo za

nekakšen eksperiment. Nekako sem ga sprožil in je deloval.

PB: Mnogim je tudi to zvenelo kot zanikanje.

CS: Seveda je. Zveni, kot da bi bil nad vsem tem, kot bi bil pametnejši kot vsi drugi. Pa ni to. Po mojem je ves ta model odvajanja od odvisnosti sranje. Temelji na izmišljotinah in kvaziznanosti.

PB: Razumete, zakaj je težko sprejeti varše razmišljanje? Številni alkoholiki govo-

Lahko si postaviš drugačna pravila kot drugi, če le z njimi koga ne prizadeneš. Ljudje mislijo, da je pri meni noro. V resnici ni. Vedno so okrog otroci, življenje.

rijo: »Vsak trenutek lahko neham piti.« Vendar ne, ker ne morejo.

CS: Takole bom rekel. Verjamem v de-toksifikacijo. Mislim, da je pametno to storiti. Imate tipa, ki je zaprt v svoj krog jemanja opija ali heroina ali česarkoli in ga ne more zapustiti. Zaprete ga za toliko časa, da lahko njegovo telo spet začne skrbeti samo zase. Ne pravim, da je vedno slabo zaprositi za pomoč. Pravim samo, da je včasih dobro zaupati samemu sebi. Ampak prav to vam skušajo vbiti v glavo na teh povukanih sestankih anonimnih alkoholikov: »Nikoli si ne zaupajte. Vaši možgani so okvarjeni.«

PB: Zaupajte višjim silam.

CS: Točno. Odjebite! Zaupam sebi, ne pa višnjim silam. Moji možgani so okvarjeni? Moji možgani niso bili dovolj okvarjeni, da vam ne bi plačal sto dolarjev za to, da me prepustite na seanso, kreteni.

PB: Ste samski?

CS: Trenutno res.

PB: Nič več boginj?

CS: Nič več.

PB: Za takšna razmerja ste imeli pravilo: nič paničarjenja, nobenega obsojanja?

CS: Ja, pusti svoje mnenje pred vrti. Nihče ne umira. In še eno: uživaj sleherni trenutek. Ne vem, meni se zdi še kar preprosto.

PB: Je tem pravilom kaj manjkalo? Nekaj, kar bi poskrbelo, da bi bila razmerja z boginjami dolgorajnejša?

CS: Ta pravila so bila ustvarjena za zelo specifične razmere, so pa še vedno zelo dobra. So nekakšni temelji, na katerih lahko gradiš. Še posebno težko je to ocenjevanjem. Ko sem bil star 12 let, mi je mama ponudila 500 dolarjev, če ves dan ne bom izrekel nič negativnega. Ni mi uspelo niti do konca zajtrka. Takrat je bilo 500 dolarjev zame, kot bi jih bilo danes milijon, pa niso šlo.

PB: Je bilo pri teh boginjah kaj, česar ljudje niso razumeli?

CS: Vse. Bil sem pač topovska hrana, ampak bolj ko so me kritizirali, bolj so si želeli sami biti v moji koži.

PB: Še mislite, da je mogoče trajno razmerje, če sta vpletena več kot dva?

CS: Mislim, da je bila ideja super, samo ljudje, ki so bili vpleteni, so bili napačni. Ne vem, človek. Na neki način sem precej star moden. Raje imam mano a mano. Tudi ko smo bili v hiši trije, nismo bili dostikrat vsi trije na kupu. Ampak jaz potre-

Sheenove vloge

Vod smrti (Platoon), 1986

»Vod smrti je bil moj vietnamski film, moja Apokalipsa.«

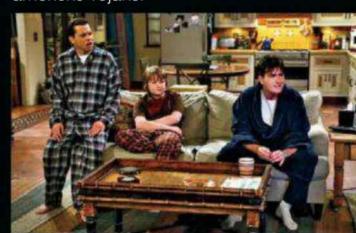
Wall Street, 1987

Z Michaelom Douglasm (desno) kot Bud Fox, mlad borznik.

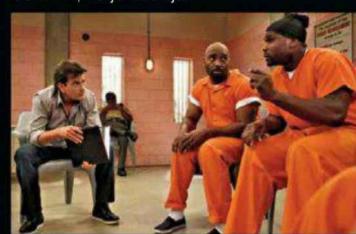
Napihnjenci 2 (Hot Shots! Part Deux), 1993

V parodiji je iz iraškega zapora osvobajal ameriške vojake.

Dva moža in pol (Two and a half men), 2003-

V TV-seriji je igral od začetka, leta 2003, do 2011, ko je zbežjal.

Ovladovanje jeze (Anger management), 2012

Igra igralca bejzbola v nižji ligi, ki postane terapeut.

CS: Seveda lahko, čeprav je težko. Ne pravim, da se nikoli več ne bom družil s prostitutkami. Je neosebno, hranljivo. Vedno gre za tveganje. Včasih sem jih poklical, pa odpovedal sestanek, ker vibracije niso bile prave. Včasih sem upal, da se bo iztekel drugače, kot se je. Na neki točko moraš pač zamenjati igralce ali igro samo.

PB: Vaše nagnjenje k prostitutkam ima dolge korenine in pelje k prvemu seksu v življenju. Nedolžnost ste izgubili pri petnajstih, s prostitutko in Las Vegasu?

CS: Sem, ja. [smeh] Ostaniva pri tem, vaša milost.

PB: Plačali ste jo pa z očetovo kreditno kartico. Kako to, da vas zaradi tega niso pripri?

CS: Sem, ja. Uf, tega pa ni bilo lepo videti. Gledal sem TV v naši dnevnici, on je pa sedel v svoji pisarni kakšnih sedem metrov stran. Sedel sem na tleh z vrečo čipsa ali nečesa in naenkrat je pred menoj na tla padel kos papirja. Pogledal sem gor in moj oče se je že oddaljeval. Bil je njegov račun za Visino kartico. Ena postavka je bila obkrožena in bila je tista za 350 dolarjev. Nanjo je kazala puščica in za njo tri besede: »Kaj je to?« Odšel je v mojo sobo in tam čakal name.

PB: Prisilil vas je, da ste prišli k njemu?

CS: Ja. Bil je odličen in sledil je dolg pogovor. Zdela se mi je, kot bi bil odvetnik obrambe, ki mora svojo stranko na sodišču zagovarjati pred videodokazom.

PB: Kaj je rekel?

CS: Okrivil sem svojega bratranca Joeyja. Rekel sem, da je bila zamisel njegova. Nekako takole: »Spal si. Ukradla sva svojo kreditno kartico. Oprosti, kriva sva. Uh, Joey je bil zraven, mimogrede.« [smeh]

PB: Vam ni nič pridigalo o seksu s prostitutkami?

CS: Niti ne. Samo upal je, da razumem, da ne gre za ljubezen. »Res?« sem rekel. »Moral bi jo videti, oče. To je resna jebena ljubezen.«

PB: Sledite svojemu očetu pri vzgoji svojih otrok?

CS: Skušam. Tudi, ko tega nočem, je moj oče prisoten. Vsem se nam kdaj zazdi: »O, Bog, zdaj pa zvenim točno tako kot moj očel!« To se mi je zgodilo prav pred kratkim. Spomnim se, da mi je včasih govoril: »To sranje se ne bo samo počistilo.« Prisegel sem, da tega svojim otrokom nikoli ne bom rekel, toda pred nekaj tedni sem točno to rekel Samu in Loli [njegovi hčeri z Denise-Richards], besedo za besedo. »To sranje se ne bo počistilo samo od sebe!«

PB: Vaš oče z vami ni vedno ravnal v rokavicah. Javno je govoril o vaših težavah z drogami in je bil vpletjen v vsaj eno policijsko posredovanje proti vam.

Ste pripravljeni v očeh svojih otrok obveljati za zoprneža?

CS: Na to moraš biti pripravljen. Upajoč, da bodo nekoč spoznali, da si to počel zaradi ljubezni, sočutja in prizadevanja za resnico.

PB: Tudi vaš oče ima za seboj divje obdobje in težave z odvisnostjo od alkohola. Ste ga zaradi tega težko upošteli, ko vam je pridigal?

CS: Da in ne. Ne spomnim se ga tako sla-

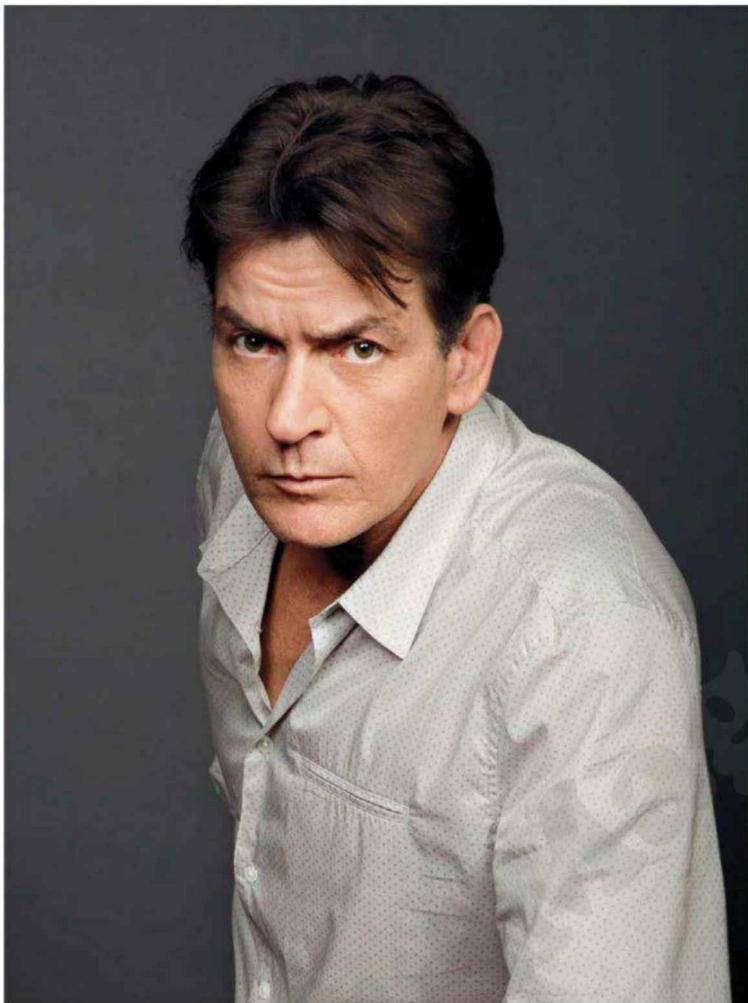
tega, kot se spomni sam. Ne zdi se mi, da bi bilo res tako slabo, kot pravi, da je bilo.

PB: Mogoče tega niste opazili?

CS: Nak. V naši družini ni bilo prav veliko skrivnosti. Starša sta se prepirlala, precej glasno. Nikoli se nista stepla, je pa pogosto letela posoda po zraku. Skoraj napovedal bi lahko. »Še malo ... še malo ...« Bum!

PB: Ni pa bilo žuriranja in pijančevanja?

CS: Ne vem. Mogoče je bilo tudi kaj tega, ampak se ne spomnim.

[Ne pravim, da se nikoli več ne bom družil s prostitutkami. Je neosebno, hranljivo. Vedno gre za tveganje. Včasih sem jih poklical, pa odpovedal sestanek, ker vibracije niso bile prave. Včasih sem upal, da se bo iztekel drugače, kot se je.]

PB: Mislite, da pri svojih opisih pretirava ali tega preprosto ni bilo?

CS: Zdi se mi, kot da bi si zgodbo izmislil. Ne vem, zakaj bi to storil. Mogočé zaradi občutka sramu, krivde, kesanja, česarkoli.

PB: Kesanja zaradi česa?

CS: Veliko smo se selili. Živel je od dela do dela, pa smo tako zmeraj potovali. Po šest mesecev smo živelih v hišah brez pohištva, če ne štejemo sedalnih vreč. Nismo bili bogati, toda zaradi njega sem jaz odrasel po vsem svetu. Ko smo se vrnili domov in sem šel v šole in bil vprašan pri geografiji, je bilo po navadi: »Tukaj sem pa že bil.« In to je bilo kuh.

PB: Svoj 11. rojstni dan ste praznovali na Filipinu, medtem ko je vaš oče snemal Apokalipso zdaj. Je bilo noro?

CS: Noro, bolj, kot si lahko predstavljate. Takratni Filipini so bili precej drugačni od današnjih. Komaj si lahko kje staknil Snickersovo ploščico, še teže pecivo, ki ni bilo polnjenog s podganjem drekom. Spomnim se, kako smo se neko noč ravno spravljali spat v našem bungalowu, ko je k nam pritekel Robert Duvall, popolnoma nag, in pri tem na vse grlo kričal kot kakšen Indijanec. Potem se je obrnil in odšel in nam tega sploh ni pojasnil. Ni rekel: »Bil sem z Dennisom Hopperjem in mi je nekaj dal.« Nič. Do danes ne vem, kaj za vraga je tisto pomenilo.

PB: Kako zdaj kot odrasel človek gledate na Apokalipso zdaj?

CS: V tem filmu je vse, kar morate vedeti o življenju. Vse. Ko Marlon Brando reče »lahko me ubiješ, ne smeš me pa soditi«, je to to, človek.

PB: Kako pogosto si jo ogledate?

CS: Vsaj enkrat na pol leta. Ne morem se pogovarjati z ljudmi, ki si je niso ogledali. Dekletom, ki bi se rada sestajala z mano, povem, da si jo morajo ogledati in da morajo poslušati Springsteenovo pesem *Brilliant Disguise*. Poslušajte to pesem in boste vedeli nekaj več o meni.

PB: Posneli ste tri filme o bejzbolu in zdaj igrate igralca bejzbola. Imate radi bejzbol?

CS: Seveda. Je nekaj v zraku vsako po-mlad, ko se začne prvenstvo v bejzbolu. Občutek, da je na svetu spet vse prav. Ko sem odraščal, so bile stene moje sobe polne tega bejzbolskega sranja. Na stene sem leplil sličice z igralci, preden sem nekoga dne odkril, da znajo biti čez čas tudi kaj vredne. Z bejzbolom sem šel spat in se z njim zbudil.

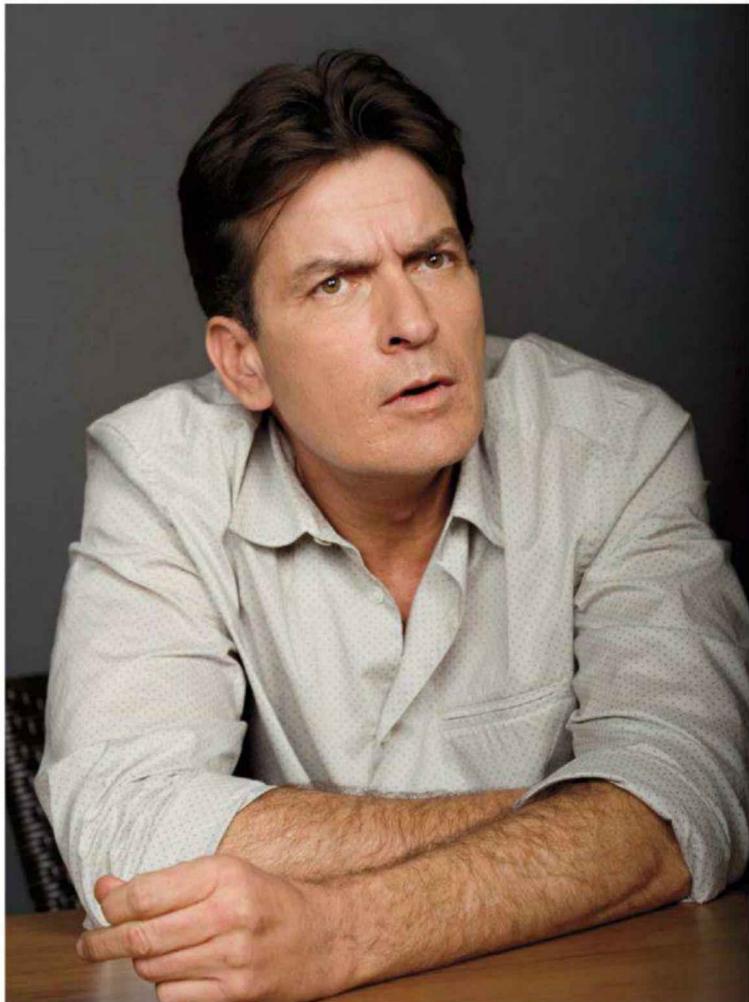
PB: Menda ste bili kot najstnik kar dober v bejzbolu. Ste imeli kaj možnosti, da bi ga igrali kot profesionalec?

CS: Ne, nobenih. Udeleževal sem se bejzbolskega tabora Mickeyja Owena

v Millerju v Missouri. Imel sem dobro roko za fanta svoje velikosti, kar je ljudi zmeraj presenetilo. Bil sem tudi še kar hiter. Nisem pa mogel udariti žogice, pa da me jebeš. Spomnim se, ko sem razmišljaj o vsem tem, ko sem bil star 16 ali 17 let, in sem skušal ugotoviti, kaj bi z življenjem. Chris Penn, ki je bil takrat moj najboljši priatelj, je ravnokar posnel film *Footloose*. Videl sem, koliko denarja je zasluzil z njim, in spoznal, da sem v napačnem poslu.

PB: Se vam je zdel denar tako zelo pomemben?

CS: Veliko ljudi bo reklo: »Oh, igranja sem se lotil zato, ker bi rad razvil svojo umetnost.« To so lažnivci, razen če ne govorimo ravno o Robertu de Niru, Seanu Pennu in mojem očetu. Za nas druge je šlo vedno samo za češplje in denar. Resno. Priti do denarja, da bi lahko napravili vtis na dekleta in se pri tem počuti pomembne.

Spomnim se, kako smo se neko noč ravno spravljali spat v našem bungalowu, ko je k nam pritekel Robert Duvall, popolnoma nag, in pri tem na vse grlo kričal kot kakšen Indijanec. Potem se je obrnil in odšel in nam tega sploh ni pojasnil.

PB: Med snemanjem ste morali živeti in trenirati, kot sicer to počnejo igralci bejzbola?

CS: Že, ampak to ni bilo resnično življenje igralca bejzbola. Snemanje filma zna biti tako dolgočasno. Poskušaš, recimo, posneti udarec z 20 različnih kotov. Nikoli ne prideš v ritem. Sem pa vso stvar vzel zelo resno. Ko sem snemal film *Prva liga*, sem treniral z lovilcem ekipe Dodger Stevom Yeagerjem.

PB: Med tem snemanjem ste si pomagali tudi s steroidi, kajne?

CS: Drži. Svojim hitrim žogam sem hotel dodati malo ostrine. Nisem hotel, da bi bilo videti, kot da jih podajam. Ko sem samše igral bejzbol, sem vedno metal tehnične, zavite žoge, toda lik, ki ga igram, Ricky Vaughn, je moral metati ognjene krogle. S steroidi sem od skromnih 78 milij na uro [okoli 125 kilometrov na uro] dosegel hitrost spodobnih 85 [nekaj manj kot 140 kilometrov na uro], kar na filmu potem zgleda 90 [145] in več.

PB: Toda ali ni jemanje steroidov neverno za zdravje?

CS: Po tistem sem se večkrat poškodoval. Steroidi namreč razvijejo mišice, ne razvijejo pa kit in vezi. In ko začneš spreminjati osnovno konstrukcijo telesa, začne te razpadati. Nekateri igralci si pomagajo s steroidi, potem pa čez dve leti, ko so podrli nekaj rekordov, nenadoma ne morejo več zaradi težav z hrbotom, rameni, rokami. In to za zmeraj.

PB: Ste imeli kdaj težave z napadi besa?

CS: O, ja. To je pa resna stvar. Ko jemlješ steroide, si nervozen ves dan. Brez vzroka. Samo zbuditi se in si nor. Toda imel sem pametnega trenerja, Lyla Alzado. Igral je branilca v NFL [ameriški nogomet] in je poznal veliko fantov, ki so bili na steroidih, in tudi dovolj zdravnikov. Sam sem jih jemal komaj tri mesece in potem nikoli več. Če obstaja varno jemanje steroidov, potem je bilo tisto.

PB: Nekateri bodo rekli, da so steroidi umazali bejzbol. Se strnjate?

CS: Ej, človek, v dvajsetih letih prejšnjega stoletja si je lahko vsaka ekipa privoščila po en spitball pitcher [met, pri katerem je bila žogica obdelana s silino, petrolejem ali kakšno drugo tekočino, zaradi katere je dobila nenavadno krivuljo leta]. Zakaj pa zdaj ne bi smela imeti vsaka ekipa enega igralca na steroidih? Potem bi bili izenačeni. Ljudje, ki govorijo slabo o steroidih, po navadi uporabljajo vedno isti argument: »To pa ni dober zgled za otroke.« Kaj pa če bi starše pustili, da se ukvarjajo s tem? Kaj pa če bi se starši vedli malo bolj herojsko in bi otrokom o tem povedali, še preden jih pošljejo v park na bejzbol?

Ko odraščaš, so tvoji največji vzorniki najbrž starši, kajne?

PB: Seveda.

CS: Večji so od vsega, ščitili so te in ti po-kazali reči, ki jih sicer ne bi videl. Oni so bili naši heroji. Potem to postanejo športniki, ker so nadnaravnici. Počnejo stvari, ki jih nihče drug ne more. Boljši so od šestih milijard drugih ljudi. Žalostno je, ker obstaja veliko družin z enim staršem, v katerih oče

nisem čutil rok. Kadil sem jo s prijateljico, ki je rekla: »Kakšen trip. Sem s Charliejem Sheenom in kadim charlieja sheena.« Bilo je, kot bi kadil samega sebe.

PB: Bi to počeli skupaj s svojimi otroki? Če bi jih ujeli pri kajenju trave, bi si hoteli prizgati enega z njimi?

CS: Ljubi bog, ne. Nočem se zadeti s svojimi otroki, ker potem nič več ne bi bilo tako kot prej. To se mi zdi tako neumno.

V lekarnah so začeli prodajati travo, ki so jo poimenovali po meni, pa niti nisem človek, ki bi kadil travo. Bil sem zelo počaščen.

ali mama delata v štirih službah in se vrneta domov po enajsti zvezdri. Takšni starši seveda nimajo takoj velikega vpliva na svoje otroke, kot bi si želeli, ker jih pač nikoli ni ob njih. In ker jih ni, se njihov otrok zgleda v tipa s tisoči tatujev in slabim obnašanjem, ki se vsako leto uvrsti v končnico, ker pač zgleda kot bog in heroj. In, ja, ti ljudje so bogovi, heroji. Boljši so od vseh živih na svetu.

PB: Toda, govorite, da bi morali biti starši še vedno najpomembnejši otrokovi vzorniki?

CS: Točno. Če jih skrbš, da se bodo njihovi otroci pečali s steroidi, bi se moralni o njih pogovoriti z njimi, še preden jih dosežejo športniki.

PB: Ali se boste s svojimi otroki pogovarjali o drogah?

CS: Verjetno, ampak zdaj na kaj takega prav gotovo še nisem pripravljen. Kako to storiti? Pojma niram. Ali naj jim povem, kaj vse sem počel, in potem rečem: »Ne delajte nič od tega.« Vsaj eden od njih bo rekel: »Toda, očka, bral sem o tebi v tem članku. To, kar si počel, je bilo res hudo. Zakaj se tudi sam ne bi smel tako zabavati?« Kaj, za hudiča, naj pa odgovorim? Zato, ker ni varno? Zato, ker si zaslужiš boljše življenje?

PB: Kaj boste napravili, če boste v njihovi spalnici našli vrečo trave?

CS: Hm, zanimalo bi me, kakšne kakovosti je in koliko je prekleta reč stala. Veste, samo zato, da jih ne bi nasrali. Moje naslednje vprašanje pa bi bilo: »Ali gre moogoče za travo charlie sheen OG?«

PB: Kaj pa je charlie sheen OG?

CS: V lekarnah so začeli prodajati travo, ki so jo poimenovali po meni, pa niti nisem človek, ki bi kadil travo. Bil sem zelo počaščen.

PB: Vam ne dela sramote?

CS: Reciva samo, da sem jo poskusil.

PB: In?

CS: Zelo kakovostna je. Če kaj, je celo mogoče preveč kakovostna. Nekaj časa

Ne, če bi našel travo v njihovi sobi, bi jo pobral in čkal. Čez čas bi prišli do mene. Opazili bi, da je ni: »O, drek, kje je, kje je?« In ko bi se izdal, bi se poskušal z njimi pogovoriti odprtlo, kot se le da. Nočem, da se moji otroci drogirajo, ampak trava je še zmeraj boljša kot adderall [amfetamin, ki je legalen samo v ZDA in ga predpisujejo premašno aktivnim otrokom oziroma tistim, ki trpijo za narkolepsijo, spalno bolzeznijo]. To je najhujša droga, kar jih je kdaj bilo. Danes se vsi zadevajo z njo – otroci, odrasli, smrkavci. Ta droga bo pokončala našo civilizacijo. Zato so odvajalni centri polni 12-letnikov, 13-letnikov, ker so vsi na speedu že od svojega petega leta.

PB: Ko zapustijo domačo hišo, jih pravzaprav ne moreš več nadzirati, ne moreš vedeti, kaj počnejo, katero drogo jemljejo?

CS: Ja, ampak doma smo sklenili dogovor. Dobili so eno, mogoče dve možnosti, ko me lahko poklicujejo kadarkoli ne glede na vse, pa jih bom prišel iskat in jih ne bom gnjavil z nobenim vprašanjem. Ampak če bodo na njihovih telesih znamenja poškodob, potem bo govorilo orožje. Potem pa ne bo fino za lastnike hiše, v kateri se je to zgodilo. Klicaj, konec! Ko gre za moje otroke, se ne šalim.

PB: Omenili ste, da bi se po Obvladovanju jeze mogoče celo upokojili. Upokojili, ker bi se radi posvetili očetovstvu?

CS: Ja, v glavnem gre za to. Pojma nimate, koliko kljucem sem dobil, ko smo kaj snemali, ki so šli približno tako: »Ona je naredila prvi korak.« Ali: »On je pojedel prvo trdo hrano.« Ali: »Ona se je prvič peljala s kolesom.« Jaz sem njihov hraničec in moram služiti denar za njihovo prihodnost, obenem pa čutim, da ogromno zamujam.

PB: Lahko bi napravili tako kot vaš oče, ki je družino jemal s seboj na snemanja, kjerkoli so že bila?

CS: Ja, lahko bi, ampak tudi to postane zapleteno. Včasih vidijo reči, za katere bi si želel, da jih ne bi. Spomnim se, ko je moj oče snemal film *The Execution of Private Slovik*. Star sem bil devet let in zame je bilo zelo travmatično.

PB: Zakaj?

CS: Ker je igral osebo, ki tone, in je bil pri tem izvrsten. Kot bi gledal najslabšega človeka na svetu, vanj usmeril kamero in opazoval, kako se bo izšlo. Toda kot otroku mi ob tem ni bilo prijetno.

PB: Niste razumeli, da gre samo za igro?

CS: Ne povsem. Med odraščanjem se mi je kdaj pa kdaj zazdela, da se očetu mesta. Vedno je stal v kotu in si momljal v brado. Otroci smo ga opazovali in nismo vedeli, za kaj gre. Sliši glasove ali kaj? Pokazalo se je, da si je v glavi preigraval dialogue. Pred nekaj leti se je nekaj podobnega zgodilo tudi meni. Sam in Lola sta bila v hiši, jaz pa sem ponavljal dialogue. Količina besedila, ki si ga moraš zapomniti, še posebno pri snemanju televizijskih nadaljevank, je begajoča. In ko sem to počel, sem zaslišal Sama spraševati svojo sestro: »Zakaj se tati pogovarja sam s seboj?« [smeh] Kot bi mi oče predal svoje žezlo. Svet sem postal svoj oče.

PB: Pri nekaterih rečeh si ga pa najbrž ne želite posnemati? Pri tistih, ki so ga pripeljale do srčnega infarkta v zgodnjih letih?

CS: Prav gotovo si ga ne želim. Tisti njegov infarkt me je dolgo preganjal in zaradi njega sem se zavedal svoje lastne umrljivosti. Grozno sem si želel dočakati 37 let.

PB: Ker ga je infarkt dolel pri šestintridesetih?

CS: Točno. In ker je kazalo, da je moje življenje večkrat zelo podobno njegovemu. Z njim sem bil osem mesecov na Filipinih, ko je snemal *Apokalipso zdaj*, potem sem se pa čez deset let vrnil tja na snemanje filma *Vod smrti*, ki je bil moj vietnamski film, moja *Apokalipsa*. To se mi zdi malo čudno, veste? Srljivo nenavadno. Veliko vzporednic sem lahko potegnil med njegovim in svojim življenjem. In potem sem si rekел, da bo tudi mene dolelto pri šestintridesetih.

PB: Misilis ste, da vas bo dolel srčni infarkt?

CS: Prepričan sem bil. In da ga je on sicer preživel, jaz ga pa ne bom. To se mi je pletlo po glavi, pa čeprav za to ni bilo nobene osnove. Nekako sem se sam odločil, da se bo zgodilo. Večkrat se to še zdaj opazi.

PB: Ste kdaj govorili z njim o tem?

Kako blizu smrti je bil?

CS: Ja, mnogokrat. In to je bilo nekaj, človek. Sam sem namreč bolj za znanost

kot za religijo, ampak on je govoril o tem, da je videl luč in da ga je nekaj vleklo proti njej. Ponujalo mu je večni spokoj, tako je to on opisal. Radikalno, a ne? Potem se je luč umaknila in zagledal je svojo družino, svoje delo in svoje življenje in je dobil izbiro. Lahko bi se odločil za večni pokoj ali za družino in odgovornost. Odločil se je za odgovornost, in takoj zatem se je prebudit in zagledal ljudi okoli sebe.

PB: Ali vas je zaradi tega kaj manj strah smrti?

CS: Ta njegova pripoved me je globoko zmedla. Smrt me je pogosto plašila. Tu in tam sicer ne, drugače pa pogosto v tem slogu: Res? A res moram umreti? Pa ne jaz. To mora biti največje potovanje, sicer ga ne bi prihranili za konec, kajne? Kdo za hudiča pa to ve? Ne vem, kaj naj pričakujem. Na noben način nisem veren. Ne hodim v cerkev, čeprav se imam za duhovno bitje.

PB: Duhovno bitje na tak način, da domnevate, da se bo nekaj zgodilo z našimi dušami po smrti?

CS: Ja. Pa ne govorim o nebesih v oblakih. Mislim, da je to nekaj povsod okoli nas. Tukaj. Mislim, da tudi po smrti ostane nukaj, le da v nekih drugih dimenzi-

ma. Pa nisem bil zadet ali eksperimentiral s psihodelijami in podobnimi sranjem. Takšne stvari sprejemam in si jih ne skušam razložiti. Videl sem te ljudi ali njihove duše ali karkoli z nekim razlogom. Tega razloga zdaj ne poznam, mogoče se mi bo pa razkril kdaj pozneje.

PB: Načrtujete, da se boste dostenjno postarali?

CS: Naka, nobene šanse. In to zato, ker se upiram temu, da bi odrasel. Nikoli ne bom postal odrasel mož.

PB: Toda staranju ne morete ubežati, razen če se zgodaj poslovite od tega sveta?

CS: Tudi tega nočem.

PB: Se vidite kot 90-letnik, katerega življenje je bolj ali manj mimo, ki pa ima na zalogi najboljše zgodbe?

CS: S tem bi se pa lahko pomiril. Če bi le imel ob sebi ljudi, ki bi jih radi slišali. Vse je v zgodbah, ki bi jih radi poslušali čez 20 let. Dobrih in slabih. Bil sem zunaj z ljudmi, ki so govorili, da morajo domov, pa sem jim rekel: »Ko se boš čez 20 let skušal spomniti današnjega dne, kakšna zgodba bo boljša? Da si šel spat ali da se je noč nadaljevala?« Odgovor je bil veden: »Okej, pa grem.« Vsake toliko moraš

Nekako mi je kar všeč ta podoba, kako sedim v gugalniku z družino okrog sebe, vse te generacije v eni sobi, ki zbrano poslušajo moje zgodbe.

jah. Kot nekakšne škrge. Ne vem, kako bi to drugače opisal. Mislim, da gre za nekakšne škrge, skozi katere zdrsneseš.

PB: Se pravi, ne gre za duhove? Ni nikjer nobenih mrtvih sorodnikov?

CS: Hej, smo na jebeni skali, ki frči skozi vesolje s hitrostjo 67 tisoč milij na uro [okoli 108 tisoč kilometrov na uro], ki se vrți okoli svoje osi z luno, ki ne odleti stran, okoli kvezede, ki izgoreva, in zaradi nekega vzroka je to dobro. Vse je mogoče. Duhovi, seveda, videl sem jih. Stanoval sem v hotelu skupaj z njimi.

PB: Duhovi ljudi, ki ste jih poznali?

CS: Včasih. Ko je umrl moj priatelj Zalman King, sem odšel tolazit njegovo ženo, Pat. Delala sva si opečeni kruhek, ko sem zagledal Zalmana, ki je bil takrat mrtev že štiri meseca, kako pleše v ozadju. To pa je bil trip. Ljudje, ki bodo tole brali, bodo rekli: »Uf! Še ena Sheenova bedarija.« Kar naj, vem, kaj sem videl. Ko je moji prijateljici Stephanie umrl oče, sem ga neki dan zagledal v njeni hiši, kako me je prehitel na stopnicah.

PB: Duh njenega očeta?

CS: Ja. Vem, da je bil on, nobenega dvo-

ljudi usčipniti, da bi jih opomnil, da si sami pišejo svojo lastno zgodovino.

PB: Nekatere vaše zgodbe bodo verjetno zvenele, kot da so izmišljene?

CS: Vem, ja. Včasih se tudi meni samemu zazdi, kot da so se zgodile komu drugemu. Berem o njih v revijah, ko so šle skozi vso to mašinerijo. Predelane, popravljene in zmaličene, ki dobijo neko svoje življenje v nasprotju s tistim, kar se je res zgodilo.

PB: Ampak ko boste star mož, obkrožen s pravniki, bodo ti slišali le vašo različico zgodbe?

CS: Ja, to bo najbrž držalo. Nekako mi je kar všeč ta podoba, kako sedim v gugalniku z družino okrog sebe, vse te generacije v eni sobi, ki zbrano poslušajo moje zgodbe. »Povej nam še eno, pradedek Sheen. Povej nam tisto, kako se te vrgli z Raddissona, ker si zatlačil cheesesbruger v prezračevalni sistem.« In jaz bom odgovoril: »Veste, pravzaprav se je ob tem zgodil še manjši požar. Ampak, otroci, malo pozno že je, ura je že skoraj šest zvečer, bomo nadaljevali jutri.« [smeh] Ja, to mi je všeč. [napravi malo premora in se na-smehne] Mislim, da bi tako šlo. ☺

Pravi užitki

Poskrbite, da se vaše telo spočije od napornega tempa, sprostite se in si privoščite čas samo zase!

Že v
prodaji!

Poletno številko Sense smo namenili temam, ki nam bodo pomagale pustiti za sabo težo vsakdana – vsaj v dopustniških mesecih, če že ne skozi vse leto. Preklopite na frekvenco morja in valov in uživajte v njenem branju!

Privoščite si sprostitev v družbi revije Sensa.

Obiščite tudi www.sensa.si

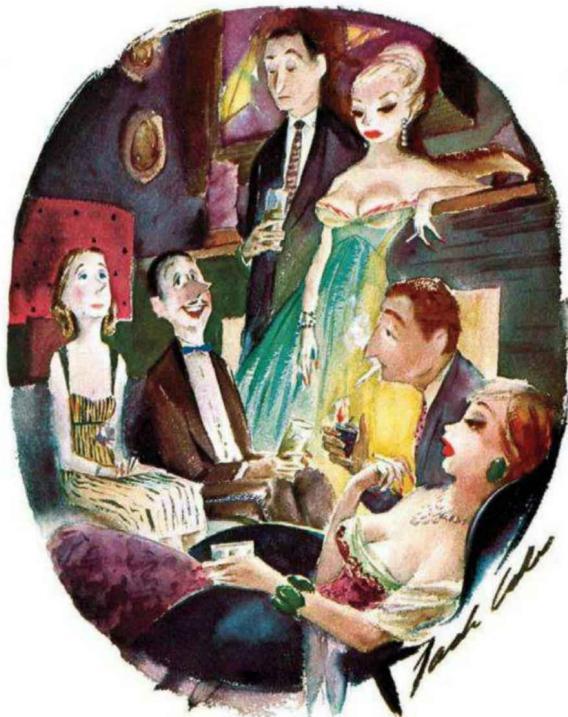
Lepotičke Jacka Cola

»Kva, čez cel mest si šla brez!«

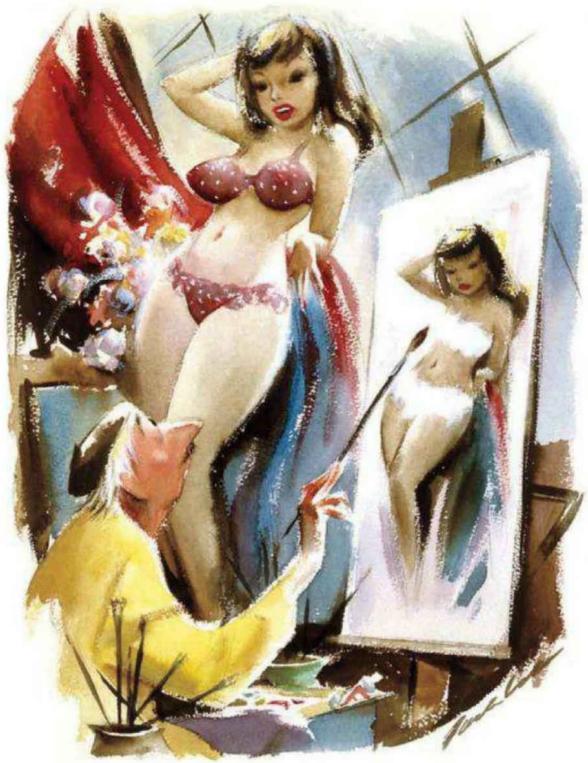
»Hvala za vijolice, torbe, čevlje, vrtnice ...«

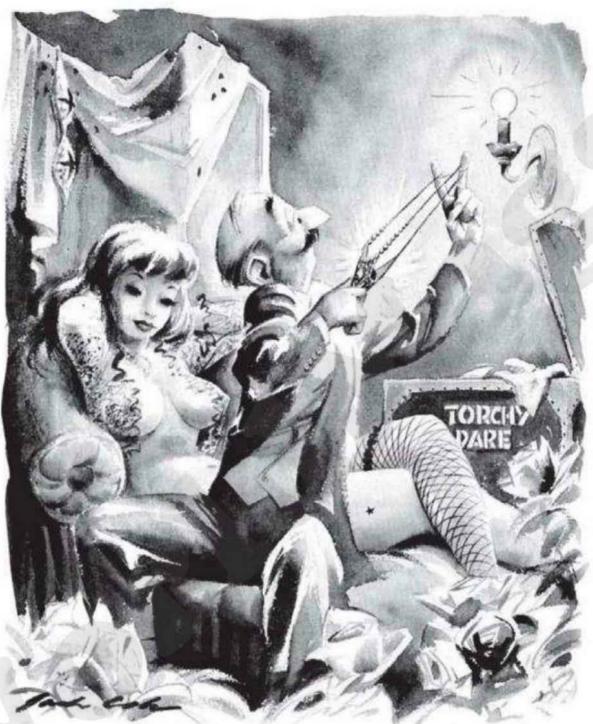
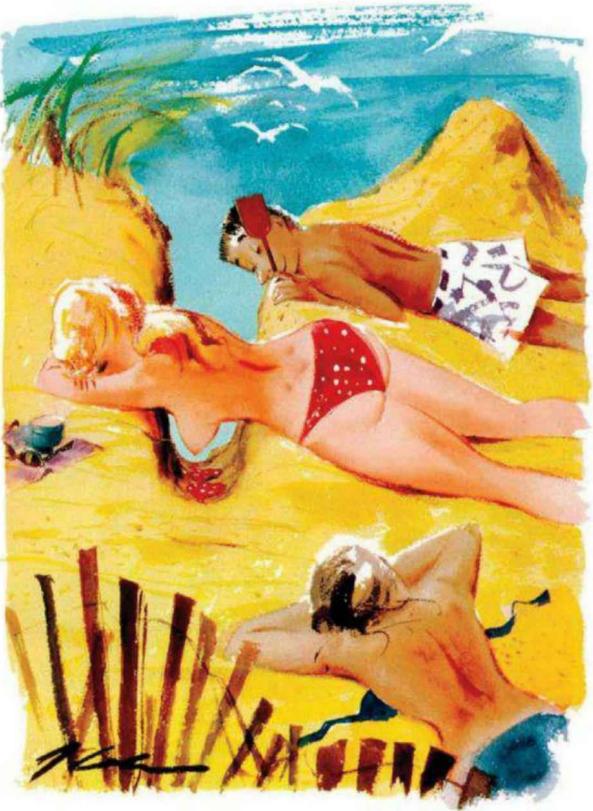
»Že vem: zamenjajmo žene ...«

»Prepričan sem, da voham zažgano gumo!«

»Uporabi domišljijo.«

Rojstvo zvezde

TEKST & FOTO MATEJ GROŠELJ

ASISTENT FOTOGRAFA Grega Engelman

Do tega trenutka so jih prodali več kot dva milijona, a kljub temu lahko rečemo, da bodo prvega šele prodali. Novi Mercedes-Benzov razred A je namreč tako zelo drugačen od predhodnikov, da bi si pravzaprav zaslužil svoje ime. Zvezda je rojena!

PRAZEN LIST PAPIRJA

Pozabite na razred A, kot ste ga poznali doslej. Pozabite na domala kombijevsko škatalasto obliko malčka, visoko težišče in težave z losovim testom. Pri Mercedes-Benzu so vodilni s predsednikom uprave dr. Dietrom Zetschejem na čelu staknili glave in se odločili trgu ponuditi vstop v svet trikrake zvezde, kot ga pri vselej poštirkihanih, naravno pendantnih in docela predvidljivih Nemcih še nismo doživeli: »Želimo pov-

sem novo kreacijo, mladostniško drzno obliko, ki bo postavila nove standarde v tem segmentu, utelešala dinamiko in vzbujala pristna čustva, temu pa naj bodo prilagojeni tudi drugi avtomobilski sklopi!« Svovalci so v roke dobili prazen list papirja in v letu in pol od prvega dotika svinčnika s papirnatno površino predstavili model v velikosti ena proti ena. Skoraj pol metra daljšega in 16 centimetrov nižjega od predhodnika, z odličnim količnikom zračnega upo-

ra (0,27), hkrati pa agresivnega videza in poudarjenih oblin, ki v nasprotju z nekaterimi tekmcemi glasno podarja oblikovno trirazsežnost.

V ŽIVO

Mercedesovcem smo sporočili jasen cilj: »Playboyevim bralcem in bralкам želimo ponuditi vtise najzmožljivejše različice A 250, s pestro pahljačo opreme, še najraje AMG-jevo, in v hudi barvi zunanjosti, če se le da matirani sivi.« »Imamo pravi avto za

vas, le kakšno minuto bo treba počakati, saj ga je ekipa ravnokar oprala in odpeljala na polnjenje goriva,« nas zadovoljno napotijo na točno določeno parkirno mesto. In res, kmalu nas je tam že čakala naša meca. »Uf, kako huda in izraženih linij je v resnici,« si mislimo, ko se z dlanmi sprehajamo po razgibani dinamiki karoserijskih potez. Nič čudnega, ko pa je vodja oblikovalcev tega projekta Anglež Mark Fetherston navdih zanj našel tudi v živ(alsk)em svetu. Prednje luči ponazarjajo oči plenilca, dvigajoča se bočna linija pa njegova stegna, ko je v stanju polne pripravljenosti in tik pred napadom na svojo žrtev.

DOBROTE

Po navadi so avti na tovarniških fotografijah videti odlično, na cesti pa nemalokrat razočarajo. A v našem primeru videz ne var. Posebna siva barva sliši na ime designo mountain grey magno in bo kupcem predvidoma na voljo v prvih mesecih leta 2013. Ker je matirana, ne dopušča odsevom niti najmanjše možnosti, da bi sooblikovali zunanjost podobo.

Gre za povsem novo kreacijo, mladostniško drzno obliko, ki bo postavila nove standarde v kompaktnem segmentu.

Poleg tega Playboevega mrcino krasí kopica dobrat, ki jih je prispeval AMG, športni oddelek Mercedes-Benz: odbijač z opaznimi rezami za zrak, difuzor, platišča, športni sedeži, dodelano podvozje, notranjost z imitacijo ogljikovih vlaken ... Pod motornim pokrovom pa se sramežljivo skriva dvolitrski štirivalnik z 211 'konji', povsem obdan z okrasnimi plastikami, ki daje ob pomoči dvo-sklopčnega sedemstopenjskega menjalnika in nastavitev motornega kmiljenja navoru v prid vtis pravega velikolitražnega motorja.

bencinarje in dva dizla, se tako začne pri 1,5-litrskem turbodizelu s 109 'konji' in konča pri naši preizkusni različici. Dr. Rüdiger Rutz, ki je odgovoren za testiranje in končno nastavitev celotnega avtomobila, za prihodnje leto obljubla še cisto pravo športno različico A45 AMG. Seveda štirivaljno in seveda s prisilnim polnjenjem. Moč? Šepeta se o kar 350 'konjih', toda počakajmo na uradno predstavitev.

DOLGO POZNANSTVO

Položaj za volanom je eden tistih, pri katerih si rečemo: »Madonca,

SRC

Pri novem razredu A se pri Mercedes-Benzu dosledno držijo strategije zmanjševanja (angl. downsizing), v okviru katere stavijo na vrstne štirivaljnike manjše delovne prostornine, za moč in navor pa vselej poskrbi še turbopuhalo. Inženirji pravijo, da se takšna računica izide tako naložbeno kot ekološko. Motorna paleta, ki za zdaj ponuja tri

imam občutek, kot bi se s tem avtom že kdaj srečala.« Hitro se udomačimo in z očmi požiramo nemško ljubezen do detailov. Brezhibna izdelava, spoji enakih zračnosti, Harman Kardonovo ozvočenje, športni rdeči šivi po volanu in na armaturni plošči ... V kopici dizajnerskih rešitev notranjega oblikovalca Jana Kaula si je osrednje mesto tokrat prizobil skoraj 18-centimetrski zaslon

Dr. Rüdiger Rutz

vodja testiranj in končnih nastavitev celotnega avtomobila

»Preizkusimo vse, kar kupec občuti«

Pri Mercedes-Benzu služuje že 17 let. Odgovarja za to, kakšne vozne lastnosti ima motor, kakšen zvok ima izpuh, kakšen občutek daje vrteњe volana, pritisak stopalke sklopke, zavore, plina in številne druge stvari. Pravi, da je veliko spremenljivk merljivih. Ni dirkač, a kljub temu do obisti pozna avtomobile, ki jih preizkuša.

PB: Kateremu sklopu ste pri nastajanju novega A-ja posvetili posebno pozornost?

RR: Posebej smo se trudili okoli volana, da res daje občutek neposrednosti in je avtentičen odraz dogajanja na cestišču.

PB: Kakšno popotnico ste dobili od uprave?

RR: Dobili smo nalogu, da naredimo odziven in 'šarf' avto, ki polarizira in je dinamičen vsaj toliko, kot obljubla zunanj videoz.

PB: Kako ste nastavili podvozje?

RR: Podvozje smo nastavili neutralno, pri čemer je bil naš osnovni cilj mejo zdrsa dvigniti čim višje.

PB: Kje ste dobili občutek za delo, ki ga opravljate. Ste bil dirkač?

RR: Ne, nikoli nisem dirkal, očitno imam pripojen občutek za nastavljanje avtomobilov. Sicer pa je veliko naših spremenljivk tudi merljivih.

PB: Kdo pa skrbi za kakovost izdelave?

RR: Tudi ta je v naši domeni. Poskrbeti moramo, da tudi na dolgi rok nič ne šklepeta.

PB: Preizkušate tudi športne modele trikake zvezde?

RR: Seveda, sodelujemo tudi s športnimi oddelki in nakopičene izkušnje nato kanaliziramo v prihajajoče modele.

serijskega multimedejskega vmesnika, ki je v skladu z duhom digitalnega časa 'aboniran' na kup aplikacij in je seveda povezljiv tudi s priljubljenim iponom. Ob mnoštvu prijetnih funkcij lažjega srca pozabimo, da utegne biti prtljažni prostor le stežka kos obvezni prtljagi žene, ljubice, tašče, priateljice ali sestre, ki jo vzamemo s seboj na večdnevno potovanje.

Mark Fetherston

vodja oblikovalcev

»Navdih je vse okoli mene«

Petintridesetletni Anglež, ki je sprva želel postati pilot, je glavni oblikovni krivec superšportnega SLS-a in novega A-ja. Na oblikovalskem fakusu v Coventryju je bil prvo leto najslabši učenec, nato pa kmalu posekal šolske kompanjone. Ker vztraja. Navdih najde povsod, tudi v ženskih oblinah. Že pri petih letih je z lego kockami sestavljal veliko zahtevnejše vesoljske ladje kot njegov oče. V formuli 1 navija za Lewisa Hamiltona, ker je ta ob predstavitvi navdušeno fotografiral 'njegovega' SLS-a.

PB: Kakšna so bila osnovna navodila šefov pri oblikovanju novega A-ja?

MF: Cilj je bil narediti povsem nov avto, ki bo nagovarjal mlade kupce. Nekaj svežega, dinamičnega in z izraženimi karoserijskimi linijami.

PB: Koliko oblikovalskih predlogov ste predstavili upravi?

MF: Štiri. Na koncu so izbrali najbolj kreativnega in žezele, da ga še bolj našpičimo.

PB: Ste ponosni na rezultat?

MF: Seveda, a najbolj ponosen sem na to, da je bil Mercedes dovolj pogumen in je vztrajal pri drznejšem oblikovanju.

PB: Tudi službeno vozite razred A?

MF: Ne še, sem ga pa naročil. Rdečega.

PB: Kaj pravite na matirano sivo barvo, ki smo jo izbrali za Playboeve bralice in bralke?

MF: Hvalječna izbiča, ker gre za posebno barvo, ki za povrh nima odsevov. Tudi mi pri risanju z računalnikom uporabljamo nesijoče barve.

PB: Odkod črpate navdih?

MF: Moja zakladnica navdih se ne prenehoma polni in nikoli napolni. Ideje vidim povsod: v naravi, pri živalih, na letalih, celo zvečer, ko grem ven in vidim zanimive ženske obline. Ni težava v ideji, ampak v tem, kako te ideje nato ujeti in dizajnu.

PB: Kakšna so vaša glavna vodila pri oblikovanju?

MF: Proporcij morajo ustrezati, na dolgi rok pa pri oblikovanju šteje tudi preprostost. Manj je več.

PB: Že od nekdaj rišete avtomobile?

MF: Ne, včasih sem ogromno risal živali, ko sem se denimo vpisal na študij avtomobilskega oblikovanja v Coventryju, sem imel v svojem portfoliju skoraj same živali, medtem ko so preostali sošolci imeli avtomobile.

PB: Verjetno ste bili vzoren učenec?

MF: Prvo leto sem bil grozno zanič, najslabši v razredu, in sem že mislil odnehati. [smeh] Tudi Coventry mi ni najbolj prisrel k srcu. A ker vedno želim biti najboljši in nikoli ne odneham, sem sošolce kmalu ujel in prehitel.

PB: Ko ste bili majhni, kateri poklici so vam rojili po glavi?

MF: Zelo sem si želel postati pilot. Letala še vedno obožujem. Pa umetnik. Na začetku sem se celo nekoliko resneje smukal okoli te ideje, a sem jo hitro opustil.

PB: Pa saj ste umetnik, oblikovali ste denimo tudi superšportnega SLS-a...

MF: Tako je. Sprva ideje sploh nismo nameravali uresničiti in je ležala nekje v kotu, nato pa je praktično brez sprememb šla v serijsko proizvodnjo. Nad avtomobilom je bil navdušen celo Lewis Hamilton in ga je ob uradni predstavitvi hitel slikati s svojim telefonom. Od takrat navijam zarj. [smeh]

PB: V Pforzheimu enkrat na teden predavate na temo avtomobilskega dizajna.

Kaj učite študente?

MF: Med drugim jih učim, kako sprejeti izgube projektov, saj ti v našem poslu pogosto zavrnijo ideje, ampak ko enkrat uspe, si res visoko. Moraš znati sprejeti izgube in tako kot športniki nikoli izgubiti motivacije. Pomembno je tudi znati uskladiti delo z zasebnim življenjem.

[Zdaj iz prve roke vemo, da razred A takšne vodljivosti in lege na cesti doslej ni poznal.]

VOŽNJA

Končno. Ta del nas še posebno zanimala. Ali drži, da je A postal bolj športen in zaradi tega samozavestno skrče na vrt zelja, ki ga je do tega trenutka obdelovala konkurenca? Štirivaljna zvočna kulisa vas ne bo ravno sezula, vzdihni turbopuhala in pljučna zmogljivost na svoj račun namreč prideta predvsem, ko stopalko plina pohodimo v kakšnem predoru. Pospeševanje je zvezno, navdušuje navor in nizkih vrtljajih (največji je spodobnih 350 njenotonmetrov), ko tudi pri vožnji v klanje z obvolansko ročico z veselijem pretikate navzgor in opazujete, kako turbopuhalo hitro poskrbi za sunek v hrbet. Pravijo, da gre 240 kilometrov na uro. Nismo preizkusili, a jim verjamemo. Pravijo, da do stotice pospeši v manj kot sedmih sekundah. Smo preizkusili in jim verjamemo. Se pravi, ne verjamemo, zdaj iz

prve roke vemo, da razred A takšne vodljivosti in lege na cesti doslej ni poznal. Sploh, ko je govor o športnem AMG-jevem podvozu – dovolj trdo, da se v ovinkih ne nagiba moteče, in dovolj mehko, da namesto vaših hrbitenic požira luknje in druge cestne neprjetnosti. Dinamika v tem pogledu zgledno sledi optiki. Tej nekoliko slabše sledi menjalnik, ki sicer pretika bliskovito hitro, a se pri predstavljanju navzdol včasih znajde in hibernaciji in se ne zmeni za moledujče vlečenje obvolanskih ušes. Pa še nekaj je dobro vedeti: mercedesovci dajo veliko na varnost, zato imajo vsi A-ji poleg standardnih varnostnih dodatkov (zračne blazine in zavesi) in elektronskih pomagal serijsko še opozorilni sistem collision prevention assist, vpeljali pa so tudi možnost sistema pre-safe, ki ob zaznavi skorajšnjega trčenja zategne varnostne

pasove, zapre stekla v vratih in strešno okno ter postavi sedež prednjega sopotnika v idealni položaj.

ŠE VEDNO MB

Vsem spremembam navkljub je A še vedno pravi mercedes-benz. Emotivna oblikovalska svežina potrijeva napoved uprave o strateškem 'napadu' tovarne (A kot attack) na segment kompaktnih avtomobilov. Cilj Nemcev je pridobiti mlade kupce, tiste, za katere bo to prvi mercedes (za začetno ceno malo nad 22 evrskih tisočakov), hkrati pa odščipniti kos prodajne pogače drugim uveljavljenim tekmecem. Kako jim bo uspelo, bo pokazal čas, vsekakor pa je pohvalno, da so smernice v primerjavi s predhodnikom zastavili povsem na novo in pri tem upoštevali še v poplavi takšnega in drugačnega plehovja na trgu prevečkrat zapostavljeno čustveno komponento. ♦

FORUM - DLAKAVI GENERACIJSKI PREPAD

FOTO Shutterstock

BRITI ALI NE BRITI?

TEKST DIJANA MATKOVIĆ

TO JE ZDAJ VPRAŠANJE

Torej: briti ali ne briti? Vprašanje, ki se je razraslo v burne in mestoma tudi nadvse duhovite debate na uredništvu *Playboya* in je svoje mesto našlo v članku, ki ga ravno berete, je pravzaprav prvi zastavil priatelj, ko sva nekega sončnega dne sedela ob kavi. Priatelj, ki mora biti po mojih izračunih nekje v poznih tridesetih letih, je namreč nekoga dne po fitnessu nič hudega sluteč opazil, da so vsi mladci, s katerimi si je delil tuš, »zdepilirani v nulok, kot se je izrazil. Tako je zrl zdaj v njih brez dlake na telesu, zdaj v svoj poraščeni prsnici koš, za katerega je vedno domneval, da je pač tak, kot se za pravega dedca spodobi. Vse do tega usodnega dne pod tušem, po katerem ni več vedel, kdo ima prav in kdo ne.

»Morda so tudi oni,« mi je razlagal, »enako začudeno kot jaz v njih buljili vame in se spraševali, kaj temu tipu ni jasno, da je ves zaraščen!«

To, čemer je bil priča priatelj, je tipični primer generacijskega prepada, toda vprašanje je, zakaj je do njega prišlo? Kako in kdaj so se naše predstave o tem, kaj je priplačno, tako pri ženskah kot pri moških, začele spremeniti?

Najprej so pod britvico šle dame

Se spomnite, tovariši in tovarišice, danes zreli gospe in gospodje, kakšne so bile nudistične plaže v osemdesetih letih? Ali pa se spomnite iz tistih časov nemške pevke Nene (99 *luftballons*), ki je pred kamero brez trohice sramu razkrivala svoji zaraščeni podpazuži, pri čemer so ji, če nas spomin ne var, pomagale tudi druge estradnice, vključno z Madonna in nam geografsko bližjo Lepo Breño? Ni čudno, da smo si po vsej bivši Jugi takrat podajali rek, ki je šel nekako tako: »Život je takav, čupav i dlakov, kad ga obriješ nije nikakav! Dlake so bile pač 'in'.

Dokaz, da je bilo živiljenje nekoč bolj dlakov, boste dobili tudi, če polistate po starih izvodih *Playboya*, denimo ameriške izdaje iz tistih časov – kaj opazite? Najprej obdobje polne poraščenosti, temu sledi trikotnik, ki postaja vse bolj majhen, vse do današnje črtice ali ničle. Kar se dlak tiče, bi z luhkoto dejali, da velja naslednja formula: bolj ko greste v preteklost, bolj dlakov postaja, bolj ko se pomikati proti sedanostji, bolj je vse depilirano, pobrito, povoskano, epilirano, skratka, brez dlake na telesu.

Toda, kaj se je zgodilo zatem? V osemdesetih je prišel razmah porno industrije in za zvezdice tega žanra je bilo pač običajno, da nimajo dlaci. Bolj ko je pornografija postajala sprejemljiva pri širšem občinstvu, bolj so ženske začele posnemati to, kar so videle, s čimer so dizajnirani intimni predeli postali mainstream.

Moški so, kar se depilacije in britja intimnih predelov ter podpazuži tiče, nekoliko zaostajali za ženskami, saj se je pri njih trend nedlakovosti začel razraščati šele pred kakimi desetimi leti, ko so nas z oglasnih panojev začeli pozdravljati stodostno urejeni in brezlačni zvezdniki, kot je David Beckham, ter filmski zvezdniki, na katerih ni bilo nič več robustnega, nobenih brad in brkov. Ne, na panoje so prišli fantje, ki prave dlakovosti, včasih tudi zradi pomanjkanja let, sploh še niso razvili.

vraščanju dlak ter tri losjone po britju, šele tedaj boste srečni, saj boste vedeli, da imate pred sabo vse, kar družba od vas zahteva, da se z vso to kemijo iz tube preobiljujete v ideal sodobnega, neporaščenega moškega. Samo lotiti se morate zadeve.

Če v Google vtipkate besedi 'moška depilacija', boste dobili ne samo navodila za brvske in depilacijske podvige, ampak vam bo gospod Vsevedni izpljunil tudi mnoštvo člankov, ki z roko v roki paradirajo z

Moški so nekoliko zaostajali za ženskami, saj se je pri njih trend nedlakovosti začel razraščati šele pred kakimi desetimi leti.

Ideal sodobnega moškega

O vplivu oglaševalskih strategij velikih lepotnih podjetij na naše dojemanje tega, kakšen naj bi bil 'pravi moški', smo v *Playboyu* že pisali (članek *Sodobni moški*, november 2009). Saj veste, za kakšno psihološko igro gre, mar ne? 'Šele ta izdelek vas bo naredil srečne.' Šele ko boste imeli dva losjona, dnevno in nočno vlažino kremo, kremo za porjavitev, kremo za roke in nohte, dva dezodoranta in pet parfumov, predvsem pa, če se vrnemo na našem primeru: šele ko boste imeli kremo za depilacijo, kremo proti

omenjenimi oglaševalci, pri čemer britje, denimo intimnih predelov ali prsnega koša, večinoma ne predstavljajo kot vašo izbiro, ampak nekaj, česar se morate lotiti, kajti 'brez dvoma imajo ženske raje dve gladki kepici'. V poplavi člankov z naslovimi v veleliniku, denimo Moški, čas je za britje 'tam spodaj!', pa smo naleteli tudi na enega, ki se povsem iskreno sprašuje: Depilacija – je to sploh še tvoja izbira?

Ob naštetih dejstvijih se zdi, kot da smo naslov članka zastavili narobe, kot da izbire med briti ali ne briti sploh ni, ampak se je dilema skrila zgolj na naslednje vprašanje: Briti ali skriti?

Prednosti in slabosti depilacije in britja

Morda je ravno zdaj, ko se zdi, da smo prišli do mrtve točke, treba stvar obrniti (če še niste odbiteli v kopalinico) in predstaviti slabosti in prednosti odstranjevanja neželenih dlak ter dlačic. Podatki torej tiste vrste racionalno razlago, na podlagi katere bo odločitev o tem, ali želite slediti trendom ali ostati povsem samosvoji, torej poraščeni na način, kot je narava od vas hotela, bolj razumna. Po razumno razlage smo najprej šli h komu drugemu kot k medicincem. Ti opozarjajo na težave ob morebitnih infekcijah zaradi vraščenih dlak, alergijah na kozmetične preparate, svarijo pred urezninami, odrgnini, rdečicami, srbenjem itd. Bolj kot ne to pomeni, da će se odločite za depilacijsko odstranjevanje dlak, bo najbolje, če to storite pri profesionalcu, če vam finančno dopuščajo obisk enkrat ali dvakrat na mesec (tretmajaj se gibljejo od 20 evrov dajte). Vraščene dlake in morebitne infekcije bodo sicer kljub temu prisotne, toda dobra kozmetičarka se bo znala lotiti tudi teh.

Eden od načinov, ki je v zadnjem času izjemno priljubljen, je tudi lasersko oziromo trajno odstranjevanje dlak. Ta vas bo po žepu udaril najhujje, po drugi strani pa boste po nekaj obiskih z zadevo za vedno opravili.

Plejbojevska depilacija!

Včasih si kakšna dejavnost ali opravilo ali oseba (lahko bi naštevali v nedogled, kdo in kaj vse) nadene označko plejboj in tako je ta predznak prišel tudi v depilacijske vode. Plejbojevska depilacija je namreč drugo ime za brazilsko depilacijo (včasih se ji reče tudi bikini depilacija). To je tista, po kateri ženski na intimnem predelu ostane zgolj črtica na sredini, medtem ko druge dlačice odidejo skupaj z vročim voskom.

Zares bizarno poimenovanje pa je dobila moška depilacija intimnih predelov. Sedite? Reče se ji 'boyzillian'. Boy + brazilian. V osnovi je enaka ženski brazilskej depilaciji, kar pomeni, da vam kozmetičarka pri tem tretmaju z voskom odstrani vse dlake z zadnjice, testisov in bikini predela. Ob tem je nadvse zabavno tudi navajanje 'bikini predela', sploh ker moški (hm, vsaj v večini) bikini ne nosite.

Mimogrede, a ne nepomembno: če vam kozmetičarka odstrani tudi vse dlake z anusa, boste izgubili sposobnost tihega prdenja. Bili ste opozorjeni.

Miti in zmote o britju

Če se briješ, dlake hitreje zrastejo nazaj

Ne bo držalo. Po britju dlake ne zrastejo nazaj nič hitreje ali počasneje, le hitreje opazimo spremembo. V nekem trenutku jih ni, potem so, to je vse.

Zaradi britja začne poganjati več novih dlak

Še ena zmota. Naša telesa imajo dolčeno število mešičkov, iz katerih poganjajo dlake, in britje jih ne povečuje, pa tudi zaradi britja dlake ne postanejo močnejše.

Po britju vedno pride do vraščenih dlak

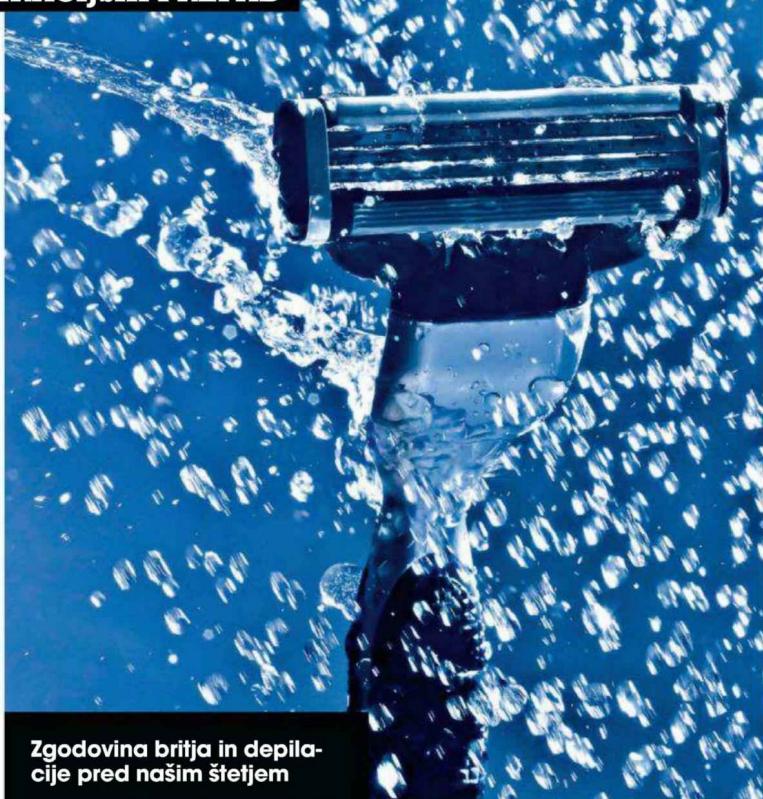
Ne. Vsako telo je drugačno in ena so bolj dovezeta za vraščanje dlak, druga manj. To kljub temu ne pomeni, da se vam bodo dlake vrastle po vsakem britju. Pravzaprav večjo težavo v tem smislu pomeni depilacija, dober recept proti vraščanju pa je piling kože, ki ga lahko izvedete s temu namenjeno kremo ali – ceneje in preprosteje – brisačo.

Prednosti laserskega odstranjevanja, depilacije, britja ali zgolj krajšanja dlak so po drugi strani – če odmislimo lepotne vidike – seveda v tem, da so gladki predeli veliko bolj dostopni za dobro higiensko vzdrževanje. (In tudi za komarje in podoben mrčes. Op. ur.) Navsezadnje velja, da se je odstranjevanje dlacič na intimnem predelu začelo že v starem Egiptu in Grčiji, uvedle pa so ga prostitutke, in sicer ravno zaradi higieničnih razlogov. Po drugi strani je brezdlačje pri njih veljalo tudi kot jasno znamenje, da se ukvarjajo z najstarejšo obrtjo, toda to je že druga zgodba.

Nekje med temi dejstvi, torej med negativni in pozitivnimi posledicami depilacije, v kombinaciji z lastno percepcoj estetskega, bi morali najti tisto, ki vam najbolj ustreza.

Kaj pravijo ženske?

Pričakovali bi, da ženske v večini menijo pobочно kot oglasovalci, ne nazadnje smo vsi izpostavljeni enakim podobam. Toda črnobela ta slika vendarle ni. Kratek sprehod skozi slovenske forume ponuja tako glasove za moško odstranjevanje dlak kot tiste proti. Neko dekle na primer pravi, da če je moški »normalno poraščen in dlake niso ful temne, se mi zdi čisto sprejemljivo in ne bi najbrž nič težila. Bi pa namignila, da bi blo fajn, če bi bil čist gladek.« Pri tem sicer ne definira, kaj misli z »normalno poraščenoščijo«, a bog pomaga. Neko drugo dekle v podobnem slogu vztraja, da je moška depilacija »tako kot urejanje muce, že skoraj nuja«, spet neka druga ubere srednje

Zgodovina britja in depilacije pred našim štetjem

Dve tisočletji pred našim štetjem so si babilonski kralji odstranjevali dlake na bradi, da bi si lahko namestili umetno brado, ki je bila znamenje božanskosti. Za te namene so se posluževali različnih metod, od uporabe pincet do prvih rab neke vrste voska, ki so ga izdelali iz sladkorja, limon in vode.

Približno 1200 let pred našim štetjem so si faraoni, pa tudi njihove žene, duhovniki in drugi pripadniki aristokracije odstranjevali vse dlake na telesu, saj je bilo brezdlačno telo simbol čistosti, dlakovo pa živalskosti in umaznosti.

Šele okoli 500 let pred našim štetjem je depilacija postala dostopna vsem, tako aristokratom kot sužnjem, in splošno priznan način za zagotavljanje higiene. V stari Grčiji se je razvila obrt britja, bogate družine pa so za to imele svojega sužnja.

Rimljani, znani po tem, da so se radi hodili namakat v toplice, so poznali veliko načinov odstranjevanja dlak, pri katerih so uporabljali sredstva, ki jih še danes poznajo pri epilaciji. Vzpon rimskega cesarstva je pomenil tudi vzpon depilacije, z njegovim padcem pa so se dlake začele znova razraščati. In tako kot pri vsaki odvisnosti recite zbogom svoji svobodi.

pot, ko pravi, da so ji »pretirano poraščeni oziroma sploh ne poraščeni moški totalen turn off«, najdejo pa se tudi take, ki pravijo, da je »čist seks, če ma tip dlake. Če bi hotila koga gladkega, bi si zbrala bejbo.«

Skratka, sto ljudi, sto čudi, sto žensk ... No, saj veste, kako se ta nadaljuje, kajne? Kakorkoli, ob pregledu ženskih mnenj seveda ne bomo dobili enoznačnega odgovora, čeprav je pomenljivo že samo dejstvo, da pred desetimi leti in več debate o moški depilaciji najbrž sploh ne bi bilo. To vsekakor nakazuje, da se trend moške depilacije širi, toda izbira je še vedno zgolj v samem vašem.

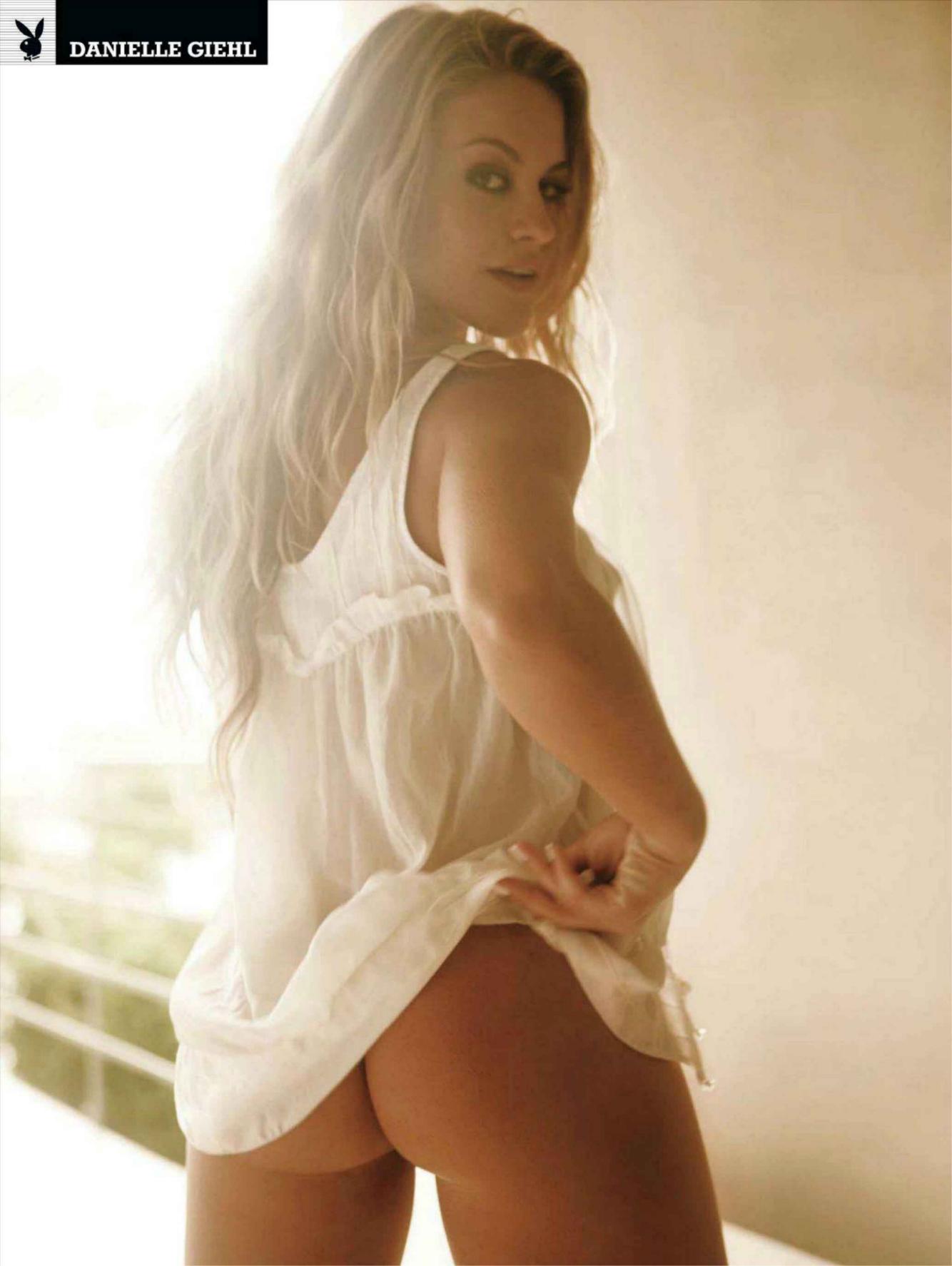
Morda pa je bolje, kot da pregledujemo mnenja večine žensk, da greste po mnenju k svoji partnerici ali ljubimki. Kdo ve, morda ji bo všeč kaj, kar je tudi vam. Še več, morda se vas z britvico loti kar sama, kar je ne nazadnje lahko tudi zanimiva predigra. (Moški del redakcije se sploh ne strinja. Op. ur.) Pa vendar, pred tem dobro premislite, komu zaupate rokovanje z britvico! Kot za vse stvari v življenju tudi za odstranjevanje dlak velja: zmerino in po pameti. Ah, kaj vam sploh govorimo – če se boste zadene lotili prvič, boste najbrž tako ali tako spodelili. Z britjem je tako kot s pitjem: potreben je čas, da se na stvar navadite. In tako kot pri vsaki odvisnosti recite zbogom svoji svobodi.

»To mi delaj, bejbil«

DANIELLE GIEHL

Seksi izbranka

FOTO SERGIO KOVACEVICK

Blondinka z zelenimi očmi je Brazilka. Kot lahko opazite, nikakor ni naključje, da je zmagala na Playboyevem nacionalnem izboru v Braziliji, kjer je zanje glasovalo na milijone pristašev naravne lepot. »Bumbum mais bonito!« radostno vzklikamo tudi mi. Prevedli bi lahko kot 'najlepša zadnjica'. In zagotovo čvrsta ritka lepe Dany. **Y**

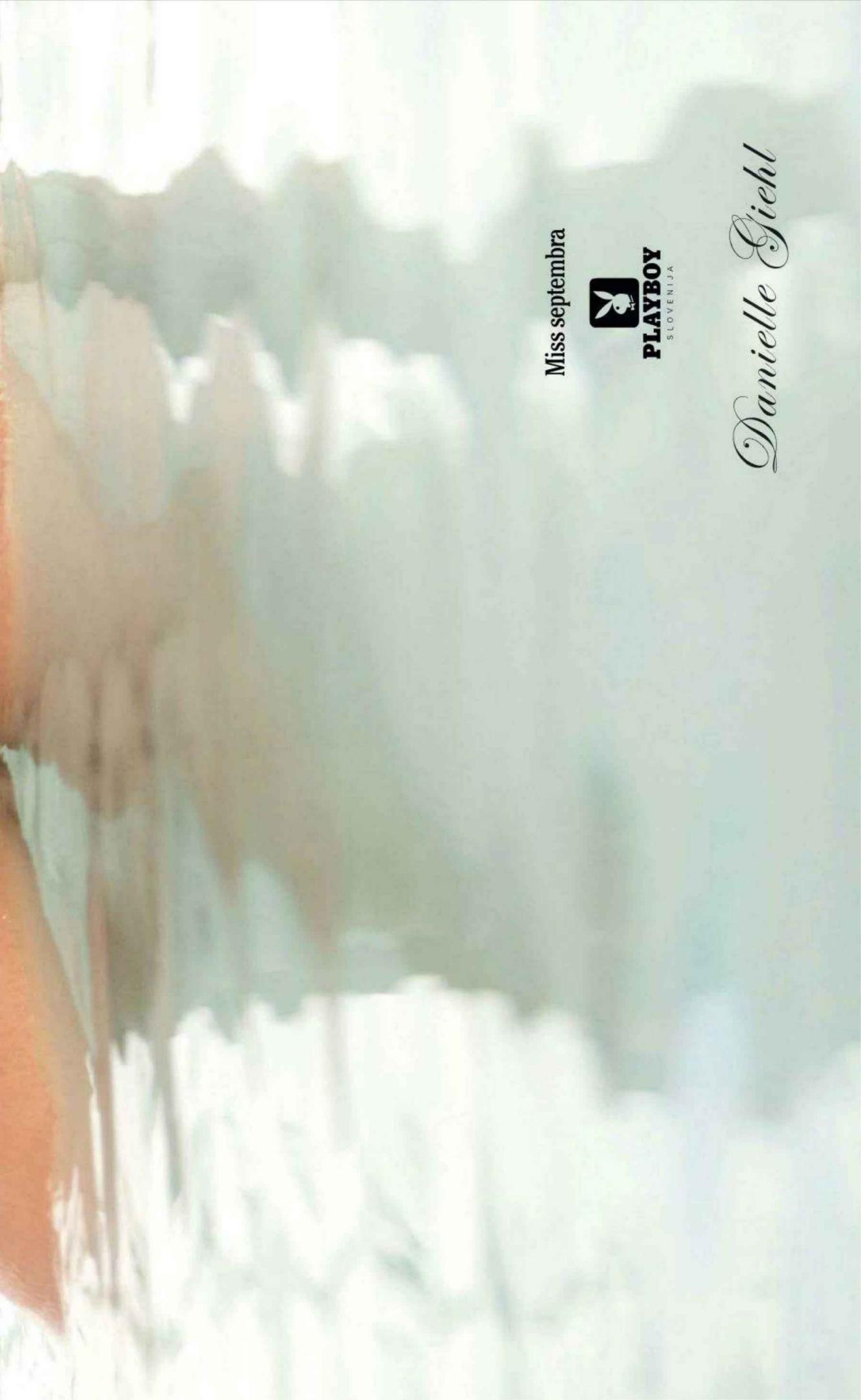

Miss septembra

Danielle Giehl

DANIELLE GIEHL

26. 4. 1989

Dois Irmaos, RS, Brazilija

85-64-91

Na Playboevem izboru si bila v hudi konkurenči izbrana za najlepšo Brazilko tega leta. Kako si doživljala vse skupaj?

Bilo je precej napeto in tekmoče so vsaka zase nekaj posebnega. Seveda sem počaščena, da sem zmagala.

Tisti, ki so glasovali zate, pravijo, da si jih, kar se telesa tiče, prepričala s svojo čudovito zadnjico.

Ja, pozna se ji, da sem že tri leta osebna trenerka in da redno vadim v svoji telovadnici. Pa tudi s svojim fantom. [smeh] Rada pa vsako jutro tudi plavam v bazenu.

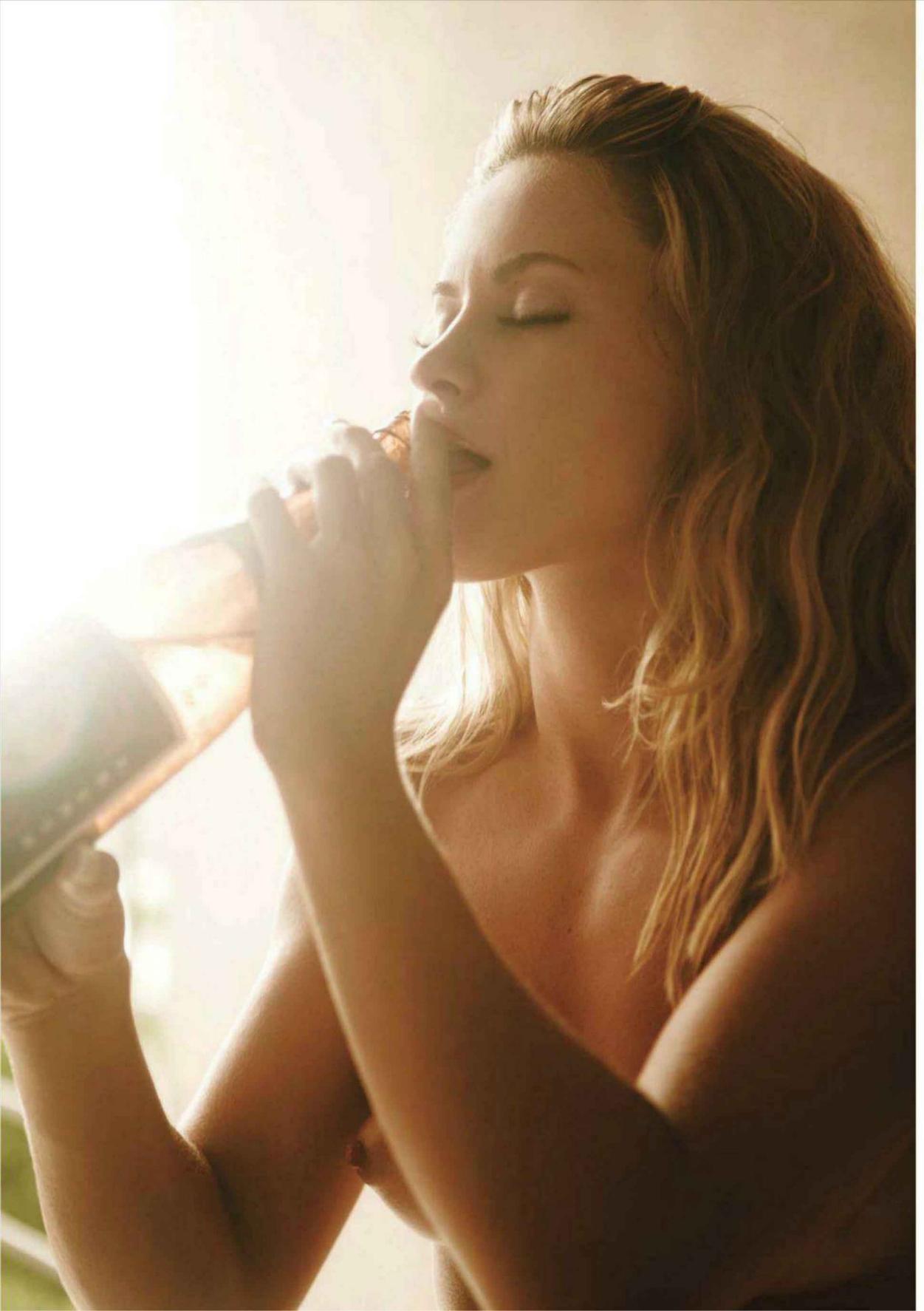
Ali si kdaj razmišljala, da bi z njo pomigala na karnevalu v Rio?

Saj morda sem že ... [smeh] Ali bom pa bolj javno, pa še ne vem.

Čestitamo ti za izbor in želimo čudovito leto!

Najlepša hvala! Prepričana sem, da bom naslov brazilskega Playboevega dekleta leta kar najbolj izkoristila. Predvsem pa bom uživala.

© 2009 iStockphoto.com

PLAYBOY

Varieté

Nezadovoljni šef

Franci se je zaposlil v Narodni galeriji. Čez nekaj dni ga pokliče direktor:

»Franci, nisem zadovoljen s tvojim delom!«

»Kak č'te, šef. Pr' vas delam sam dva dni, pa s'm prodal že dva groharja!«

Zadnja neumnost

Tast reče zetu:

»Zdaj, ko si se oženil, upam, da ne boš več počel neumnosti!«

»Ne bom, to je bila moja zadnja.«

Na sodišču

Sodnik vpraša obtoženega: »Če ste že ukradli zlati nakit, mi ni jasno, zakaj ste v predalu poleg pustili pet tisoč evrov!«
Obtoženi: »Zdaj me pa še ti zajebavaj!«

Letenje

Vpraša Janezek mamo: »Mama, ali angeli letijo?«

»Da, srček, letijo.«

»Sinoči je očka rekel varuški 'angelček moj'. Kdaj bo ona letela?«

»Jutri, srček.«

Trije prijatelji

Se hvali prvi: »Svojo ženo sem poslal v Dolenjske Toplice za SEDEM dni!«

Se baha drugi: »Jaz sem svojo poslal v Čatež za DESET dni!«

In pravi tretji: »Jaz sem brez keša, pa svojo kavsam SAM!«

Tek v dežju

Micka si je privoščila skok čez plot z Janezom. Ko sta tako nekega dne seksala, slišita avto, ki se ustavi na dvorišču. Micka plane iz postelje, pogleda na dvorišče in vzlikne:

»Moj bog, moj mož se je prej vrnil s potovanja. Janez, takoj skoči skozi okno na cesto in izgini!«

Janez pogleda skozi okno in odvrne: »Ne morem, Micka. Saj vidiš, da dežuje!«

Micka se obupano zgrabi za glavo in krikne: »Janez, če nazu moj mož zasači, naju bo oba ubil.«

Janez torej plane iz postelje, pograbi svojo obleko, skoči skozi okno na cesto in se znajde v skupini maratoncev, ki prav tisti hip tečejo mimo Mickine hiše. Da bi zabrisal sled za seboj, se jim Janez pridruži. Čez nekaj časa se Janezu med tekom približa prvi maratonec in vpraša:

»Kolega, ali tečeš maraton vedno nag?«

Janez: »Vedno. Tako prijetno je čutiti pihljanje vetra, ko sem nag, in tako bolje čutim povezanost z naravo.«

Čez kakšnih dvesto metrov se Janezu med tekom približa drugi maratonec in vpraša:

»Kolega, ali tečeš maraton vedno z obleko pod pazduho?«

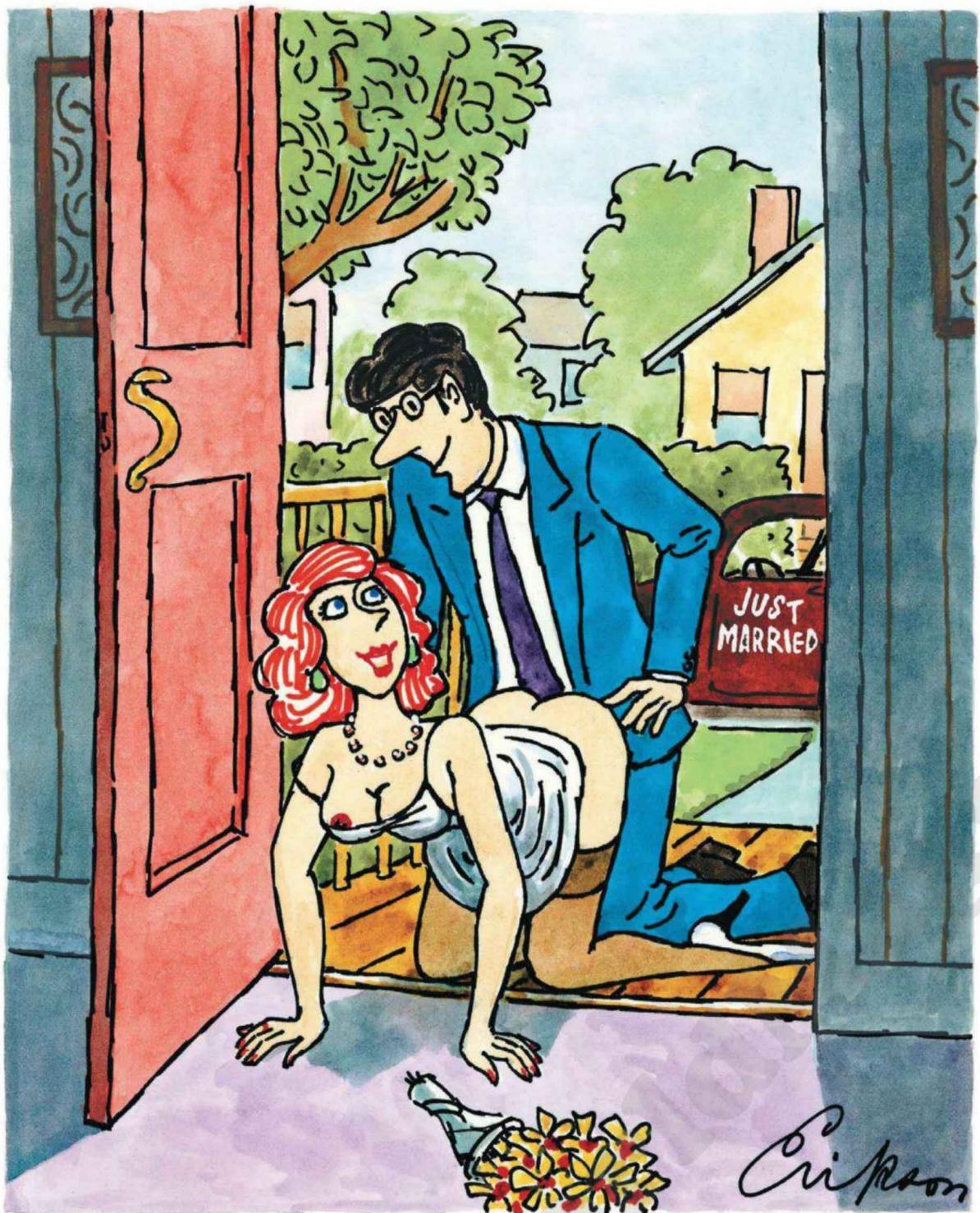
Janez: »Vedno. Tako praktično je imeti obleko pri sebi. Ko prideš na cilj, se lahko takoj oblečem, usedem v avto in odpeljem domov.«

Čez kakšen kilometr se Janezu med tekom približa tretji maratonec in vpraša:

»Kolega, ali tečeš maraton vedno s kondomom na tiču?«

Janez: »Ne vedno. Samo če dežuje.«

»Saj nimam prav nič proti, dragi, toda ali me ne bi moral nesti skozi vrata?«

Dober glasbenik je dober glasbenik ... in nasprotno

Pri štirih letih je sedla za klavir, ki ga je dobila za Miklavža, poka-zala zanimanje in talent, da se je slabo desetletje za tem in po spletu drobnih naključij vpisala na odd-lek za džez srednje glasbene v Ljubljani. Študij je nadaljevala na Prince

Claus Conservatoryju v Groningenu na Nizozemskem, se izpopolnjevala v New Yorku in po vsem tem vpisala še študij klasične kompozicije. Zara-di tradicije, ki jo premore klasična glasba, pravi, in na novo odkrite ljubezni do klavirja.

Naj bo tale intervju povabilo na enega od koncertov Kaje Draksler, 25-letne slovenske džezištke – pianistke in skladateljice – ki je sicer veliko okrog, a dovolj tudi doma za tiste, ki jih zanima. Ker saj veste, kako pravi tista znana: govoriti o glasbi je kot plesati o arhitekturi. Najbližji priložnosti, časovno in zemljepisno, bosta konec septembra na ljubljanskem gradu in v klubu Satchmo v Mariboru.

1. Ko človek sestavlja besede, kot so Kranj ali Trboje in glasba, ne pride takoj do džeza. Ste že imeli koncert v Trbojah?

ki pojeta v cerkvi, enega od njiju sem tudi kratek čas vodila in ranj pisala nekaj glasbe, tako da sem bila v Trbojah včasih bolj aktivna. Ljudje iz vasi seveda vedo zame, podpirajo me, ker sem tu nastopala že od svojega četrtega leta. Kljub džezu me sprejmejo: »Aja, to je pa ona, ki študira v tujini in igra tako pa tako musko...« Seveda imamo v Trbojah tudi veselice (smeh). Mislim, da sem šila na eno, ko sem bila še čisto majhna. Očetu sem sedela na ramah in smo šli na šolsko igrišče, na katerem se je odvijala.

2. Izpopolnjevali ste se tudi v ZDA. Ste se tam srečali s kakšnimi pred-

so bolj črnsko ali bolj belsko zastopani, pa čeprav smo že leta 2012. Ko sem hodila na jam sessione, so me včasih malo nejeverno pogledali, ampak to bolj zato, ker sem punca in ker me nihče ni poznal. Kljub temu se mi zdi, da vendarle najprej poslušajo, kako igras – če si dober, te hitro sprejmejo medse. Seveda pa so pov-sod ljudje, ki ostajajo v preteklosti oziroma so našli smer v džezu, za katero mislijo, da je edina prava.

3. Nekje sem prebral, da vam kulturni album Milesa Daviesa *Kind of blue* sprva ni bil všeč?

► [smeh] Veš, koliko ljudi me je to že vprašalo?

4. Zanima me, ali vam je zdaj všeč.

► Ja, itak, album je zakon, to sploh ni vprašanje, ampak bil je moje prvo srečanje z džezom. Kje naj bi ga slišala? Na radiu ga ni. Podobno velja za veliko druge glasbe. Sprva mi jo je bilo težko razumeti, kasneje pa mi je postala všeč.

5. V stripih vidimo napis nad klavirjem v gostilni: ne streljajte na pianista. Nikoli ne piše: ne streljajte na

Ljudje iz vasi seveda vedo zame, podpirajo me, ker sem tu nastopala že od svojega četrtega leta. Kljub džezu me sprejmejo ...

► Ja, že. Sicer zadnje čase ne, zadnjih nekaj let, ampak ko sem še študirala v Sloveniji, pa, in to prav tukaj ob jezeru. V tej vasi imamo glasbeno šolo, ki sem jo obiskovala, imamo tudi zelo močno tradicijo zborovskega petja. Obstajata dva zbara,

sodki do tujih glasbenikov, češ vi pa nimate te glasbe v krvi? Je 'imeti glasbo v krvi' zgolj fraza?

► To je delikatno vprašanje, ker je v New Yorku toliko ljudi iz različnih držav in kultur, ki igrajo džez. Nekateri njihovi klubki

WomanMags

zadnjih nekaj let sem se vključeval v skupino, ki je bila v slovenski tradiciji zelo dober del. Vendar pa je bila skupina zelo razširjena in nismo imeli prav velikega uspeha.

■ Ta glasba ima povsem moško tradicijo in zgodovino, ampak ker se je odprla drugim zvrstom in je prišlo do mešanja, to ne velja več. Težko je najti mero pri igranju, predvsem, kadar moram igrati glasbo koga, ki od mene pričakuje, da igram v dočenem stilu, ki je bil itak stil nekega moš-

ce nas bo doletel kak enkraten projekt, se bomo morda spet sestali, sicer pa je to neizvedljivo.

8. Če je bila vključena v program, ki je bil namenjen otroštvu, kateremu je bilo približno 10 let, kaj je bila tudi vrednost te projekta?

■ Pa *Da bi znalo sunce govoriti*, enkrat smo igrali *Lipa zelenela je*, čeprav ni bila stalno v našem programu, potem *Bolni Job in Godec*. Najljubša slovenska pesem mi je *Lipa zelenela je*, ampak to iz povsem

vaje v neki kleti, pisali smo svojo glasbo. Bili smo eden izmed številnih najstniških bendov. Del mojega otroštva je bila tudi cerkvena zborovska glasba, ampak to ni nekaj, kar bi hotela nadaljevati, kar bi počela s srcem. Džez ni bil nikoli del mojega okolja. Če najdeš v vsaki glasbi, ki ti je všeč, kvalitete, ki te fascinirajo, se lahko ogromno naučiš in prek tega poiščeš svojo smer. Zdi se mi pomembno, da se lahko izrazim, ne pa da sledim pravilom neke vrsti glasbe. Tako in tako danes ni več.

[V srednji šoli se nisem prav dobro razumela s svojim učiteljem klavirja ... Šele zadnjih nekaj let sem se zaljubila v klavir in vzljubila tudi samostojno nastopanje, ki ga prej nisem marala. Zdi se mi, da se vse v mojem življenju razvija organsko. **]**

kega pred 40 leti. V takih primerih se ne počutim zelo udobno, ampak teh situacij ni prav veliko.

6. Kaj je bila vključena v program, ki je bil namenjen otroštvu, kateremu je bilo približno 10 let?

■ Ja, razen Katarchestre, Glasbeniki, ki so jo sestavljali, so se preselili na različne konce sveta in nismo več aktivni. S tremom pridemo septembra v Ljubljano, še najbolj aktiven je kvintet, nastopam pa tudi solo. Greva po vrsti. Acropolis Quintet je nastal leta 2006 v Groningenu na Nizozemskem, kjer sem študirala, in to s Kristjanom [Krajinčanom] na bobinah in Goranom [Krmacem] na tubi ter Georgejem Dumitriju na kitari. Skupaj smo izdali prvi album *Akropola*. Na drugem albumu je sodelovala pevka Sanem Kalfa kot gostja, ki je kasneje postala del zasedbe. Nato se je Goran preselil v Slovenijo in smo morali poiskati novega tubista. Ker to ni bilo mogoče, smo povabili basista, Mattia [Magatelli]. Prvi projekt je bil povsem moja avtorska glasba, na drugem sem prearanžirala tradicionalne turške pesmi, zdaj pa sestavlja program avtorska glasba vseh članov zasedbe – nekaj več je mojih kompozicij.

7. Kaj je bila vključena v program, ki je bil namenjen otroštvu, kateremu je bilo približno 10 let?

■ Ja, nazadnje smo igrali predlani na Lentu. Meni je bila to zelo ljuba skupina. Za prvi projekt sem aranžirala in dirigirala evropske ljudske pesmi, za drugi projekt sem napisala in z njimi odigrala koncert za klavir. Po tem je bilo osemčlansko zasedbo nemogoče ponovno zbrati.

osebnih razlogov, ker je to pesem, ki je bila všeč mojem staremu atu in jo je tudi velikokrat pel.

9. Kaj je bila vključena v program, ki je bil namenjen otroštvu, kateremu je bilo približno 10 let?

■ Ja, deluje. Lani smo izdali cede pri portugalski založbi Clean Feed in ga letos predstavili v Portu. Igramo avtorsko glasbo, opredeljeno morda kot moderen džez. Program je zelo raznolik glede na skladatelja, ampak vedno pa igramo skladbe, ki jih je napisal kdjo izmed 19-članskega ansambla. Število članov se menja, ker včasih igramo s štirimi, včasih s petimi trobtentami. Imamo dva basista, kar je posebnost vitem sekcijs, sicer gre pa za standardno big band zasedbo.

10. Kaj je bila vključena v program, ki je bil namenjen otroštvu, kateremu je bilo približno 10 let?

■ To je naš trio, kolektiv – vsi pišemo glasbo, vsi se dogovarjamо za koncerte, vsi delamo za bend. No, saj v večini mojih bendov igramo avtorsko glasbo, mojo ali pa članov benda. To se mi zdi zelo pomembno.

11. Kaj je bila vključena v program, ki je bil namenjen otroštvu, kateremu je bilo približno 10 let?

■ Pravzaprav nikoli nisem razmišljala, da je džez edina prava glasba. Začela sem v pop-rok skupini, tukaj na vasi, imeli smo

kot je bilo v zgodovini, ko je veljala ta ali ona šola. Danes je tako, kot hočeš sam. Po svoje je zaradi tega tudi tako težko najti, kaj ti je všeč v vsej tej izbirki, in moraš zato iskati in iskati. Veliko stvari pride samih od sebe. Ne racionaliziram, ampak goledam na proces svojega razvoja, vidim, da je marsikast nastalo tako. V srednji šoli se nisem prav dobro razumela s svojim učiteljem klavirja, klavir mi je pomenil samo medij za izražanje svoje glasbe, kot instrument me ni močno privlačil. Pa ne samo zaradi profesorja, čeprav bi me v tisti mladosti moral znati bolj motivirati. Sem pa zato začela skladati za klasične glasbenike, ki so hoteli igrati drugačno glasbo. Tako sem morala poiskati kompromis med tistim, kar so lahko dobro odigrali, in med željo, da ne bi bilo 'klasično', in ob mojem neznanju skladanja klasične glasbe ... Šele zadnjih nekaj let sem se zaljubila v klavir in vzljubila tudi samostojno nastopanje, ki ga prej nisem marala. Zdi se mi, da se vse v mojem življenju razvija organsko.

12. Kaj je bila vključena v program, ki je bil namenjen otroštvu, kateremu je bilo približno 10 let?

■ Klasično kompozicijo sem začela študirati zato, ker ima klasična glasba v primerjavi z džezom zelo dolgo tradicijo z ogromno metodami komponiranja. Vedno sem skladala, nisem pa imela tovrstne izobrazbe. Pa tudi zato, da sem se bolj posvetila skladanju, ker je bila sicer prioriteta klavir. Zaradi študija zdaj nenehno komponiram. Dobivam naročila, veliko moram delati za solo. Za studij sem se odločila tudi iz gole radovednosti, čez čas pa mi je postal všeč in sem ostala. Zelo dobro se počutilim v družbi klasičnih skladateljev, ki so zelo drugačni od džez glasbenikov.

Druge glasbene vrednote imajo in so bolj odprtji za različne glasbene zvrsti.

13. Ali ne velja med džezisti, da so klasični glasbeniki roboti?

► [smeh] Klasični glasbeniki mislijo za džezerje, da nič ne delajo, da samo v zrak gledajo, gredo na oder in tam nekaj odigrajo, karkoli že pač. Džez glasbeniki pa za klasične misljijo, da so zadrti in zna jo zaigrati samo tisto, kar je na papirju, ampak to ni res. Dober glasbenik je dober glasbenik in slab je slab na obeh področjih. Seveda se ne ujamem z vsemi skladatelji, ampak zdi se mi, da tisti, s katerimi se, premorejo veliko širine. Mogoče me fascinira to, na kakšen način dojemajo glasbo, kaj se jim zdi pri glasbi pomembno. Pa to, kakšna pop ali rok glasba jim je bila všeč, ker ... hm, pač drugače slišijo.

14. Glasbenik, ki je zelo pohvalil vaše delo, je omenil tudi, da po njegovem mnenju zaradi samozavorenosti slovenskih džezistov ta glasba pri nas caplja na mestu.

► Mogoče je pri nas premalo priložnosti za džez glasbenike, čeprav jih je zadnje čase res vedno več. Majhnost ljudi poleni, poleg tega pa pri nas ni prav dolge tradicije džeza. Pri tem mislim na klubsko tradicijo, ker Ljubljanski džez festival jo seveda ima. Zdaj se mi sicer zdi, da se tudi na tem področju odpira, da je vedno več festivalov in prostorov za igranje, ampak ljudje hočejo odigrati svoje po liniji najmanjšega odpora. Saj smo majhni, za tole tu smo že ful dobri, najboljši ... Saj smo vrhunski ... Tako mi gre na živce, ko kdo reče 'vrhunski glasbenik' ali pa ko to vidim zapisano v časopisih. Saj nekaj jih je v Sloveniji, toliko pa spet ne. Mogoče je pri nas džez tudi napačno predstavljen. Ko se včasih pogovarjam z laiki, z ljudmi, ki ne poznajo džez-a, vidim, da se jim zdi smotan, ker so poslušali take reči, ki tudi meni niso všeč, pa se jim zdi džez zatezen in mu ne bodo več dali priložnosti.

15. Omenili ste Ljubljanski džez festival, ki je najstarejši festival tovrstne glasbe v Evropi. Še zelo mladi ste dobili priložnost igrati na njem. V kakšni formi se vam zdi ta festival v zadnjih letih?

► Vsako leto prinese zelo raznolik program, od evropskih džez glasbenikov do ameriških. Od zelo znanih do manj znanih in neznanih skupin. Vedno igra tudi kakšen Slovenec in veliko se dogaja okrog tega festivala - sodelujejo tudi učenci

džez oddelka srednje glasbene šole. Za to, koliko je v Sloveniji občinstva zanj, se mi zdi zelo dober. Seveda bi bil program lahko drugačen, če bi bil po mojem okusu, če bi izbiral kdo drug, pa spet drugačen, ampak objektivno gledano je to zelo dober festival.

16. Menda Slovenci na zvezdниke še pridemo, na tiste manj razvpite pa ne. Da zelo neradi raziskujemo?

► Točno tako. Zdi se mi, da Slovenci neradi ponudimo priložnost oziroma se kam odpravimo že samo zaradi firbca. Nekaj ti mora biti všeč ali pa ti mora nekdo priporociti, treba je na zih.

17. Pri improvizirani glasbi je najbrž zelo pomembna interakcija z občinstvom. Kakšno občinstvo je slovensko? Kaj pa druge? Se ujema s stereotipami o vročih južnjakih in hladnih severnjakih?

[Na Gorenjskem mi ni prav všeč (smeh) oziroma tam nimam prav dobrih izkušenj. Fino je igrati na Štajerskem, v Mariboru, na Ptaju.]

► Interakcija gotovo je pomembna. Odvisno od tega, kje igraš. Na Gorenjskem mi ni prav všeč [smeh] oziroma tam nimam prav dobrih izkušenj. Fino je igrati na Štajerskem, v Mariboru, na Ptaju. Tudi v Novem mestu smo se imeli super, ampak takrat smo igrali v okviru Jazzintyja in je bilo v občinstvu veliko glasbenikov, pa je potem takoj drugače. Se pa tudi v Ljubljani lahko naredi prav lep koncert. Igrati na Nizozemskem je zelo zahtevno, ker se mi zdi, da so ljudje že malo prenasičeni z glasbo in jo tudi zelo poznajo ter jo racionalno poslušajo. Luštno je bilo v Estoniji, čeprav se mi je zdelo, da še nikoli niso poslušali tovrstne glasbe. Ampak bili so zavzeti in so hoteli najti nekaj, kar jim bo všeč. V Nemčiji je tudi fino, ker je navadno veliko ljudi, ki poznajo to glasbo. Zanimivo je bilo v Kairu, kjer smo igrali marca 2011, takoj po revoluciji smo bili tam z European Movement Jazz Orchestra. Igrali smo precej težko glasbo, sploh za nekoga, ki takšne glasbe ne posluša, ampak občinstvo je bilo zelo hvalično. Mogoče tudi zato, ker so bili navdušeni, da poslušajo Evropejce, simbol demokracije ... Res so nas imeli radi, to se je dalo prav čutiti. Je pa vsak koncert odvisen od prostora, kakšen je klub ali festival, kakšno občinstvo organizator lahko privabi.

18. Pisali ste glasbo tudi za državne proslave. Letos ste sodelovali?

Kakšna se vam zdi ideja, da bi umetniki nastopali zastonj na državnih proslavah, kot so od njih zahtevali letos?

► Enkrat, ja, ampak letos ne in tega, da so nastopali zastonj, sploh nisem veden. Sicer nimam nič proti temu, da se nastopa zastonj tam, kjer ni denarja, sem pa proti zastonjskemu nastopanju tam, kjer ga imajo. Kot vsaka intelektualno ne povsem preprosta zadeva je tudi džez odvisen od pomoči države v obliki različnih dotacij, subvencij ipd.

19. Kako je s tem v Sloveniji?

► Tega niti ne vem dovolj dobro. Nekaj malega očitno je, ker je vse tri cedeje, ki sem jih izdala, podprlo ministrstvo za kulturo, ampak gre za bolj majhne zneske glede na celoten strošek izdaje. Tudi na Nizozemskem, kjer so bili znani po tem,

da so dali veliko denarja za glasbo, za kulturo, sploh za moderno umetnost, je šlo z novo vlado vse po gobe. Tam je bila dolgo časa meka za umetnike, čeprav so se pogosto našli takšni, ki so znali zgolj izpolnitveni vloge za subvencije, ki so izjemno zahtevne. Natančen opis stroškov, motivacija, število izvedb, vsebinska utemeljitev, funkcionalnost, vloga v družbi, sodelovanja ... To je sicer pozitivno, ker te prisili razmišljati o projektu, ampak se mi zdi, da vseeno pretiravajo. Potem pa tisti, ki znajo nakladati, dobro napišejo in dobijo denar.

20. Dobili ste nizozemsko nagrado deloitte. Vam je odprla vrata?

► Bolj malo. Imela sem nekaj koncertov, kot posledica nagrade, in veliko jih je izvedelo zame. Ampak težava nizozemske džezovske scene je, da je razdeljena na dva dela: na eksperimentalni in tradicionalni džez. Vsaka drugačna zvrst tam nima prostora. Ko so me po prejetiju te nagrade vabili na koncerete, so pričakovali, da bom igrala z nizozemskimi glasbeniki. Organizatorji imajo velikokrat željo po določenih glasbenikih, kar se mi zdi zelo neumno. Če ima umetnik svoje projekte, ki jih razvija, je precej bolj učinkovito, da nastopi z njimi. Takrat so v glavnem hoteli, da igramp z Nizozemci, poskusila sem, ni mi bilo všeč, nisem nadaljevala. Potem me niso več klicali [smeh].

NOVI AVTO KATALOG MODELNO LETO 2012

AM Ljubljana, d. o. o., Vosnjakova 3, 1000 Ljubljana

www.avto-magazin.si

avto
katalog 2012

REPORTAŽA O SKAKANJU ČEZ KOZJAK

3,2,1...

TEKST TADEJ GOLOB

FOTO PHILIP PLATZER & ALEX STEINBAUER/RED BULL CONTENT

Šli smo po turistični potki, ki je obljubljala dostop do slapu Kozjak, ki ga napaja potok Kozjak, ki se izliva v Sočo malo pod Kobaridom. Bil je julij, sonce je nažigalo, a ni seglo do nas in je bilo presenetljivo mrzlo.

Orlando Duque

Slap je skrit v kotlu in ga zagledaš še le, ko si od njega oddaljen le nekaj metrov, na lesenem podestu in z varnostno žično ograjo. Če bi bil tam kak drug dan, bi najbrž pomisliš, kako lep je, tokrat pa mi je šlo skozi glavo le to, da nikoli, ampak res nikoli ne bi hotel skočiti čezenj.

Meni k sreči ni bilo treba, ker je v Slovenijo prišel Orlando. Za tiste, ki ga ne poznajo: je Kolumbijec, v kratkem bo star 38 let, je tak, kakršen naj bi bil v naših predstavah južnoameriški latino lover – zagozel, temnolas, dolgolas in z nasmeškom. In prišel je z namenom. (Sicer je bil tukaj že večkrat.) V Avstriji je sodeloval na neki dobrodelni prireditvi, in ker je imel do konca tedna na Portugalskem, kjer ga je čakala tekma Redbullove serije v skokih na glavo s 27-metrske višine, še nekaj dni, je sklenil še malo potrenirati v naših vodah oziroma z naših pečin. Na predlog lokalcev, Jerneja Klinarja z Jesenic in Aleša Karničnika iz Maribora, je pristal v mestu z muzejem prve svetovne vojne in kostnico nekaj tisočev italijanskih vojakov nad njim, kjer je tisti večer pred skokom močno deževalo in napajalo Kozjak.

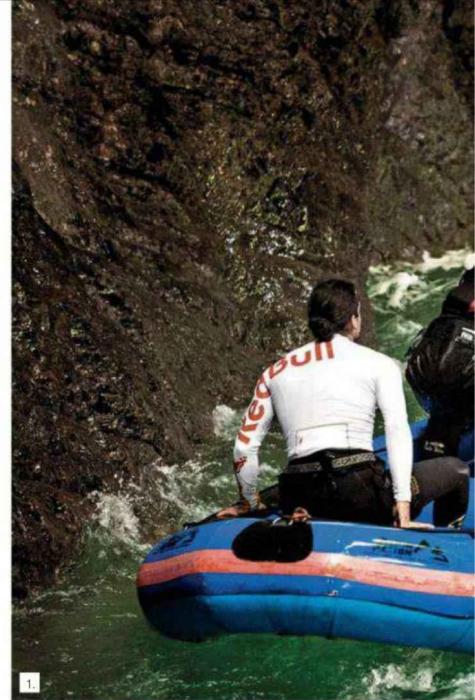
Preden sem se podal v Kobariš, sem malo pobrskal po spletu in ugotovil, da gre za 15-metrski slap, ki mu pravijo tudi Veliki Kozjak, da ga ločijo od nekaterih manjših nad njim. Orlando je sedel v kafiču v Kobarišu, obdan z večjo skupino – fotoafrov, snemalcev, strokovnjakov za soteskanje in marketing in dveh manj vpadijivih tipov, za katera se je izkazalo, da sta Jernej in Aleš in da nameravata tudi skočiti s slapu.

Oba sta stara 35 let. Jernej prihaja z Jesenic in je lani že skočil čez slap, in to na glavo, kar je precej redko pri skakanju v

zaposlen v zdravstvenem domu v bližnjem Lenartu, kjer dela na pediatričnem oddelku in se kot diplomirani zdravstvenik ukvarja s sistematskimi pregledi šoloobiskujučih otrok. Prej je delal kot reševalcev in je vesel, ker mu tega ni več treba. »Nič lepega ne vidiš,« pravi. On še ni skočil čez Kozjak.

Orlando je bil videti skuliran, ampak on je vedno videti tak. Najbrž je bil skuliran tudi, ko si je lani pri skakanju s padalom zlomil nogo, ki je po dolgi in mučni rehabilitaciji zdaj skoraj povsem zacetljena, čeprav še vedno malo slabotnejša in manj gibljiva kot nepoškodovana. Orlando se piše Duque, prihaja iz Kolumbije in je velika zvezda skakanja v vodo. Devetkratni svetovni prvak, osvajalec svetovnih pokalov, tudi Redbullove serije v skokih s 27 metrov. Red Bull je navesezadnje njegov sponzor. Orlando je torej velik frajer, pa me je malo skrbelo, ali se tudi obnaša tako, kot včasih mislimo, da se velike zvezde. »Ne, ne skrbi,« je rekla Barbara Poženel, ki pri slovenski izpostavi Red Bulla med drugim skrbi tudi za vse majhne, večje in največje dogodke, »imamo tudi kakšnega malo bolj takšnega, ampak Orlando je normalen.« Res je. Samozavesten, a skromen in pripravljen odgovoriti na kakršnokoli vprašanje. Dogovorila sva se, da se bova pogovarjala po opravljenih skokih, ker ne on ne jaz do takrat tega slapu še nisva videla.

Moje dotedanje izkušnje s skakanjem ljudi v brezna so bile do letošnjega napada na Kozjak omejene na base jumperje. Imel sem kolega, ki se je tega lotil, pa sem šel z njim in še z enim v Arco v Italiji, kjer obstaja 900-metrska stena, čez katero se vržejo, odpredo padalo in pristanejo v gostilni, do katere imaš ti, ki si brez

s točo na začetku julija), čez viseči mosternejni most in mostiček iz leta 1895, in prišli v kotel, iz katerega si lahko ogledaš nekaj metrov stran grmeči Kozjak še pred trumami obiskovalcev, ki so nato nekaj naslednjih ur zvedavo spremljali priprave na skok. Ker će bi tisti ponedeljek s slapu skočila Jernej in Aleš, bi bilo to videti takoj: z druge strani bi se povzpela na vrh slapu, z brisačko bi si obrisala spolzko in nagnjeno poličko nekaj metrov nad grmečo vodo, s katere bi se čez pet minut odrinila, se v misilih pokrižala in sekundo in pol kasneje pristala 18 metrov nižje v tolmu. Čez 15 minut bi sedeli na piru v Kobarišu in »še pomnите, tovariši!« Ker je bil zraven Orlando, je šlo podobno, le da so vmes minile še štiri ure priprav za fotografiranje in snemanje.

Voda je imela približno deset stopinj in Orlando si je nadel črn neopren in česenj belo majico, da se ga bo video na fotografijah. »Toliko sem se že naučil v desetih letih,« je pokomentiral. Jernej si je oblekel črn neopren in stokal, da bi

[Orlando prihaja iz Kolumbije in je velika zvezda skakanja v vodo. Devetkratni svetovni prvak, osvajalec svetovnih pokalov, tudi Redbullove serije v skokih s 27 metrov.]

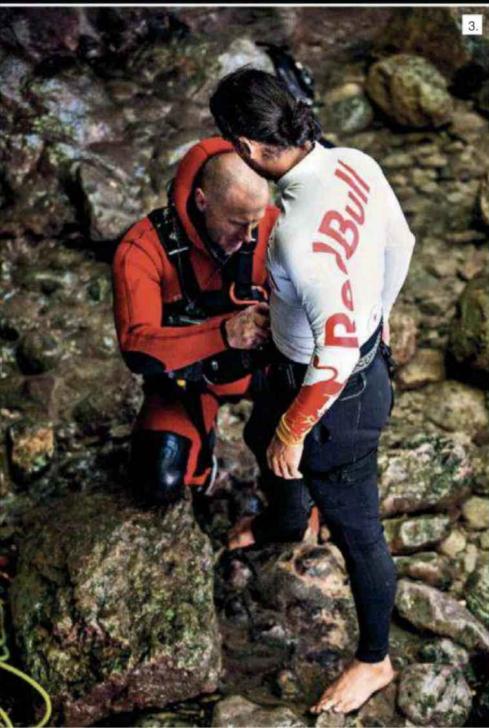
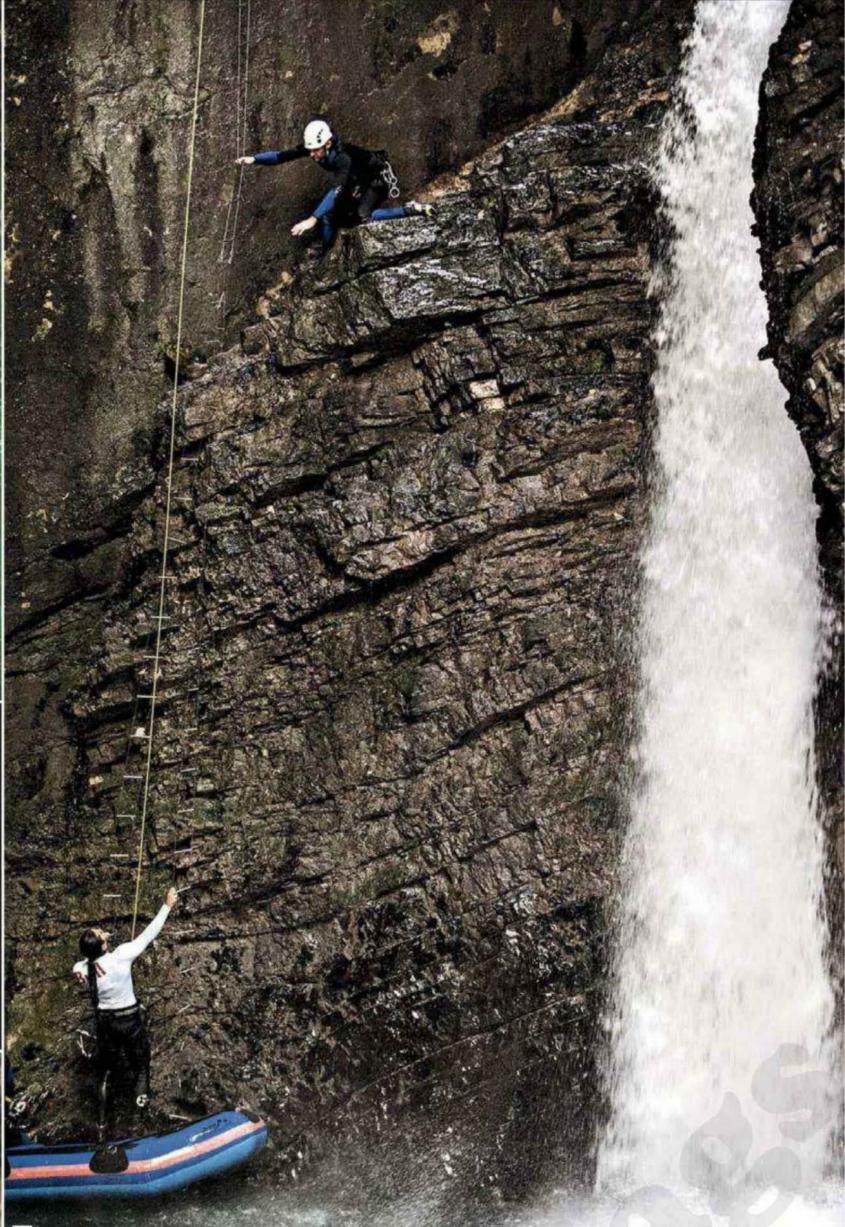
tako težko obvladljivem okolju, kot ga ponuja poševna in spolzka polica nad razpenjeno vodo, ki se izliva v ne prav velik tolmen. Ko je še imel službo, je bil vzgojitelj oziroma spremjevalec na šoli v edinem kraju v Sloveniji, ki še premore olimpijski skakalni stolp s tri-, pet-, sedem- in desetmetrskim odskočiščem. Kako dolgo še, ne ve niti on, saj se vedno glasneje govorja, da bi stolp podrlj in prihranili pri ogrevanju petmetrske luknje pod njim in ogrevanju vode zanjo. Aleš je Mariborčan,

padala in kakršnekoli želje po skakanju, kakšni dve uri hoda in vožnje z avtomobilom. Podobno je bilo na robu Triglavskih severnih sten, kamor sem ju peljal kakšno leto kasneje. In obakrat, če se prav spomnim, sem se ob njunem odštevanju in odrivu v globino naslonil na bližnjo skalino in se je oprijel, kot da mi gre za živiljenje in bo še mene kdo porinil v graben.

Šli smo torej tja po lepo označeni poti mimo kampa z okusnimi palčinkami in tujimi gosti (očitno preživeli po neurju

1. Vse tri junake so do stene pripeljali s čolnom. 2. Na odskočišče se je bilo treba povzpeti po žičnatih lestvah. 3. Pri Red Bullu vedno poskrbijo za varnost oziroma za vse, kar ni v rokah, nogah in glavah samih športnikov. 4. »Hej, tam zgoraj, prihajam!« je zaklical Orlando in se spretno povzpел 18 metrov visoko nad tolmen. 5. Aleš je v izjemno osvežilno ledeno vodo skočil samo v kopalkah, Orlando in Jernej pa sta očitno bolj zmrznjene sorte in sta si nadela neopren. Avtor besedila pa bi bil medtem najraje zavit v medvedji kožuh.

moral biti svetlejši, ker se ga v tem kotlu sploh ne bo video, ko bo letel po zraku, le Aleš si ni nadel nič razen svojih kopalk. »Ko mi je pred leti neopren postal premajhen, si nisem kupil novega,« je razložil, »pa tudi bolje se počutim brez njega.« Do gležnjev sem pomolil noge v vodo in jo hitro umaknil.

Ure so minevale, ko so fantje, ki se preživljajo s spuščanjem ljudi po soteskah, pripravljali vrvi za fotografa in lestev za naše tri skakalce, da se povznejo na odskočišče 18 metrov nad tolmunom, v katerem

je vrela razpenjena voda. Orlando je mirno prenašal čakanje. Najprej na to, da opremijo slap, in potem še, da v kotel posije sonce in olajša delo avstrijskemu fotografu. Jaz bi na njegovem mestu že malo pojamral, da zahteva tako tvegano početje, kot je tole, neki svoj ritem in fotke gor ali dol ... Ampak jaz, kot veste, ne skačem.

Prvi je šel Aleš. Še zadnjič je z brisačko popival vodo s police, se nerodno ustupil na njej, dvignil roke – in šele takrat mi je šlo prvič res skozi možgane: A ta misli resno? Odgnal se je in poletel, se izstrelil sko-

zi zrak. Pograbil sem jeklenico za svojim hrbotom in ne vem, zakaj, pričakoval, da se bo preprosto odrinil in skočil na noge, na ziher, pa ni. Izvedel je nekaj, kar je bil salto ali obrat ali kako že temu pravijo in bi lahko razvozali šele na počasnem posnetku, ker gre v živo prehitro. (Bili sta dve salti s pol vijaka.) »To imam najbolj naštudirano,« je pojasnil, »se mi zdi lažje kot skočiti na noge.« Aleš je v mladosti treniral gimnastiko, kar je tako in tako pogoj za kakršnokoli resno ukvarjanje s tem športom.

Na vrsti je bil Jernej. Napovedal je skok na glavo in nekateri okrog mene so bili malo skeptični. Tudi Orlando, ki zmeraj pristane na nogah. »Feet first!« pravi in za tem ni kakšne globlje filozofije. Vodilo ga je zelo praktični razlogi. »Če primerjaš noge z glavo ali boke z vratom, zlahka ugotovиш, da so zgornji deli telesa mnogo šibkejši in zato tveganje, povezano s skokom na glavo, mnogo večje,« pove. »Sveda lahko skačeš tudi na glavo, ampak ne tako pogosto in tolikokrat, kot to počnem jaz. Nekdo, ki bi skočil na glavo, bo to storil enkrat ali mogoče dvakrat, ker ga bo potem začela boleti glava ali vrat ali hrbet. In če gre kaj narobe, gre pri skoku na glavo zelo zelo narobe. Če se hočeš s tem športom ukvarjati na varen način, moraš upoštevati pravilo noge prve.«

Jernej je skočil na glavo in preživel. Skok sem videl in ga tudi posnel na svoj telefon, ampak kaj več o njem ne bi znal povedati. Mogoče to, da ga je nesla malo postrani, pa še to zato, ker je sam povedal, da ga je, ker je pač odskočišče neravno in se je težko enakomerno odriniti z obema nogama. Je šlo prehitro, ostala pa je fantastična fotografija. To je to, sta rekla tako Jernej in Aleš in se oblekla. Onadva sta končala in tistim, ki gnjavijo z večnim zakaj, oh, zakaj vam je treba to početi,

[Pri prvem skoku sem se pač potrudil, da sem ga izvedel kar se da varno. Potem sem se umiril, se navadil okolja in začel uživati.]

REPORTAŽA O SKAKANJU ČEZ KOZJAK

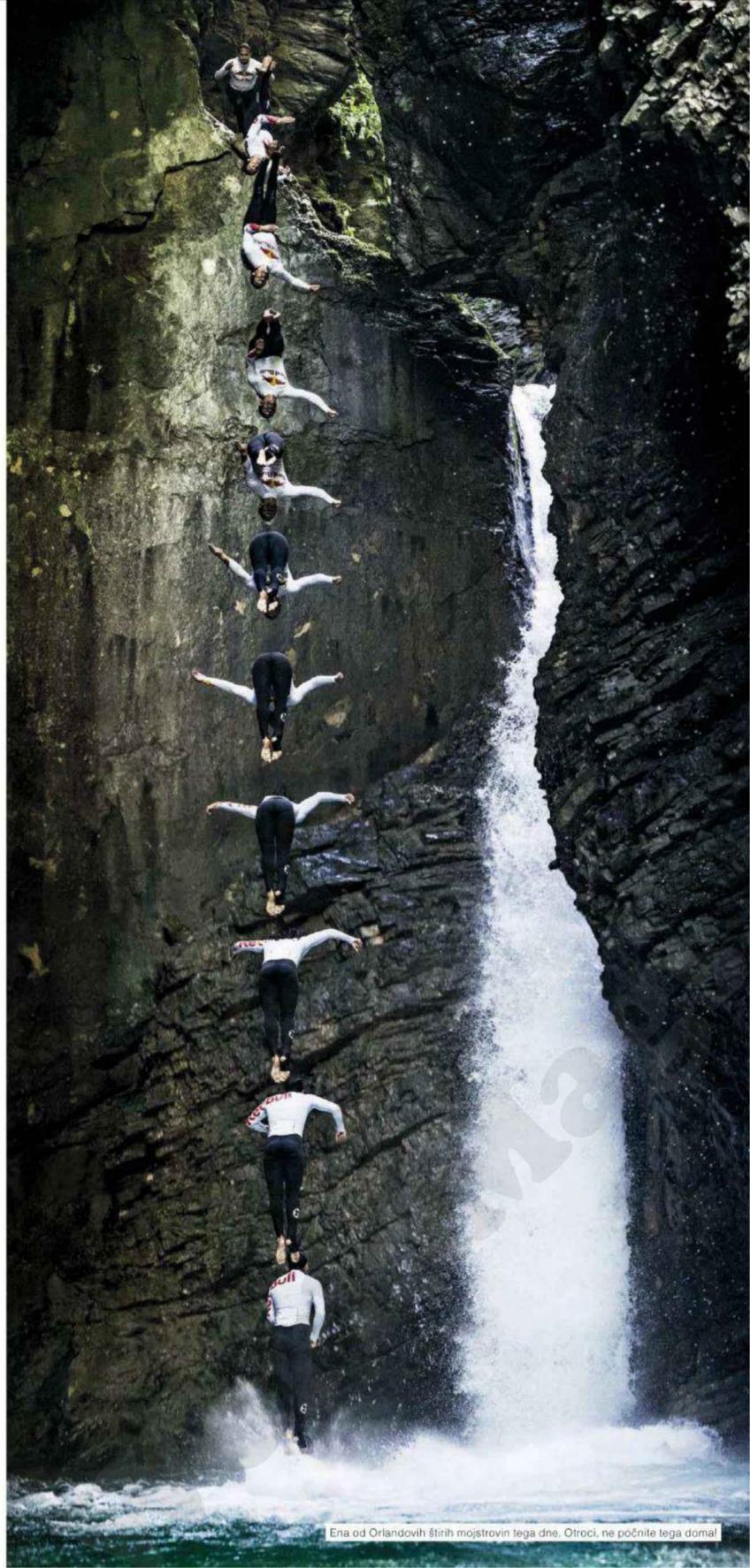

bi priporočal pogled v oči človeka, ki ima za seboj, recimo, skok čez Kozjak. Ponos, mirnost, sreča ... To vidiš.

Medtem se je s čolnom do žičnate lestve odpeljal Orlando, se povzpel na njen vrh in ustupil na polici. Stal kot kip nekaj časa, se še zadnjič prepričal, da so fotografi in snemalci tam, kjer morajo biti, in pripravljeni, nato pa dvgnil roki in odšteval: tri, dve, ena ... In poletel kot krogla skozi zrak v lepem ..., hm, pozabil sem ga vprašati, kaj je bilo tisto, ampak saj si njegov skok lahko ogledavam v zaporedju slik, pa vprašate koga, ki se na to spozna. Pripeljal je iz vode, čestitali smo mu, in ko sva kasneje govorila, sem ga malo provociral, češ da se meni že zdi strašljiv, da pa je zanj tak slapek vendar nekaj otročje lahkega, neki tak business as usual. »V tem športu ne obstaja business as usual,« se je nasmehnil, »in tu di mene je bilo prvič malo strah. Težave z odskočiščem, nepoznavanje terena. Pri prvem skoku sem se pač potrudil, da sem ga izvedel kar se da varno. Potem sem se umiril, se navadil okolja in začel uživati. No, pa tudi tisti strašljivi začetek je po svoje zabaven, ker te sili k razmišljanju.«

Orlando je šel po opletajoči lestvi še štirikrat na odskočišče, pa mu ne bi bilo treba. Fotografi in snemalci so že imeli svoje posnetke, redbullovci bi tudi že šli na palačinke v bližnji kamp (mene je zeblo kot psa), Orlando pa je skakal v tolmin kot kakšen otrok in se veselil vsakič, ko je pogledal iz razpenjene vode. Ko je končno nehal in sva sedla za mizo, da opraviva pogovor, sem ga zagnjavil, zakaj sploh še skače, saj je v tem športu itak osvojil vse, kar se je dalo. Pokimal je: »Veliko sem dosegel, res. Zmagal sem na vseh tekmovanjih, ki sem se jih lotil, osvojil naslove prvakov v vseh disciplinah, toda ko se začne nova sezona, pozabim na vse tisto, kar sem počel in dosegel pred njo. Na vsakem tekmovanju, ki se ga lotim, poskušam zmagati, ampak to, kar smo počeli danes, je pa še precej bolj zabavno. Plavanje, plezanje, hladno vreme, voda dodajo svoje. Zato sem se tudi lotil skakanja, ko sem bil majhen. Zaradi tega občutka, želje imeti se lepo. Še vedno me žene, le da zdaj skačem z večje višine in izvajam težje like.«

Naslednji dan je Orlando odpotoval iz Slovenije, nad katero je menda iskreno navdušen. Na Portugalsko, na Redbullovu serijo tekmovanj. Na leto je zdoma približno sedem mesecev, pravi (sicer živi na Havajih), pa še takrat, ko nima obveznosti, gre raje kam smučat ali pa na kakšno družinsko srečanje, kjer pleše salso. »Kakšen plesalec si?« ga vpraša Barbara. »Dober,« reče in se nasmehne. »Kolumbijec sem in Kolumbijci stalno plešemo.«

TEKST MATEVŽ HRIBAR

NEVARNO?

Smrtnik si težko predstavlja, kako hudo takle stroj leti. Med pospeševanjem pri hitrosti blizu 200 kilometrov na uro nisem vedel, kako naj telo porinem še bolj naprej, da bi prednje kolo ohranil na tleh.

Laik zanima, kako hitro je šlo. Ne vem, res ne vem. Marco ga je dva dni pred tem na istem dirkališču pogнал do 280,2 kilometra na uro, maja je šel v Monzi 322,6. Rajši odgovorim na vprašanje motoristov: »Kako pa se pelje?« Ut, poezija.

Tisti dan sem na dirkališču Misano Adriatico peljal celo četico: že serijski RR gre hitro in lepo. Barronijev za razred superstock 1000 je ostrejši in za dva razreda

zahtevnejši, zahteva trdo roko. Melandrijev superbajk pa se pelje skoraj sam. Lahkoten, a natančen. Sploh ne treče neudoben, akoravno sem za čelado višji od Italijana. Odziven in brutalno močan. Kako jim, svetovnim asom, uspe v prvi prestavi pospeševati s polnim plinom, če meni še v tretji ni šlo?!

Prevožene kroge pač lahko preštejem na prste, njim je to služba. Nevarna? Brezbrinjeno vključevanje domorodca v terenskem X5 na prehitevalni pas in opletanje

MARCO MELANDRI

Rojen: 7. avgusta 1982 v italijanski Ravenni
Visok: 166 cm
Težak: 60 kg
Največji uspehi: svetovni prvak v GP 250 (2002), viceprvak v motoGP (2005), viceprvak v WSBK (2011)

počitniške prikolice za starim fordom na vetrovni avtocesti proti Bogni se mi je zdele bolj tvegano.

Motoristi dirkači, upam, da privoščite in ne zavidate.

Hvala, še bi ...

Podatek o 220 'konjih' leta 2012 ne deluje ravno impresivno. Kaj pa, če vam zavamo, da jih zmore komaj 165 kilogramov težak motocikel? Trije krogi s pravim superbajkom.

BMW S1000RR WSBK

Motor: štirivaljni, štiritaktni, tekočinsko hlajen, 999 cm³

Največja moč: okoli 220 'konj' pri več kot 14.000/min

Teža brez goriva: 165 kg

Največja hitrost: dovolj

JANA ČASOVÁ

Čutna alpska idila

FOTO MARTIN BUCEK

Slovenci se radi hodimo v Julisce Alpe ohladit in pomirit poleti, tudi v avstrijskih pa smučamo pozimi. Številni prav v Nassfeldu, ki je le dobrih 120 kilometrov oddaljen od naše severne meje. Tam je Martin Waldner, lastnik čudovitega hotela Gartnerkofel, v nedavno povsem prenovljenih, izjemno ekskluzivnih apartmajih, sprejel naše češke prijatelje in jih pogostil tako lepo, kot bo pozimi tudi vas. www.gartnerkofel.at

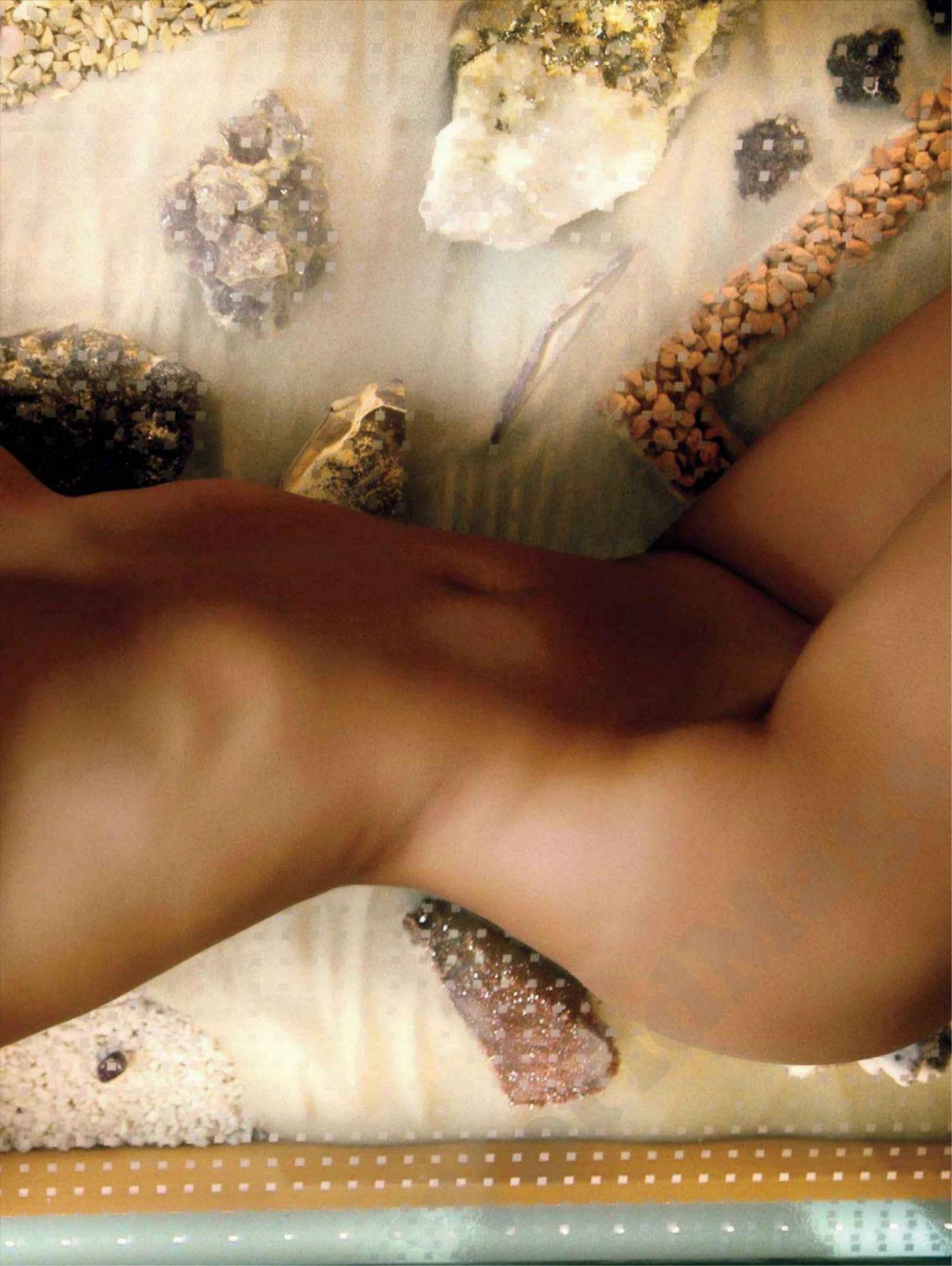

Dalmacija *à la carte*

Dalmacija ne premore dolgih peščenih plaž, ki jih občudujemo v prospektih o Kanarskih otokih in Karibih. Slovenci imamo bojda raje prodnate zalivčke in skrite uvale, kjer lahko na samotnih plažah nastavimo svoja bleda telesca vročemu sredozemskemu soncu. Zato vsako poletje v tropih naskočimo Dalmacijo, ki kot ena najbolj obiskanih območij v prijateljski *Lijepi naši* ponuja za vsakogar nekaj – kristalno čisto morje, odlično hrano in vrhunsko kapljico, rimske utrdbe, srednjeveška mesta ter več kot tisoč otokov, otočkov in v morje potopljenih skal, kjer sleherni Janez najde svoj kotiček pod soncem (in borovcem) za martinčkanje, čofotanje ali pa z golj za brutalno hedonistično popivanje. Pred vami je deset najljubših kotičkov dalmatinske obale po izboru avtorja, od koder bajeslovno prihajajo najlepše Hrvatice na svetu – med njimi tudi Lana iz piktoriala v prvem delu revije.

TEKST & FOTO ALEŠ BRAVNIČAR

Dubrovnik

Ko zapiha jugo, zacingljajo škripcji nad stariji portalni in čolni v privezu se zazibljejo v ritmu vetra. Lev z odprto knjigo se zazre iznad palače in svetniki nemo strmijo z gotskih, baročnih in renesančnih cerkv v mestnem obzidju. Le redki so zgodnji jutranji trenutki, ko za mnoge morda najlepše mesto v Sredozemlju zadiha s toplim pišem prek praznih ulic – horde turistov z vsega sveta se zgrinjava na Stradun in rekordne cene hrane in pižice so povsod zapisane kar v evrih.

Rušilni potres je leta 1667 skoraj v celoti porušil na videz neuničljivo kamnito mestno utrdbo, kot da bi bila narejena iz peska, in naznani začetek zatona velike dubrovniške republike. A hrabri meščani so jo s pomokojo baročnih mestnih načrtovalcev znova postavili in mestu nadeli podobno, ki jo ima še dandanes. Zatem je Dubrovnik ponosno preživel tudi barbarski napad pred 21 leti, domačini so pokrpalici vse brazde, ki jih je pustilo nekaj tisoč granat, in s tem še enkrat potrdili mestni moto *libertas*, ki je vrezljan v prenekatero fasado poleg beneškega leva sv. Marka. Moto, ki priča o močni želji Dalmatincev po svobodi.

Danes v marmornem mestu na leto pristane več kot tisoč križark in z njih se izkrca kar milijon turistov. Kljub temu je mogoče v Dubrovniku, ki je del Unescove svetovne dediščine že od leta 1979, najti mirno konobo in popiti kavo na kakšnem od trgov, medtem ko domačini neobremenjeno stopicljajo po vsakdanijih opravkih. Toda turistično obleganje postaja težava tudi za domačine. Mesto je v neki točki celo poskusilo doseči dogovor z operaterji križark, da število obiskovalcev ne bi presegalo 7500 na dan, a zaman. Nič čudnega, da so cene v Dubrovniku tudi do trikrat višje kot druge na dalmatinski obali, Dubrovčani pa namrgodeni. Včasih se zdi, kot da jim gre vse skupaj že močno na živce.

www.tzdubrovnik.hr

10 POLETNIH BISEROV

Nakovana

Najbolj romantična vasica južne Dalmacije, pet kilometrov oddaljena od Lovišta, je bila prvič omenjena že v 14. stoletju kot bojda ena najrazvitejših naselbin na Pelješcu, tukaj za Stonom. Potem ko so jo fašisti požgali in prebivalstvo izgnali, se je v Donjo Nakovano vrnilo zelo malo staroselcev, Gornja Nakovana pa je povsem prazna. Danes tu, v rojstni vasi Ivana Lupisa Vukića, izumitelja torpedo, med modrasi in šakali živijo le štirje junaški samotarji. Kamnite hiše so izjemno

ohranjene po zaslugu društva Uzorna Nakovana, ki je doseglo, da je zapuščena Nakovana, čeprav le senca zlatih dni, ko je tu živel 270 ljudi, zaščitena kulturnoška in ekološka cona.
www.nakovana.hr

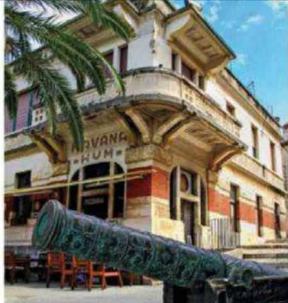
Trstenik

Na središču južne obale Pelješca leži obmorsko mestece z vsega 100 prebivalci, ki si je zaradi lege in oblike priborilo naziv enega najlepših na hrvaški jadranski obali. In res, obdano z borovci je postavljeno globoko pod strm klif, pod katerim se leskeče sinje dalmatično morje. Nekoč pomembna luka za prevoz grozdja v Italijo (poskusite požirek lokalnega dingača, ne bo vam žal), danes pa glavna odskočna točka za Polače na Mljetu, se Trstenik lahko pohvali z lastno vinsko kletjo Grgić, ki jo je Miljenko 'Mike' Grgić (www.grgich.com) odpril po vrnitvi iz kalifornijske Napa Valley leta 1996. Njihova imenitna kapljica plavac mali vam bo vrnila moči po jadranju, podvodnem ribolovu in potapljanju ali pa po martinčkanju na soncu (kakopak brez odvečnih krpic) v poljubnem okoliškem zalivčku, dostopnem le po morju. Udobno spanje z lastnim bazenom ponuja Villa Romanca (www.orvas-hotels.com/anu/orvas-hotels/villa-romanca).
www.peljesactravel.com/trstenik

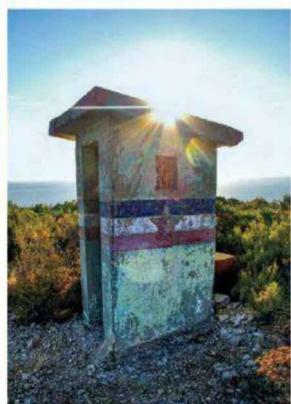
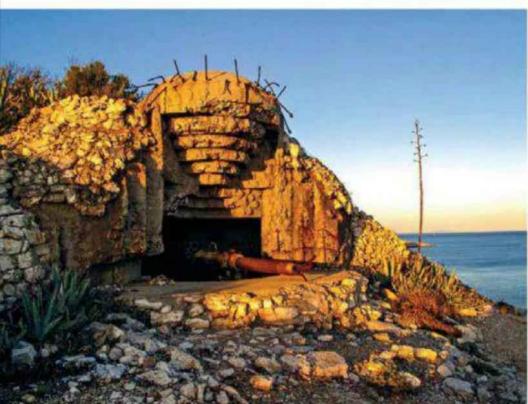
Split

Tu je Dioklecijanova palača, tu so ruševine Salone, polotok Marijan ... Ampak to piše v vsakem turističnem vodniku. Split je hardcore Dalmacija, pravi primer epikurejskega življenja, z obveznim vinom, obilico morskih dobrot, popoldansko siesto in kramljanjem ob pijači med poznnimi urami v neštetih bircih in konobah okrog rive. Hajduk je glavno gonilo mesta, na to vas bodo v Splitu opomnili povsod. Privoščite si črno rižoto, paštikado ali soparnik na pijaci. Sprehodite se po najožji ulici Evrope, ki ji pravijo *Pusti me proč*. Stopite do pripadnika Torcide in mu povejte, da vam je neskončno všeč Dinamo. V mestu s toliko prebivalci, kot jih ima Ljubljana, boste zagotovo našli kaj zanimivega za zabijanje prostega časa, pa če tudi zgolj med čakanjem na trajekt.
www.visitsplit.com

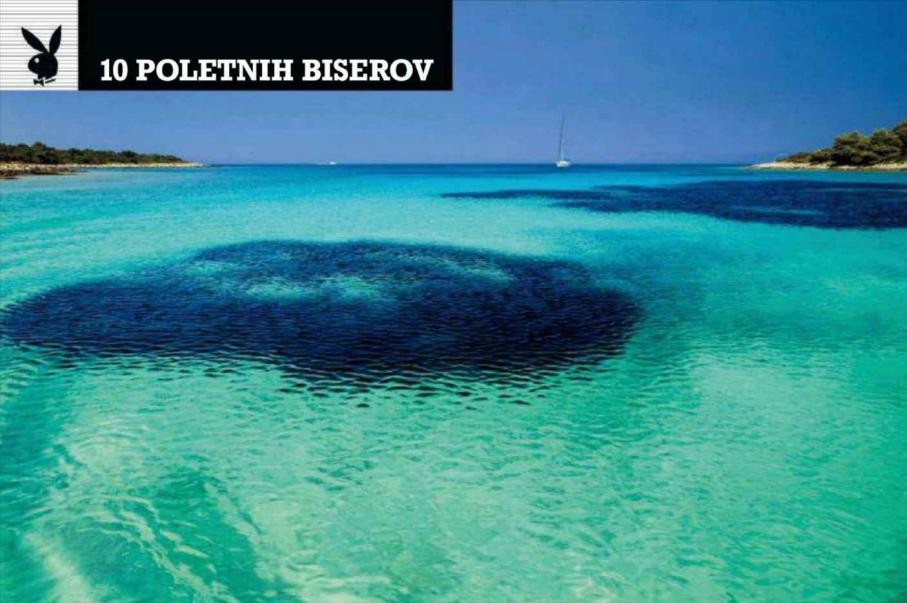

Vis

Visu so ljubkovalno nadeli naziv jadranski Gibraltar in ga za širše prebivalstvo odprli šele leta 1989, tri leta, preden se je JLA po hitrem postopku umaknila iz številnih vojašnic in utrd na otoku. Skupaj z Lastovom je Vis služil kot črta obrambe proti Jonskemu morju in po dveh urah trajekta iz Splita se zdi, kot da si vstopil v povsem drug svet. JLA je pu-

stila na otoku neizbrisljiv pečat – danes je Vis pravi vojaški Disneyland, kjer si lahko ogledate podzemne rove, bunkerje, podmorniška pristanišča jugoslovanske vojne mornarice, sedež Tanjuga in celo letališče. Kakopak je tu tudi legendarna Titova špilja, kjer se je leta 1944 Josip skrival in vodil vrhovni štab partizanske vojske skupaj s svojim kužkom Tigrom. Za tiste, ki jih jugonostalgija ne daje preveč, se na otoku skriva uvala Stiniva, ena najbolj slikovitih v vsej Dalmaciji, ter na sosednjem Biševu tudi svetovno znana Modra špilja, kraška jama, kjer okrog poldne morje s sončnimi žarki pričara melanholično vzdušje modre svetlobe. Lokalna specialiteta je jagnjetina pod peko. Pazite le na številne mine, ki so še vedno raztresene po otoku! www.tz-vis.hr

Lovište

Še je v Dalmaciji mogoče najti pristno ribiško vas, kjer se je čas pred 30 leti ustavil. Lovište je najbolj varovana skrivnost Pelješca – zaspvana vasica na koncu polotoka, kjer boste našli tisto prvinsko pristno gostoljubje hrvaških domačinov in tudi peščice Slovencev, ki so svoj dom našli tukaj. Toda Lovište ni zgolj od boga pozabljeni kraj – vrhunske gurmanske užitke ponuja Konoba Barsa, znana po vsej dubrovačko-neretvanski županiji, oddih štirih zvezdic pa apartmaji Luna (www.apartmani-luna.com) na eni najlepših pozicij v vasi s pogledom na luko in sončni zahod. Pojdite tja, dokler ne bo prepozno! www.loviste-peljesac.com

Zaledje

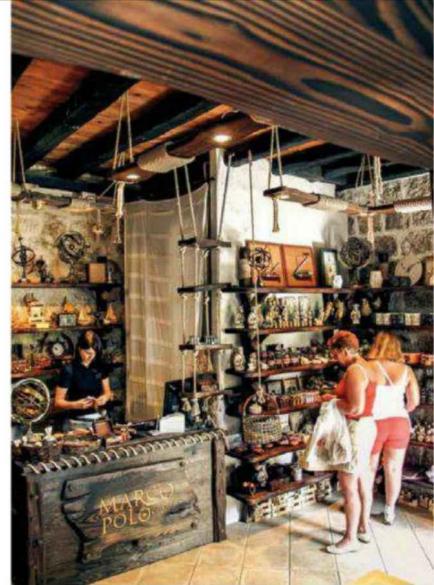
Dalmatinsko zaledje je vroč in negostoljuben kraj. Le malo popotnikov zavije semkaj, in ko bo avtocesta do Dubrovnika dokončana, bo velika večina turistov poletela mimo brez oziranja nazaj. Toda ni vse tako, kot se zdi – zaledje Dalmacije je nebrusen diamant, ki se ga je treba lotiti počasi. V delti Neretve, edinstveni poljedelski regiji Dalmacije, vzgojijo na leto 50 tisoč ton mandarin, ki jih izvažajo v Rusijo, Anglijo ter kako-pak k nam pod Alpe. Tukajšnje lubenice, fige in paradižniki so še prav posebno slastni. Baćinska jezera (bacinskajezera.com), niz med seboj povezanih sladkovodnih kraških jezer nepravilnih oblik, so prava paša za oči. Komur se zahoče športnega ribolova, je tukaj, sedem kilometrov zahodno od mesta Ploče, na pravem kraju. Drzni se lahko povzpnejo na Biokovo (www.biokovo.com), najvišje gorovje Dalmacije, ali pa si privoščijo pojedino v Vrgorcu (www.vrgorac.hr), rodnem kraju pesnika Tina Ujevića, sredi Dalmatinske zagore. Kdor pa bi želel spoznati najbolj temperamentalne in domoljubne Hrvate, naj pojpije steklenico domače rakije s prebivalci Imotskega (www.tz-imotski.hr) in načne debato o politiki. Na zdravje!

Korčula

Od vseh velikih svetovnih popotnikov se je na Hrvaškem rodil prav eden največjih – Marko Polo, najznamenitejši sin srednjeveškega bisera Korčule. Njegova poznogotska hiša z renesančnim stolpičem stoji sredi čudovitega starega mestnega jedra, pre-prednenega s 24 kamnitimi ulicami v obliki ribje kosti. Zaradi majhnosti in intime je Korčula ostala eno najlepših renesančnih mest Sredozemlja, ki po mojem skromnem mnenju prekaša celo Dubrovnik. Od peščenih plaž Lumbarde (www.lumbarda.hr), vinorodnega Blata (www.tzo-blato.hr), Smokvice (brna.hr) pa vse do od Oliverja opevane Vele Luke (www.velaluka.info) je otok poln čarobnih presenečenj. Domače deviško oljno olje in edinstvena srednjeveška viteška bojna igra z meči moreška, ki se je v najpopolnejši obliki hraniila prav tukaj, vsako leto privabita na tisoče turistov v svoj prvinski objem.
www.korcula.net

Hvar

Mesto Hvar je hrvaški St. Tropez, Cannes in Juan-les-Pins, zlit v eno. Beyonce se tukaj sonči brez mejkapa in Jay-Z srka koktajle na svoji jahti, zasidrani v mestni luki. Bar Hula Hula (www.hulahulahvar.com) je poln zvezd in zvezdic iz hrvaške (in slovenske) estrade, glavni smisel obstaja vsako poletje med majem in septembrom pa je videti in biti vi-den. Čisto drugačen je drugi del otoka, med Jelsom (www.tzjelsa.hr) in Mudrim Dolcem (www.mudridolac.com), kjer se med cipresami in grmički svikže zdi, da je otok v stanju permanentne hibernacije. Domačini, ki so eni najprijaznejših Dalmatincev naokoli, znajo za svoje goste odlično poskrbeti. Pravi užitek je jesti zelenjavno, ki raste le nekaj kilometrov okrog hiše, in piti domače vino. Pred načrtovanjem dopusta se je treba le navaditi, kaj tukaj pomeni 'apartma na plaži' – beseda plaža namreč pomeni kakršenkoli kos zemelje ob morju in na Hvaru so to največkrat ostre, neprijazne skale brez koži prijaznega dostopa do vode. Vam pa pred priplutjem na Hvar želim dobre živce s trajektom ali katamaranom Jadrolinije, kajti julija so bili na otoku ogorčeni nad storitvami te hrvaške državne svete krave, avgusta pa ni razloga, da bi bilo kaj drugače.
www.tzhvar.hr

Ston

Dalmacija ima tudi svoj mali kitajski zid. Ta stoji nad srednjeveškim Stonom, ki je svoj obstoj zaznamoval v zlatih časih Raguse sredi 14. stoletja, ko je Dubrovnik osvojil Pelješac. Ogromen peterokraki kamnit titan, dolg več kot pet kilometrov, so do današnje oblike dograjevali kar 200 let. Zid je največja utrdba v Evropi in

druga največja te vrste na svetu za tistem na Kitajskem, a je kljub tem dejstvu število turistov, ki se ustavijo v Stonu, presenetljivo majhno. Za obiskovalce so ploščadi obzidja odprli šele pred nekaj leti in na ogled je le del zidu med 30 obrambnimi stolpiči, ki se raztezajo po njegovi dolžini. Stonsko sol, bojda najčistejšo v do-

movini Hrvatov prav zaradi prego-vorne čistoti morja v zalivu, prido-bivajo enako, kot so jo v času Du-brovniške republike pred 700 leti – z naravnim izhlapevanjem mor-ske vode brez umetnih postopkov. V bazenih, poimenovanih po sve-tnikih, vsako leto prostovoljci nabe-rejo nekaj 100 ton soli, soline pa se delno financirajo z organizacijo li-kovne kolonije, katere razstavljenia dela so naprodaj v njihovi galeriji. Tudi gojenje ostrig je del ponudbe kamnitega Stona – pravijo, da so najboljše marca. Poleg drugih spe-cialitet iz nebeško čistega morja jih lahko poskusite v restavraciji Kapet-anova kuča v Malem Stonu. A ne pretiravajte – Casanova je trdil, da so ostrige močan afrodisiak, in jih pojedel do pet ducatov na dan.
www.ston.hr

◀ BOSS
BOOTTLED
SPORT
61,40 €
za 100 ml
Grenivka,
sivka, vetiver.
Komu je dišava
namenjena?
»Mi smo divji,
bejba! Rojeni
smo bili za
tek.«

◀ A' MEN PURE SHOT
89,30 € za 100 ml
Meta, brin, beli poper. Komu je
namenjena? »Dame in gospodje,
dosegli smo višino 11 tisoč metrov.«

◀ EAU DE
LACOSTE L.12.12.
ROUGE
51,90 € za 100 ml
Ledeni rdeči čaj,
mandarina, črni poper.
Komu je namenjena?
»Natakar, za začetek
prinesi steklenico
kruga letnik '55.«

◀ MONTBLANC LEGEND
52 € za 100 ml
Bergamotka, sivka, citronka. Komu
je namenjena? »Prisegam, da bom
spoštoval ustavni red, da bom ravnal
po svoji vesti in z vsemi svojimi moč-
mi deloval za blagor Slovenije.«

◀ BURBERRY BRIT SUMMER
50,40 € za 100 ml
Italijanska limeta, zelena mandarina, cedro-
vina. Komu je dišava namenjena? »Zategni
tisto jadro, krmilo za 30 stopinj proti zahodu!
In za božjo voljo, prinesete mi še eno pivo!«

◀ GIVENCHY
PLAY SPORT
44,40 € za 50 ml
Bergamotka, meta,
ingver, črni poper.
Komu je namenjena?
Justin Timberlaku,
uradni faci dišave.

◀ CK ONE SUMMER
39,90 € za 100 ml
Meta, kumara, limeta, berga-
motka. Komu je namenjena?
»Rad bi vam predstavil svoje
novo dekle, Kate Upton.«

Duh v steklenički

Kaj to poletje vonjave govorijo o vas?

▲ L'EAU D'ISSEY POUR HOMME SPORT

61,20 € za 100 ml

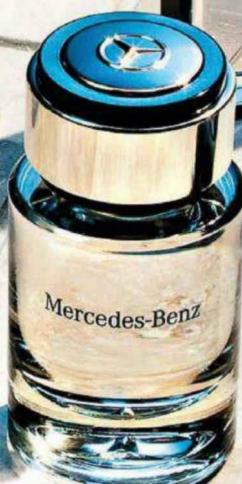
Bergamotka, grenivka, vetiver. Komu je namenjena? »Ah, Grand Casino v Monte Carlu, moje staro lovišče.«

▲ Z ZEGNA

60,50 € za 100 ml

Kašmir, pačuli, rožmarin. Komu je namenjena? »Hvala, mama, oči, žena ... Marjanca, Renata, Ivana, rad vas imam. Hvala akademiji ...«

◀ MERCEDES-BENZ

60,50 € za 120 ml

Cedrovina, poper bourbon, pačuli. Komu je namenjena? Moškemu, ki si vsakdanji kruh služi pri 300 kilometrih na uro.

▲ PERRY ELLIS AQUA

50 € za 100 ml

Bergamotka, izvleček alg, mošus. Komu je namenjena? »Rad bi se zahvalil svojemu trenerju. Brez njega mi v Londonu ne bi uspelo dobiti šest zlatih medalj.«

▲ ROCKS BY ORIGINAL PENGUIN

54 € za 100 ml

Jabolko, tonik ciprese, fižol tonka. Komu je namenjena? »Gremo z letalom do Londona pa poiščimo Jaggerja. Dolzan nam je še pivo od zadnjič.«

◀ CURVE APPEAL FOR MEN

26,50 € za 75 ml

Sivka, kumarin, hrastov mah. Komu je namenjena? »Dragič vodi napad, še pet sekund do konca, prelisičil je branilca, ima prost met, meče in ...«

Miša & Žana

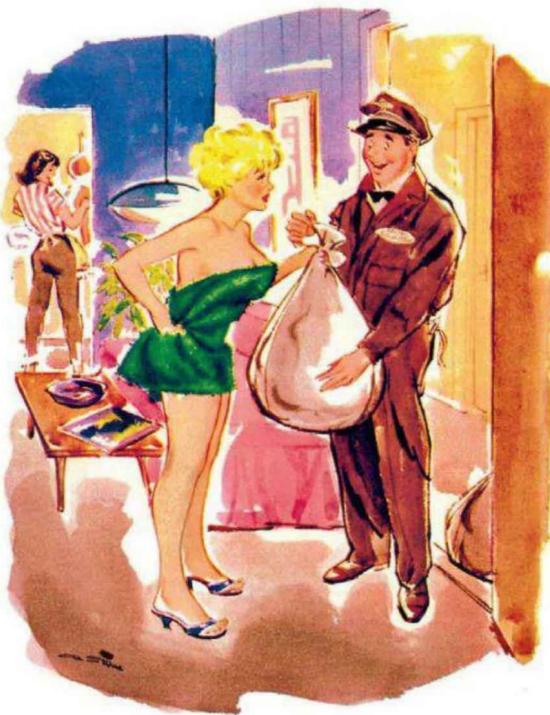
Al Stine

»Ti si na vrsti, Žana – za najemnino sem ta mesec poskrbela jaz.«

»Običajno se nikoli ne podim za moškim, Miša, toda tale bi mi skoraj ušel.«

»Ta teden imamo posebno akcijo!
Zastonj operemo sveže uporabljeno zeleno brisačo.«

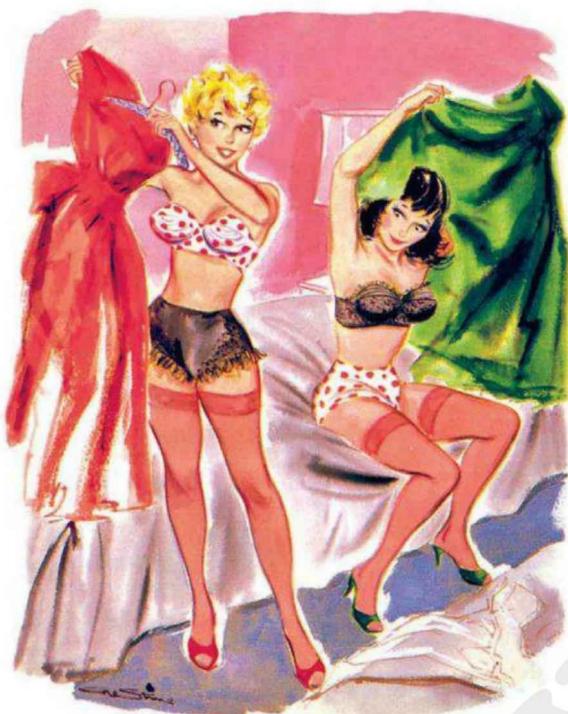
»Seveda sem dobila vlogo – eno še celo zate.«

»Če se ne motim, gospod Novak,
ste rekli, da vas blondinke ne ganejo.«

»Pazi se, Žana. Ko ti tile fantje rečejo, da se slegci,
ne mislijo samo tvojega klobuka in plašča.«

»Miša, danes zvečer pa je bila res divja zabava.
Kaj se ti je zgodoilo, ko so se ugasnile luči?«

»In, prosim te, naj bo gospod Sraka
tako bogat, kot si mislim, da je.«

ANTARKTIKA

90°

ZADNJA NEDOTAKNJENA DIVJINA V NAŠEM KRHKEM SVETU

TEKST & FOTO DANIE FERREIRA

Antarktiko bičajo snežni viharji, njeno srce je zaklenjeno v ledeno prostranstvo, obkoljeno z ledenim morjem, in globlje ko greš v to celino, bolj te zavrača.

Nekoč je nekdo rekel, da če bi bila Antarktika glasbenica, bi bila Mozart. Če bi bila slikarka, kiparka, bi bila Michelangelo. Če bi bila književnica, bi bila Shakespeare. Pa vendar je ona še nekaj veliko večjega – edini kraj na Zemlji, ki je še vedno takšen, kakršen mora biti.

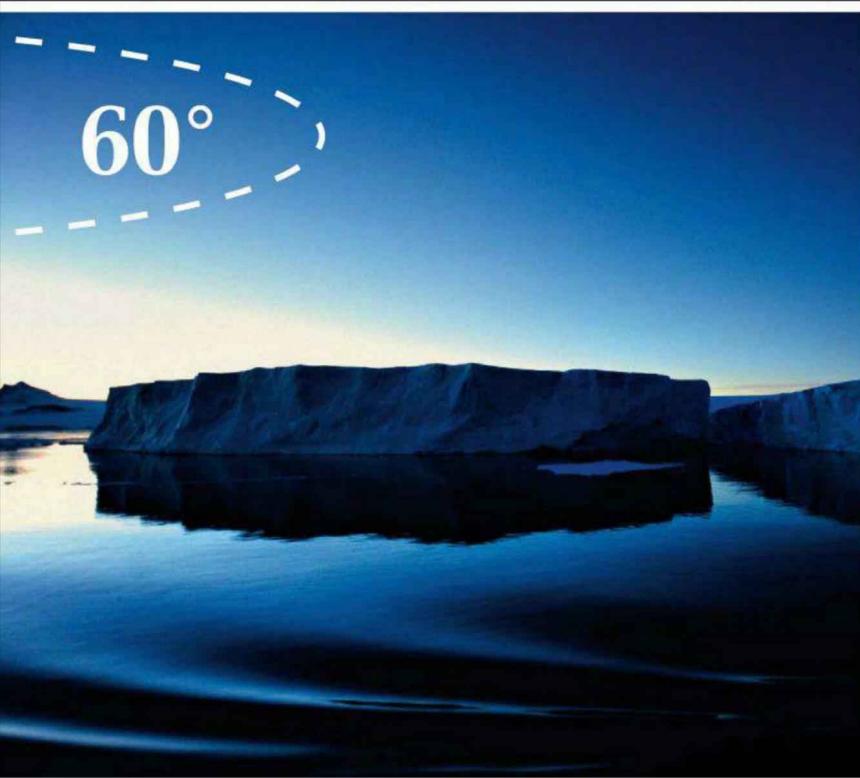
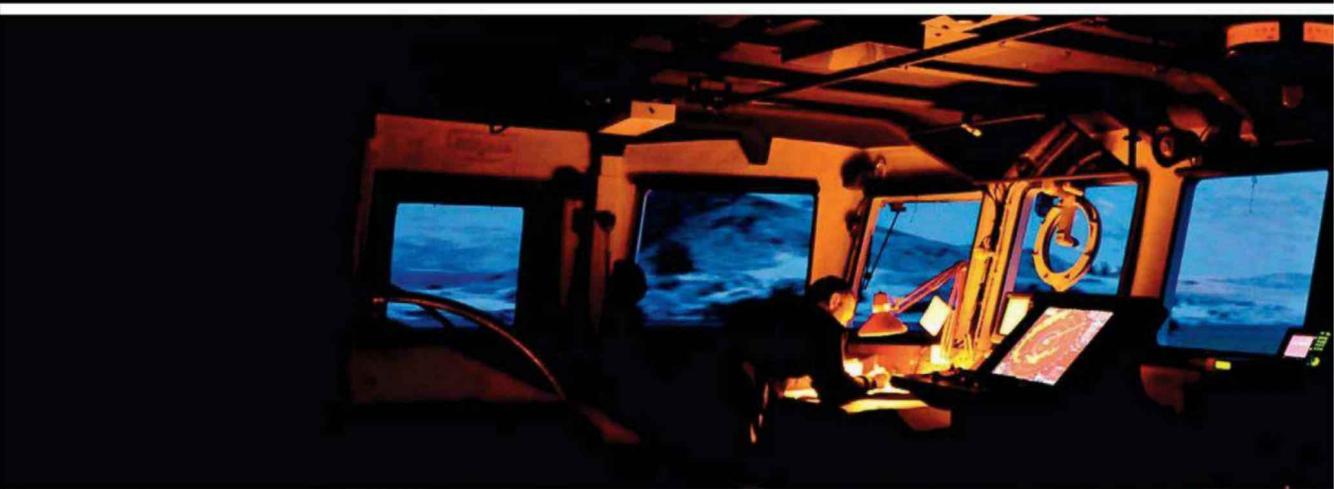
Zadnja divjina na Zemlji ... Antarktika je najlepša in najmičnejša ljubica, in ko jo prvič srečaš, se brez vsakega dvoma takoj zaljubiš vanjo. To je ljubezen na prvi pogled. Toda zavedaj se, brez kakršnega koli pretiravanja, da se bo spremenila in ti strla srce.

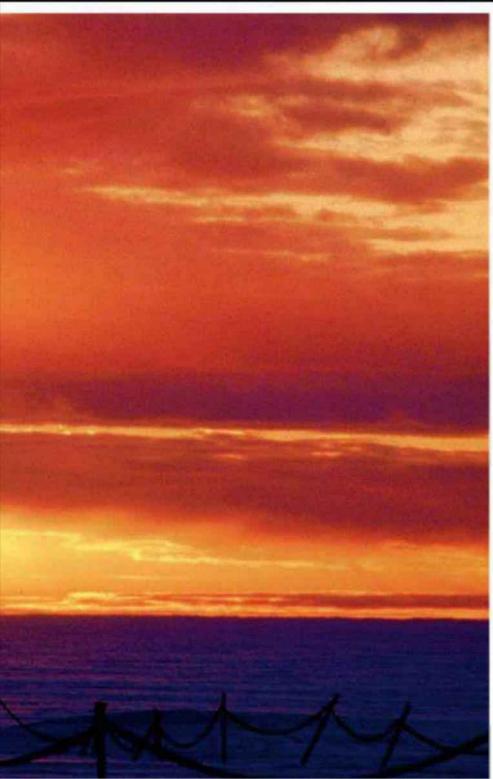
Takšna ekstremna izkušnja, ekstremna izpostavljenost prvinski naravi, ekstremne psihološke preizkušnje ... vsaka ura dneva ... znajdeš se v renčečih zobeh celine, ki ne mara obiskovalcev. In globlje ko greš vanjo, bolj te zavrača.

Eden od čudežev današnjega sveta je, da lahko potuješ po svetu in ga vidiš s svojimi očmi, nedosegljivi jug pa je postal slaven tudi zaradi dramatične zgodovine in privlači še danes. Stoletje po osvojitvi južnega pola so ljudje še vedno očarani nad zgodbami Scotta, Amundsena, Shackletona in drugih pionirskeh raziskovalcev Antarktike – zlasti zaradi heroizma in tragedij, poguma in notranje trdnosti in neverjetnih človeških epskih zgodbah o dosežkih in neuspehih, ki se v sodobnem času zdijo komajda verjetni.

Kim Stanley Robinson, avtor danes že klasičnih znanstvenofantastičnih del, je bil tisti, ki je dejal, da pod 40 stopinjam zemljepisne širine ne veljajo več nobeni zakoni, pod 50 stopinjam ni več Boga, pod 60 stopinjam ni več zdrave pameti in pod 70 stopinjam ni več življenja.

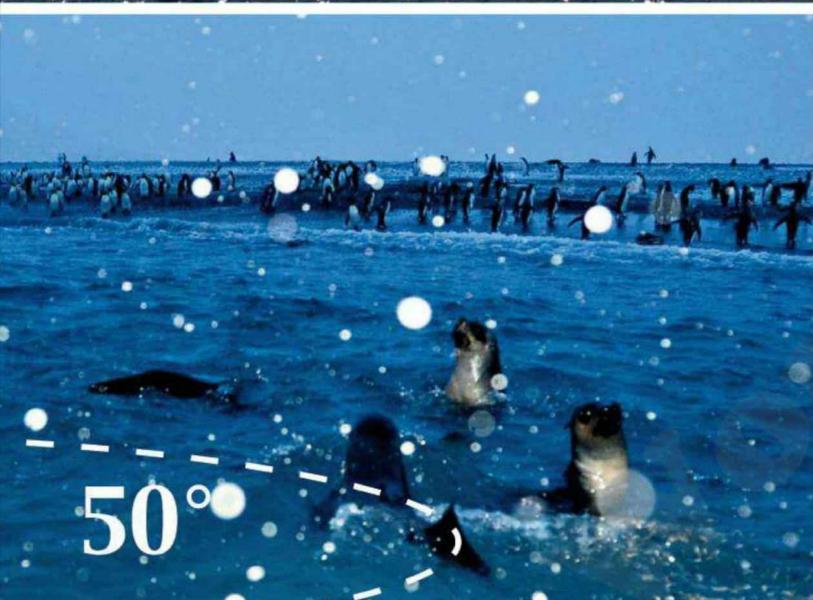

60°

80°

In vendar se ljudje podajamo na to celino, pa ne samo raziskovalno, na njej celo tekmujoemo. Zaradi iskanja smisla oziroma transcendenca? Zaradi preseganja umskih in fizičnih omejitev? Ali preprosto zaradi gole avanture, brez kakšnega pravega razloga?

Ob 100-letnici osvojitve južnega pola se je med antarktičnim poletjem 2011/2012 17 moških in žensk v sedmih ekipah iz šestih držav podalo na najtežjo vzdržljivostno tekmo sedanjega časa. Kako je bilo, poglejte na YouTube, vtipkajte 'Cold Sweat ML 1-24'.

Naslednja 745-kilometrska ekstremna preizkušnja bo med antarktičnim poletjem 2013/14 in nanjo se lahko prijavite tudi vi na www.extremeworldraces.com/races/south-pole-race.

A man and a woman are shown in a close, intimate pose against a dark, blurred city skyline at night. The woman, with long dark hair, wears a light blue strapless dress and has her arm raised behind her head. The man, with short dark hair, wears a black t-shirt and has his arm around her waist.

PRESS TO PLAY

MESTO NIKOLI NE SPI ...

NEW YORK PLAYBOY

THE NEW FRAGRANCE FOR MEN

Zaščita ali porjavelost?

■ Med njima ni več treba izbirati. Lahko imate oboje! Sedaj na voljo tudi kot sprej z zaščitnim faktorjem 20 in 30. Inovativna formula izdelka zagotavlja učinkovito UVA-/UVB-zaščito in obenem aktivira naravni proces porjavitev za zdravo porjavelo polt. Priročen sprej za zaščito pred soncem nivea sun protect & bronze je popoln pripomoček za obisk plaže, bazena in za vse vrste aktivnosti na prostem. Nananos s sprejem je hitter in enostaven. Ima lahko formulo, ki se brez sledi vpije v kožo in začne delovati takoj po nanosu.

www.nivea.si

Selimo se!

■ Odkrili smo namreč fantastične hišice družbe **Sun Roller Adriatica**. Smo pa v precepnu, kateri model izbrati, a nagibamo se k temu, da vzamemo model **hvar** in jo podurhamo na tale otok, kjer bomo samo še užitkarili. Odljubljajo namreč, da bomo mobilno hišico **sun roller** uporabljali brezskrbno in da bomo ob preživljjanju svojih prostih dni v njej začutili vznemirjenje. In da nam bodo pomagali izpolniti naša pričakovanja. Zdaj izbiramo med 17 serijskimi modeli, združenih v treh različnih serijah in treh različnih sezonskih rešitvah, ki olajšajo izbiro. Ma, vzel bomo kakšen nestandarden model po naročilu. Da bomo imeli v hišici še džakuze za zimske dni! Zato bomo vzel še eno hišico, model **chamonix**.

www.adria-living.com

Up!

■ Pred vročo jesenjo, ki nam jo napovedujejo, smo upov nadvse potrebni, saj upanje ne nazadnje umre zadnje. No, **Volkswagen** je zasnoval nov, majhen avto - **up!** Na minimalni površini (3,54 x 1,64 metra) ponuja maksimalno veliko prostora. Izbirati je mogoče med tremi izvedbami, ki so prilagojene različnim željam: take up! je osnovna različica, move up! daje poudarek udobju, high up! pa se ponaša z najbogatejšo opremo. Ob uvedbi na trg sta na osnovi izvedbe high up! na voljo še dve dodatno izpopolnjeni, individualni različici: black up! in white up!. Je mal velikan, saj ena najdaljših medosnih razdalj v tem razredu skupaj z daleč naprej pomaknj enim motorjem zagotavlja nadprečno dober izkoristek prostora. Up! je poleg petih zvezdic za varnostno opremo prejel tudi advanced award za mestno funkcijo zaviranja v sili.

www.volkswagen.si

PLAYBOY POTUJE

FOTO ALEŠ BRAVNIČAR/WWW.BRAVNICAR.COM
MODEL LANA PETANIĆ

Po vsem svetu

Tole bo nova rubrika,
ako se boste vi, vesoljno
Playboyevo bralstvo, tako
odločili. Odločili in veselo
pošiljali svoje fotke s svojo
najljubšo revijo v rokah ali
kje drugje na telesu. Vaše
fotke bomo objavili tudi na
www.playboy.si.

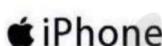
Pošljite zdaj na
[playboy@adriamedia.si!](mailto:playboy@adriamedia.si)

Naloži Avto magazin na svoj mobilnik!

Skeniraj QR kodo in naloži aplikacijo

Republika Južna Afrika Pozdravi z daljnega juga

■ Lee-Ann Roberts je na južni polobli znana kot model Lee jeansa, po novem pa je punca tudi igralka. Obožuje druženje na plaži s prijatelji, suši in šampanjec, sanja pa o obisku Benetk. Z veseljem se ji ponudimo za vodiča. Plejmejti Aamz bi rada postala uspešna pediatrinja ali odvetnica. Na seznamu znanih oseb, ki bi jih rada osebno spoznala, med hollywoodskimi imeni in nobelovcem Mandelo še posebno bode v oči Hitler. Marsikaj se plete po glavi tej 22-letnici.

ZDA

2 + 1

■ Dvojna ameriška poletna številka se ponaša z Jenny McCarthy na naslovni in kar dvema duple ricama: Shelby za ljubitelje temnolask in bjondino Beth. Rojena na valentinovo in z ogromno željo, da bi uspela kot fotomodel, se Shelby večkrat bije s predsodki, da je s 160 centimetri višine premajhna za model. Še dobro, da *Playboy* gleda druge mere. 175 centimetrov visoka Beth teh težav seveda nima. Seks 25-letnica ima celo magisterij, iz študentskih letih pa obvlada tudi najrazličnejše pivske igre. O Jenny pa le: z leti je boljša in boljša.

THE
CUB
INTERCONTINENTAL
ADVERTISING
CUP

PRISTOQ

Št. 02, Parmove 53, SI - 1000 Ljubljana.

New **Europe** New **Thinking**
GOLDENDRUM

19. MEDNARODNI OGLAŠEVALSKI FESTIVAL

2.-5. oktober 2012 / Portorož / Slovenija goldendrum.com

Organizator

FOREX ▪ SUROVINE IN PLEMENITE KOVINE ▪ INDEKSI ▪ POGODEBE NA RAZLIKO (CFD)

CFD Trader

Nizko zahtevano kritje in nizki razponi

Nizke provizije

Vzvod do 1:10

Več kot 3000 finančnih instrumentov

CFD-ji na delnice podjetij iz ZDA, Evrope, Kanade, Avstralije

Možnost prodaje na kratko

